

บรรณานุกรม

กระทรวงพาณิชย์. สำนักงานประกันภัย. การประกันชีวิต. แม่บรากอสถานทีพิมพ์,
แม่บรากอปีที่พิมพ์.

ฉันทลักษณ์ ฅ บ่อมเพชร. สถิติสำหรับนักบริหาร. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์เจริญผล, 2523.

ดวงใจ วิสกุล และคณะ. สถิติธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

นราศรี เววนิชกุล. ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

บุญเรียง ขจรศิลป์. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS. กรุงเทพมหานคร :มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

ประจักษ์ ฉัตรสิริเลิศ. "การศึกษาแนวโน้ม 3 ปีของส่วนแบ่งตลาดสินเชื้อของ
ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริณามหาบัณฑิต
ภาควิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

เพชร ชุมทรัพย์, นีพัทธ์ จิตรประสงค์ และ สะอาด ชุมทรัพย์. หลักการบริหารการเงิน.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

ศิริชัย พงษ์วิชัย และ กาฬ เต็มประยูร. โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับเครื่อง
ไมโครคอมพิวเตอร์ SPSS/pc+. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ข้อมูลต่างๆ

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ก-1 ยอดแสดงจำนวนเบี้ยประกันชีวิตรับปีแรก ปีต่อไป และเบี้ยรวม
ของบริษัทยุโรปประกันชีวิตในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2528-ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

		เอไอเอ			ไทยประกัน		
		เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม	เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม
2528	ม.ค.	46.837	113.550	160.387	33.399	91.128	124.527
	ก.พ.	52.946	101.730	154.676	27.699	90.956	118.655
	มี.ค.	56.219	84.839	141.058	28.143	97.117	125.260
	เม.ย.	55.238	117.643	172.881	23.437	90.316	113.753
	พ.ค.	66.952	122.138	189.090	26.613	93.797	120.410
	มิ.ย.	46.724	113.482	160.206	28.417	91.759	120.176
	ก.ค.	61.582	126.450	188.032	27.669	98.866	126.535
	ส.ค.	23.832	110.833	134.665	26.936	90.902	117.838
	ก.ย.	68.265	121.003	189.268	27.701	97.201	124.902
	ต.ค.	68.862	143.065	211.927	30.755	101.556	132.311
	พ.ย.	66.757	202.403	269.160	28.251	101.373	129.624
	ธ.ค.	79.301	243.856	323.157	37.334	129.511	166.845
2529	ม.ค.	47.071	149.712	196.783	28.544	94.496	123.040
	ก.พ.	55.415	90.321	145.736	24.383	101.137	125.520
	มี.ค.	60.993	141.445	202.438	26.474	105.631	132.105
	เม.ย.	56.644	150.914	207.558	26.928	100.451	127.379
	พ.ค.	71.024	129.735	200.759	26.379	96.731	123.110
	มิ.ย.	56.339	151.499	207.838	28.880	102.815	131.695
	ก.ค.	59.931	161.331	221.262	34.801	106.749	141.550
	ส.ค.	63.960	128.288	192.248	30.824	104.508	135.332
	ก.ย.	67.259	164.621	231.880	40.510	106.888	147.398
	ต.ค.	85.412	181.028	266.440	40.495	118.589	159.084
	พ.ย.	128.939	178.807	307.746	40.597	113.061	153.658
	ธ.ค.	51.261	203.800	255.061	41.609	131.779	173.388
2530	ม.ค.	62.432	170.437	232.869	25.989	121.499	147.488
	ก.พ.	74.198	125.916	200.114	43.415	111.902	155.317
	มี.ค.	84.272	182.086	266.358	47.881	119.094	166.975
	เม.ย.	79.127	187.649	266.776	45.701	110.436	156.137
	พ.ค.	103.720	155.112	258.832	43.722	112.177	155.899
	มิ.ย.	80.526	209.018	289.544	51.653	118.297	169.950
	ก.ค.	90.304	206.330	296.634	58.558	125.970	184.528
	ส.ค.	90.003	164.805	254.808	65.253	118.699	183.952
	ก.ย.	95.690	209.245	304.935	60.041	128.501	188.542
	ต.ค.	105.890	223.265	329.155	63.427	130.238	193.665
	พ.ย.	138.978	240.946	379.924	63.532	133.228	196.760
	ธ.ค.	69.346	285.668	355.014	109.302	163.142	272.444
2531	ม.ค.	93.777	201.243	295.020	34.643	109.303	143.946
	ก.พ.	115.601	155.507	271.108	54.124	163.139	217.263
	มี.ค.	117.767	197.888	315.655	74.046	141.766	215.812
	เม.ย.	92.589	301.621	394.210	64.600	135.332	199.932
	พ.ค.	123.006	222.658	345.664	64.179	137.926	202.105
	มิ.ย.	108.620	318.136	426.756	73.671	142.394	216.065
	ก.ค.	117.684	209.010	326.694	71.551	152.982	224.533
	ส.ค.	132.462	240.994	373.456	83.462	158.526	241.988
	ก.ย.	155.405	227.338	382.743	80.125	163.498	243.623

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-1 ยอดแสดงจำนวนเบี้ยประกันชีวิตระบุปีแรก ปีต่อไป และ เบี้ยรวม
ของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2528-ก.ย. 2531(ล้านบาท)

		ไทยสมุทร			เมืองไทย		
		เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม	เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม
2528	ม.ค.	21.993	102.058	124.051	3.865	20.653	24.518
	ก.พ.	22.045	95.481	117.526	3.305	8.089	11.394
	มี.ค.	23.351	95.943	119.294	5.676	11.890	17.566
	เม.ย.	20.827	90.615	111.442	5.184	6.611	11.795
	พ.ค.	27.227	92.924	120.151	4.252	12.901	17.153
	มิ.ย.	22.725	90.222	112.947	5.047	19.602	24.649
	ก.ค.	21.577	73.811	95.388	8.385	47.182	55.567
	ส.ค.	16.049	117.585	133.634	18.278	53.901	72.179
	ก.ย.	16.636	91.227	107.863	29.335	38.324	67.659
	ต.ค.	19.218	75.534	94.752	10.819	35.876	46.695
	พ.ย.	12.150	98.017	110.167	10.176	28.146	38.322
	ธ.ค.	25.899	102.540	128.439	13.897	52.113	66.010
2529	ม.ค.	18.774	104.324	123.098	4.851	29.530	34.381
	ก.พ.	18.875	100.901	119.776	5.578	26.427	32.005
	มี.ค.	20.947	98.939	119.886	16.999	23.789	40.788
	เม.ย.	18.424	93.805	112.229	6.389	26.354	32.743
	พ.ค.	19.418	95.782	115.200	9.921	27.554	37.475
	มิ.ย.	23.401	95.619	119.020	9.004	26.875	35.879
	ก.ค.	19.112	113.711	132.823	11.156	31.035	42.191
	ส.ค.	23.644	83.241	106.885	3.180	12.746	15.926
	ก.ย.	26.931	96.291	123.222	4.142	14.943	19.085
	ต.ค.	33.191	94.553	127.744	7.190	38.357	45.547
	พ.ย.	33.717	92.908	126.625	21.556	49.013	70.569
	ธ.ค.	44.513	100.231	144.744	16.301	11.324	27.625
2530	ม.ค.	25.756	106.157	131.913	5.595	33.107	38.702
	ก.พ.	31.446	104.788	136.234	7.977	27.318	35.295
	มี.ค.	34.842	102.057	136.899	16.700	32.606	49.306
	เม.ย.	36.516	97.097	133.613	9.368	31.620	40.988
	พ.ค.	35.416	97.511	132.927	8.231	30.079	38.310
	มิ.ย.	41.745	101.110	142.855	14.976	29.394	44.370
	ก.ค.	38.655	102.647	141.302	9.111	39.338	48.449
	ส.ค.	38.947	100.888	139.835	9.901	29.895	39.796
	ก.ย.	40.706	101.032	141.738	18.451	32.079	50.530
	ต.ค.	43.281	101.604	144.885	8.131	33.942	42.073
	พ.ย.	47.075	102.852	149.927	9.981	34.547	44.528
	ธ.ค.	63.452	106.430	169.882	11.941	38.393	50.334
2531	ม.ค.	38.066	117.937	156.003	8.948	36.367	45.315
	ก.พ.	42.058	113.753	155.811	10.217	31.200	41.417
	มี.ค.	47.165	113.522	160.687	20.306	39.542	59.848
	เม.ย.	44.446	106.841	151.287	10.600	40.238	50.838
	พ.ค.	46.666	109.115	155.781	11.298	36.034	47.332
	มิ.ย.	49.211	114.249	163.460	22.045	41.192	63.237
	ก.ค.	47.131	115.519	162.650	8.093	41.407	49.500
	ส.ค.	54.306	114.772	169.078	11.776	41.972	53.748
	ก.ย.	61.507	114.749	176.256	19.906	39.393	59.299

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-1 ยอดคแสดงจำนวนเบี้ยประกันชีวิตรับปีแรก ปีต่อไป และ เบี้ยรวม
ของบริษัทยุโรปประกันชีวิตในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2528-ก.ย. 2531(ล้านบาท)

		ภาคเนย์			ทยบระลิกษิ		
		เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม	เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม
2528	ม.ค.	4.336	18.778	23.114	3.639	18.202	21.841
	ก.พ.	4.440	12.472	16.912	2.543	3.360	5.903
	มี.ค.	5.245	14.547	19.792	4.145	6.449	10.594
	เม.ย.	4.090	15.706	19.796	3.089	6.871	9.960
	พ.ค.	4.598	17.042	21.640	3.559	7.518	11.077
	มิ.ย.	5.158	13.451	18.609	4.679	7.659	12.338
	ก.ค.	5.903	19.482	25.385	3.878	8.218	12.096
	ส.ค.	6.704	16.221	22.925	3.599	7.563	11.162
	ก.ย.	8.065	18.092	26.157	3.261	10.047	13.308
	ต.ค.	4.447	17.211	21.658	3.754	8.747	12.501
	พ.ย.	5.175	18.120	23.295	4.212	9.990	14.202
	ธ.ค.	8.046	18.549	26.595	4.444	9.977	14.421
2529	ม.ค.	3.026	15.510	18.536	4.005	9.024	13.029
	ก.พ.	3.571	17.086	20.657	3.312	9.026	12.338
	มี.ค.	4.902	21.602	26.504	4.417	11.022	15.439
	เม.ย.	3.975	10.024	13.999	3.471	6.413	9.884
	พ.ค.	5.537	18.616	24.153	3.755	9.417	13.172
	มิ.ย.	6.281	19.358	25.639	4.726	9.702	14.428
	ก.ค.	5.723	17.114	22.837	4.680	7.813	12.493
	ส.ค.	4.765	16.341	21.106	4.542	8.814	13.356
	ก.ย.	6.372	23.243	29.615	6.318	11.859	18.177
	ต.ค.	6.557	6.408	12.965	5.273	8.932	14.205
	พ.ย.	6.050	17.681	23.731	5.254	9.881	15.135
	ธ.ค.	7.626	45.824	53.450	8.432	11.559	19.991
2530	ม.ค.	2.509	18.488	20.997	6.373	10.163	16.536
	ก.พ.	3.725	18.196	21.921	6.032	10.269	16.301
	มี.ค.	4.581	17.656	22.237	8.136	11.430	19.566
	เม.ย.	3.634	18.513	22.147	6.452	8.137	14.589
	พ.ค.	3.226	14.730	17.956	6.240	9.339	15.579
	มิ.ย.	6.445	18.778	25.223	7.270	11.612	18.882
	ก.ค.	4.079	21.877	25.956	6.720	9.004	15.724
	ส.ค.	4.673	19.413	24.086	6.086	12.082	18.168
	ก.ย.	6.173	23.268	29.441	6.961	11.081	18.042
	ต.ค.	4.913	22.372	27.285	7.668	11.590	19.258
	พ.ย.	4.742	21.172	25.914	6.832	6.804	13.636
	ธ.ค.	6.821	24.848	31.669	8.133	13.938	22.071
2531	ม.ค.	7.120	24.974	32.094	8.461	13.545	22.006
	ก.พ.	3.084	19.389	22.473	8.007	12.498	20.505
	มี.ค.	3.205	16.996	20.201	5.281	12.137	17.418
	เม.ย.	3.791	19.148	22.939	8.057	13.061	21.118
	พ.ค.	3.098	17.298	20.396	6.632	11.573	18.205
	มิ.ย.	4.745	21.113	25.858	4.647	13.759	18.406
	ก.ค.	3.823	22.325	26.148	7.783	11.187	18.970
	ส.ค.	3.794	21.468	25.262	6.885	12.417	19.302
	ก.ย.	4.292	22.956	27.248	6.461	13.326	19.787

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-1 ยอดคงค้างจำนวนเบี้ยประกันชีวิตรับปีแรก ปีต่อไป และเบี้ยรวม
ของบริษัทยุโรปประกันชีวิตในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2528-ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

		อินเดอร์โลค			อยุธยา		
		เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม	เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม
2528	ม.ค.	1.639	9.595	11.234	0.195	4.965	5.160
	ก.พ.	2.285	7.095	9.380	0.217	3.457	3.674
	มี.ค.	1.695	8.667	10.362	0.347	6.112	6.459
	เม.ย.	2.583	6.913	9.496	0.354	3.940	4.294
	พ.ค.	1.940	7.158	9.098	0.176	3.387	3.563
	มิ.ย.	1.970	7.161	9.131	0.379	3.973	4.352
	ก.ค.	2.090	7.410	9.500	0.448	3.943	4.391
	ส.ค.	1.985	7.959	9.944	0.222	4.942	5.164
	ก.ย.	2.084	7.908	9.992	0.212	4.635	4.847
	ต.ค.	1.699	8.600	10.299	0.448	3.875	4.323
	พ.ย.	1.802	7.055	8.857	0.261	2.530	2.791
	ธ.ค.	0.103	9.113	9.216	0.159	3.427	3.586
2529	ม.ค.	0.856	9.242	10.098	0.360	4.445	4.805
	ก.พ.	0.811	7.110	7.921	0.447	4.131	4.578
	มี.ค.	0.655	8.607	9.262	0.479	4.063	4.542
	เม.ย.	0.840	7.622	8.462	0.347	3.438	3.785
	พ.ค.	0.644	7.564	8.208	0.763	3.365	4.128
	มิ.ย.	0.565	8.393	8.958	0.474	4.043	4.517
	ก.ค.	0.573	8.424	8.997	0.318	3.833	4.151
	ส.ค.	0.610	8.904	9.514	0.454	3.638	4.092
	ก.ย.	0.804	8.653	9.457	0.732	5.143	5.875
	ต.ค.	1.130	9.616	10.746	0.488	2.718	3.206
	พ.ย.	0.546	6.912	7.458	0.529	3.662	4.191
	ธ.ค.	1.163	9.340	10.503	1.118	5.360	6.478
2530	ม.ค.	0.378	8.961	9.339	0.566	0.674	1.240
	ก.พ.	0.342	8.204	8.546	0.543	1.901	2.444
	มี.ค.	0.762	8.374	9.136	0.659	4.598	5.257
	เม.ย.	0.817	7.339	8.156	0.488	3.751	4.239
	พ.ค.	1.056	7.245	8.301	0.883	4.116	4.999
	มิ.ย.	1.167	7.952	9.119	(1.624)	4.028	2.404
	ก.ค.	1.377	8.249	9.626	4.162	3.574	7.736
	ส.ค.	1.407	8.077	9.484	1.562	3.998	5.560
	ก.ย.	1.122	8.424	9.546	1.993	4.138	6.131
	ต.ค.	1.286	8.560	9.846	2.645	4.412	7.057
	พ.ย.	1.125	7.567	8.692	2.046	3.385	5.431
	ธ.ค.	1.010	8.471	9.481	4.500	7.677	12.177
2531	ม.ค.	0.850	8.407	9.257	2.206	0.904	3.110
	ก.พ.	0.962	12.171	13.133	3.850	2.503	6.353
	มี.ค.	0.743	10.871	11.614	4.264	4.479	8.743
	เม.ย.	1.829	5.748	7.577	3.694	3.721	7.415
	พ.ค.	0.369	8.491	8.860	4.718	3.419	8.137
	มิ.ย.	0.390	5.105	5.495	6.785	7.959	14.744
	ก.ค.	0.421	4.469	4.890	6.353	1.089	7.442
	ส.ค.	1.083	9.409	10.492	6.585	4.742	11.327
	ก.ย.	1.332	7.309	8.641	4.315	8.572	12.887

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-1 ยอดแสดงจำนวนเบี้ยประกันชีวิตรับปีแรก ปีต่อไป และเบี้ยรวม
ของบริษัทยุโรปประกันชีวิตในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2528-ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

		ไทยพาณิชย์			กรุงเทพ		
		เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม	เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม
2528	ม.ค.	0.095	0.855	0.950	0.660	1.649	2.309
	ก.พ.	0.266	0.404	0.670	0.360	0.528	0.888
	มี.ค.	0.259	0.617	0.876	0.893	2.942	3.835
	เม.ย.	0.223	0.444	0.667	0.947	1.972	2.919
	พ.ค.	0.482	0.627	1.109	0.444	1.688	2.132
	มิ.ย.	0.585	0.806	1.391	0.716	1.648	2.364
	ก.ค.	0.770	0.962	1.732	0.831	1.732	2.563
	ส.ค.	0.513	1.068	1.581	0.890	2.056	2.946
	ก.ย.	1.044	1.309	2.353	0.817	1.863	2.680
	ต.ค.	0.417	0.842	1.259	0.724	2.043	2.767
	พ.ย.	0.594	1.165	1.759	0.954	3.069	4.023
	ธ.ค.	1.068	1.825	2.893	(0.003)	3.439	3.436
2529	ม.ค.	0.579	1.512	2.091	0.735	1.241	1.976
	ก.พ.	0.574	0.862	1.436	0.411	1.450	1.861
	มี.ค.	0.757	1.378	2.135	0.867	2.040	2.907
	เม.ย.	0.920	(0.332)	0.588	0.812	2.704	3.516
	พ.ค.	1.625	1.250	2.875	0.421	1.623	2.044
	มิ.ย.	1.453	1.582	3.035	0.483	2.358	2.841
	ก.ค.	1.351	1.357	2.708	0.572	1.723	2.295
	ส.ค.	2.391	1.005	3.396	1.416	1.781	3.197
	ก.ย.	2.739	1.317	4.056	0.745	1.301	2.046
	ต.ค.	4.122	1.783	5.905	0.922	3.558	4.480
	พ.ย.	5.140	1.362	6.502	0.297	4.004	4.301
	ธ.ค.	5.115	1.626	6.741	2.322	2.638	4.960
2530	ม.ค.	1.476	1.618	3.094	2.983	1.440	4.423
	ก.พ.	1.804	1.587	3.391	0.977	1.579	2.556
	มี.ค.	1.859	1.853	3.712	4.886	3.553	8.439
	เม.ย.	2.142	1.536	3.678	1.133	1.522	2.655
	พ.ค.	2.027	0.370	2.397	(2.381)	1.515	(0.866)
	มิ.ย.	2.834	2.319	5.153	2.223	3.366	5.589
	ก.ค.	2.273	2.490	4.763	1.840	2.250	4.090
	ส.ค.	2.732	1.934	4.666	1.723	2.770	4.493
	ก.ย.	2.872	2.440	5.312	2.139	2.690	4.829
	ต.ค.	2.042	3.042	5.084	1.897	3.426	5.323
	พ.ย.	1.489	2.878	4.367	1.909	2.067	3.976
	ธ.ค.	2.733	2.858	5.591	4.256	5.368	9.624
2531	ม.ค.	1.150	2.692	3.842	2.140	2.643	4.783
	ก.พ.	0.924	2.387	3.311	3.727	3.142	6.869
	มี.ค.	0.895	2.781	3.676	2.790	5.985	8.775
	เม.ย.	1.089	(0.143)	0.946	2.863	3.026	5.889
	พ.ค.	1.194	1.942	3.136	2.949	2.313	5.262
	มิ.ย.	1.569	6.954	8.523	3.730	4.027	7.757
	ก.ค.	1.040	3.223	4.263	1.848	1.777	3.625
	ส.ค.	1.463	3.411	4.874	2.739	4.468	7.207
	ก.ย.	1.365	2.947	4.312	6.010	3.614	9.624

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-1 ยอดคงค้างจำนวนเบี้ยประกันชีวิตระบุปีแรก ปีต่อไป และเบี้ยรวม
ของบริษัทยุโรปประกันชีวิตในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2528-ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

		สยาม			ไทยเศรษฐกิจ		
		เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม	เบี้ย ปีแรก	เบี้ย ปีต่อไป	เบี้ย รวม
2528	ม.ค.	0.086	1.324	1.410	0.013	0.225	0.238
	ก.พ.	0.941	0.591	1.532	0.014	0.043	0.057
	มี.ค.	0.477	0.268	0.745	0.013	0.032	0.045
	เม.ย.	0.608	0.480	1.088	0.025	0.050	0.075
	พ.ค.	0.882	0.595	1.477	0.015	0.045	0.060
	มิ.ย.	0.765	0.274	1.039	0.122	0.023	0.145
	ก.ค.	0.661	2.536	3.197	0.041	0.055	0.096
	ส.ค.	0.894	2.483	3.377	0.024	0.060	0.084
	ก.ย.	1.041	5.044	6.085	0.183	0.062	0.245
	ต.ค.	1.120	2.579	3.699	0.259	0.049	0.308
	พ.ย.	0.830	1.529	2.359	0.216	0.047	0.263
	ธ.ค.	1.104	1.399	2.503	0.215	(0.020)	0.195
2529	ม.ค.	1.071	0.845	1.916	0.304	0.046	0.350
	ก.พ.	1.346	0.838	2.184	0.356	0.070	0.426
	มี.ค.	1.342	1.859	3.201	0.520	0.070	0.590
	เม.ย.	0.512	1.942	2.454	0.831	0.073	0.904
	พ.ค.	1.031	1.163	2.194	0.467	0.098	0.565
	มิ.ย.	1.296	1.518	2.814	1.325	0.137	1.462
	ก.ค.	0.803	1.617	2.420	0.674	0.082	0.756
	ส.ค.	0.372	1.551	1.923	1.248	0.040	1.288
	ก.ย.	1.033	1.887	2.920	1.789	0.139	1.928
	ต.ค.	0.973	1.897	2.870	1.581	0.179	1.760
	พ.ย.	0.851	2.240	3.091	2.865	0.330	3.195
	ธ.ค.	1.873	2.793	4.666	0.112	0.548	0.660
2530	ม.ค.	1.162	0.779	1.941	0.670	0.063	0.733
	ก.พ.	1.531	1.657	3.188	1.733	0.070	1.803
	มี.ค.	1.524	1.645	3.169	1.276	0.348	1.624
	เม.ย.	0.835	1.734	2.569	0.663	0.399	1.062
	พ.ค.	1.076	1.831	2.907	1.514	0.379	1.893
	มิ.ย.	0.970	2.515	3.485	1.861	1.011	2.872
	ก.ค.	0.364	1.870	2.234	1.968	0.574	2.542
	ส.ค.	0.535	2.091	2.626	2.485	0.365	2.850
	ก.ย.	0.349	1.838	2.187	2.757	0.723	3.480
	ต.ค.	0.386	2.394	2.780	1.944	1.032	2.976
	พ.ย.	(0.934)	2.583	1.649	2.315	0.919	3.234
	ธ.ค.	75.508	2.019	77.527	3.762	1.722	5.484
2531	ม.ค.	0.669	2.845	3.514	2.311	0.275	2.586
	ก.พ.	0.811	1.592	2.403	2.442	0.593	3.035
	มี.ค.	1.483	3.416	4.899	3.110	0.872	3.982
	เม.ย.	1.199	2.158	3.357	1.844	1.128	2.972
	พ.ค.	1.085	2.431	3.516	2.681	1.258	3.939
	มิ.ย.	2.939	2.646	5.585	3.673	2.199	5.872
	ก.ค.	2.081	2.808	4.889	3.297	1.241	4.538
	ส.ค.	3.750	2.636	6.386	3.047	1.584	4.631
	ก.ย.	3.751	2.137	5.888	2.877	2.933	5.810

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-2 แสดงจำนวนตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทประกันชีวิตในพระ เกษไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531

	2528					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
ไทยประกันชีวิต	2,198	2,363	2,448	2,510	2,637	2,688
ไทยสมุทร	2,466	2,562	2,657	2,667	2,715	2,742
เมืองไทย	1,201	1,255	1,288	1,333	1,394	1,425
อาคเนย์	1,539	1,582	1,626	1,674	1,692	1,733
ไทยประสิทธิ์	330	351	364	396	406	419
อินเตอร์ไลฟ์	511	528	544	557	564	572
ศรีอยุธยา	226	232	235	238	241	245
ไทยพาณิชย์	67	80	84	93	95	101
กรุงเทพ	116	116	117	126	138	183
สยาม	132	139	176	176	187	211
ไทยเศรษฐกิจ	1	1	1	12	14	15
รวม 11 บริษัท	8,787	9,209	9,540	9,782	10,083	10,334
AIA	5,583	5,884	6,361	6,599	6,815	7,143
รวม 12 บริษัท	14,370	15,093	15,901	16,381	16,898	17,477

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	2,796	2,891	2,940	2,941	2,950	2,967
ไทยสมุทร	2,778	2,787	2,808	2,831	2,832	2,837
เมืองไทย	1,439	1,495	1,552	1,590	1,618	1,636
อาคเนย์	1,770	1,815	1,859	1,898	1,927	1,938
ไทยประสิทธิ์	433	447	460	462	462	475
อินเตอร์ไลฟ์	575	580	584	602	605	605
ศรีอยุธยา	250	252	255	264	269	269
ไทยพาณิชย์	105	103	108	108	113	115
กรุงเทพ	220	229	241	247	252	259
สยาม	219	236	248	258	266	277
ไทยเศรษฐกิจ	21	29	33	47	53	58
รวม 11 บริษัท	10,606	10,864	11,088	11,248	11,347	11,436
AIA	7,351	7,687	8,217	8,491	8,767	8,834
รวม 12 บริษัท	17,957	18,551	19,305	19,739	20,114	20,270

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-2 แสดงจำนวนตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531

	2529					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
ไทยประกันชีวิต	2,667	2,748	2,870	2,995	3,066	3,122
ไทยสมุทร	2,354	2,395	2,424	2,485	2,517	2,556
เมืองไทย	1,316	1,449	1,525	1,681	1,735	1,857
อาคเนย์	1,469	1,494	1,504	1,531	1,550	1,583
ไทยประสิทธิ์	367	370	393	432	434	441
อินเตอร์ไลฟ์	464	476	480	487	492	499
ศรีอยุธยา	91	102	128	140	141	162
ไทยพาณิชย์	63	101	103	106	113	116
กรุงเทพ	189	201	211	218	228	238
สยาม	200	216	231	259	277	296
ไทยเศรษฐกิจ	42	50	67	82	88	98
รวม 11 บริษัท	9,222	9,602	9,936	10,416	10,641	10,968
AIA	6,359	6,662	7,148	7,428	7,678	7,928
รวม 12 บริษัท	15,581	16,264	17,084	17,844	18,319	18,896
	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	3,209	3,307	3,351	3,394	3,405	3,431
ไทยสมุทร	2,606	2,662	2,743	2,768	2,797	2,797
เมืองไทย	1,928	2,023	2,097	2,175	2,234	2,247
อาคเนย์	1,606	1,650	1,666	1,679	1,711	1,721
ไทยประสิทธิ์	460	460	482	490	490	492
อินเตอร์ไลฟ์	500	507	508	508	509	515
ศรีอยุธยา	177	191	209	217	219	224
ไทยพาณิชย์	116	121	123	126	127	127
กรุงเทพ	253	256	264	267	270	279
สยาม	305	323	342	349	359	367
ไทยเศรษฐกิจ	107	128	137	147	161	164
รวม 11 บริษัท	11,267	11,628	11,922	12,120	12,282	12,364
AIA	8,220	8,632	8,974	9,352	9,707	9,917
รวม 12 บริษัท	19,487	20,260	20,896	21,472	21,989	22,281

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-2 แสดงจำนวนตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531

	2530					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
ไทยประกันชีวิต	2,927	3,319	3,567	3,746	3,855	3,988
ไทยสมุทร	2,436	2,571	2,684	2,737	2,779	2,841
เมืองไทย	2,026	2,191	2,473	2,584	2,702	2,827
อาคเนย์	1,310	1,328	1,388	1,419	1,434	1,452
ไทยประสิทธิ์	347	369	401	401	428	455
อินเดอ์โลฟ	394	443	460	506	516	526
ศรีอยุธยา	145	177	192	210	221	234
ไทยพาณิชย์	98	101	166	187	233	237
กรุงเทพ	192	219	247	261	285	295
สยาม	246	287	309	331	343	351
ไทยเศรษฐกิจ	116	149	177	203	216	244
รวม 11 บริษัท	10,237	11,154	12,064	12,585	13,012	13,450
AIA	6,495	6,876	7,317	7,625	7,950	8,314
รวม 12 บริษัท	16,732	18,030	19,381	20,210	20,962	21,764

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	4,207	4,364	4,558	4,709	4,745	4,792
ไทยสมุทร	2,899	3,076	3,152	3,262	3,288	3,290
เมืองไทย	2,974	3,079	3,170	3,349	3,374	3,386
อาคเนย์	1,471	1,504	1,526	1,551	1,569	1,571
ไทยประสิทธิ์	491	508	538	565	565	573
อินเดอ์โลฟ	531	542	548	553	558	664
ศรีอยุธยา	259	294	325	371	417	440
ไทยพาณิชย์	253	273	303	316	329	330
กรุงเทพ	305	331	350	364	377	382
สยาม	355	360	363	363	369	369
ไทยเศรษฐกิจ	279	306	351	382	401	416
รวม 11 บริษัท	14,024	14,637	15,184	15,785	15,992	16,213
AIA	8,767	9,178	9,591	10,103	10,527	10,753
รวม 12 บริษัท	22,791	23,815	24,775	25,888	26,519	26,966

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-2 แสดงจำนวนตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531

	2531					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
ไทยประกันชีวิต	4,096	4,567	4,968	5,247	5,494	5,663
ไทยสมุทร	2,717	2,895	3,081	3,192	3,319	3,436
เมืองไทย	3,004	3,127	3,257	3,333	3,400	3,474
อาคเนย์	1,183	1,216	1,238	1,249	1,279	1,290
ไทยประสิทธิ์	461	488	513	522	530	563
อินเตอร์โวลท์	352	364	368	368	375	377
ศรีอยุธยา	387	433	474	513	564	613
ไทยพาณิชย์	312	320	358	365	390	405
กรุงเทพ	238	244	270	333	368	392
สยาม	161	162	180	192	192	220
ไทยเศรษฐกิจ	407	481	538	591	645	685
รวม 11 บริษัท	13,318	14,297	15,245	15,905	16,556	17,118
AIA	8,616	9,019	9,503	9,926	10,388	10,829
รวม 12 บริษัท	21,934	23,316	24,748	25,831	26,944	27,947
	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	5,974	6,197	7,083	-	-	-
ไทยสมุทร	3,535	3,706	3,817	-	-	-
เมืองไทย	3,536	3,636	3,714	-	-	-
อาคเนย์	1,296	1,311	1,329	-	-	-
ไทยประสิทธิ์	570	587	604	-	-	-
อินเตอร์โวลท์	383	385	395	-	-	-
ศรีอยุธยา	680	749	837	-	-	-
ไทยพาณิชย์	420	435	443	-	-	-
กรุงเทพ	428	472	510	-	-	-
สยาม	268	278	306	-	-	-
ไทยเศรษฐกิจ	726	757	790	-	-	-
รวม 11 บริษัท	17,816	18,513	19,828	0	0	0
AIA	11,294	11,818	12,403			
รวม 12 บริษัท	29,110	30,331	32,231	0	0	0

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-3 แสดงยอดโฆษณาของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

	2528					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
ไทยประกันชีวิต	0.085	0.230	0.242	0.214	0.339	0.238
ไทยสมุทร	0.031	0.205	0.139	0.221	0.413	0.149
เมืองไทย	0.083	0.022	0.183	0.031	0.163	0.031
อาคเนย์	0.294	0.009	0.041	0.015	0.037	0.021
ไทยประสิทธิ์	-	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
อินเตอร์ไลฟ์	0.097	0.039	0.016	0.008	0.014	0.030
ศรีอยุธยา	0.086	0.046	0.095	0.000	0.071	0.025
ไทยพาณิชย์	0.166	0.051	0.049	0.046	0.052	0.047
กรุงเทพ	0.003	0.000	0.000	0.000	0.002	0.000
สยาม	0.012	0.025	0.006	0.018	0.027	0.024
ไทยเศรษฐกิจ	0.291	0.136	0.227	0.062	0.117	0.000
รวม 11 บริษัท	1.148	0.763	0.998	0.615	1.235	0.565
AIA	0.090	0.003	0.026	0.034	0.024	0.000
รวม 12 บริษัท	1.238	0.766	1.024	0.649	1.259	0.565

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	0.443	0.201	1.046	0.345	0.895	1.174
ไทยสมุทร	0.394	0.377	0.077	0.167	0.173	0.163
เมืองไทย	0.241	0.048	0.151	0.032	0.007	0.090
อาคเนย์	0.017	0.029	0.013	0.015	0.327	0.173
ไทยประสิทธิ์	0.183	0.018	0.093	0.036	0.148	0.136
อินเตอร์ไลฟ์	0.010	0.029	0.032	0.036	0.057	0.046
ศรีอยุธยา	0.610	0.573	0.011	0.225	0.401	0.222
ไทยพาณิชย์	0.072	0.027	0.064	0.075	0.095	0.119
กรุงเทพ	0.000	0.000	0.000	0.000	0.012	0.014
สยาม	0.045	0.007	0.019	0.033	0.021	0.025
ไทยเศรษฐกิจ	0.011	0.004	0.046	0.036	0.205	0.324
รวม 11 บริษัท	2.026	1.313	1.552	1.000	2.341	2.486
AIA	0.016	0.024	0.037	0.029	0.082	0.109
รวม 12 บริษัท	2.042	1.337	1.589	1.029	2.423	2.595

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-3 แสดงยอดโฆษณาของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

	2529					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
ไทยประกันชีวิต	0.120	0.233	0.296	0.596	0.706	0.615
ไทยสมุทร	0.079	0.033	0.155	0.092	0.581	0.115
เมืองไทย	0.068	0.039	0.102	0.313	0.030	0.065
อาคารเนย์	0.283	0.108	0.097	0.029	0.055	0.083
ไทยประสิทธิ์	-	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
อินเตอร์ไลฟ์	0.098	0.085	0.075	0.032	0.036	0.020
ศรีอยุธยา	0.005	0.391	0.196	0.001	0.032	0.282
ไทยพาณิชย์	0.119	0.124	0.071	0.037	0.010	0.094
กรุงเทพ	0.002	0.000	0.000	0.000	0.000	0.002
สยาม	0.009	0.015	0.026	0.005	0.000	0.001
ไทยเศรษฐกิจ	0.097	0.068	0.078	0.227	0.224	0.272
รวม 11 บริษัท	0.880	1.096	1.096	1.332	1.674	1.549
AIA	0.004	0.000	0.004	0.001	0.000	0.000
รวม 12 บริษัท	0.884	1.096	1.100	1.333	1.674	1.549

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	0.759	0.790	0.573	0.502	0.576	1.146
ไทยสมุทร	0.246	0.207	0.162	0.909	2.380	2.870
เมืองไทย	0.114	0.022	0.033	0.111	0.049	0.297
อาคารเนย์	0.161	0.129	0.225	0.192	0.419	0.224
ไทยประสิทธิ์	0.000	0.000	0.000	0.216	0.072	0.110
อินเตอร์ไลฟ์	0.017	0.019	0.009	0.034	0.009	0.008
ศรีอยุธยา	0.227	0.333	0.211	0.296	0.183	0.248
ไทยพาณิชย์	0.069	0.070	0.023	0.128	0.114	0.077
กรุงเทพ	0.000	0.000	0.000	0.000	0.011	0.017
สยาม	0.004	0.003	0.025	0.003	0.011	0.044
ไทยเศรษฐกิจ	0.067	0.173	0.155	0.110	0.132	0.077
รวม 11 บริษัท	1.664	1.746	1.416	2.501	3.956	5.118
AIA	0.000	0.012	0.000	0.000	0.013	0.000
รวม 12 บริษัท	1.664	1.758	1.416	2.501	3.969	5.118

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-3 แสดงยอดโฆษณาของบริษัทยุโรปประกันชีวิตในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

	2530					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
ไทยประกันชีวิต	0.357	0.565	0.887	1.374	1.005	3.142
ไทยสมุทร	0.210	0.000	1.226	1.303	0.829	0.061
เมืองไทย	0.183	0.019	0.243	0.017	0.052	0.198
อาคเนย์	-	0.000	0.049	0.019	0.099	0.003
ไทยประสิทธิ์	0.033	0.025	0.025	0.032	0.026	0.088
อินเตอร์โพล	0.088	0.028	0.007	0.020	0.012	0.015
ศรีอยุธยา	0.287	0.000	0.189	0.280	0.792	0.137
ไทยพาณิชย์	0.153	0.051	0.052	0.037	0.046	0.205
กรุงเทพ	0.005	0.015	0.001	0.027	0.004	0.002
สยาม	0.015	0.005	0.001	0.001	0.003	0.002
ไทยเศรษฐกิจ	0.209	0.038	0.209	0.173	0.085	0.109
รวม 11 บริษัท	1.540	0.746	2.889	3.283	2.953	3.962
AIA	0.003	0.018	0.016	0.017	0.039	0.004
รวม 12 บริษัท	1.543	0.764	2.905	3.300	2.992	3.966

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	3.200	1.365	1.137	1.141	1.205	1.983
ไทยสมุทร	0.279	0.992	2.318	0.129	0.202	1.446
เมืองไทย	0.049	0.022	0.078	0.033	0.082	0.199
อาคเนย์	0.028	0.046	0.194	0.013	0.014	0.147
ไทยประสิทธิ์	0.030	0.080	0.027	0.038	0.008	0.101
อินเตอร์โพล	0.017	0.052	0.011	0.008	0.031	0.023
ศรีอยุธยา	0.274	0.096	0.084	0.207	0.288	0.282
ไทยพาณิชย์	0.128	0.009	0.051	0.019	0.036	0.062
กรุงเทพ	0.013	0.019	0.008	0.038	0.019	0.042
สยาม	0.012	0.000	0.000	0.002	0.001	0.072
ไทยเศรษฐกิจ	0.093	0.056	0.064	0.685	1.290	0.000
รวม 11 บริษัท	4.123	2.737	3.972	2.313	3.176	4.357
AIA	0.054	0.032	0.024	0.014	0.013	0.061
รวม 12 บริษัท	4.177	2.769	3.996	2.327	3.189	4.418

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-3 แสดงยอดโฆษณาของบริษัทประกันชีวิตในบระเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

	2531					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
ไทยประกันชีวิต	0.297	0.044	1.858	0.964	1.863	2.425
ไทยสมุทร	0.065	0.104	0.086	0.153	0.059	0.142
เมืองไทย	0.279	0.007	0.347	0.047	0.087	0.319
อาคเนย์	0.332	0.011	0.019	0.304	0.006	0.019
ไทยประสิทธิ์	0.052	0.040	0.055	0.056	0.058	0.055
อินเตอร์ไลฟ์	0.049	0.128	0.002	0.005	0.021	0.032
ศรีอยุธยา	0.260	0.206	0.084	0.180	0.130	0.197
ไทยพาณิชย์	0.001	0.006	0.000	0.065	0.032	0.078
กรุงเทพ	0.000	0.004	0.018	0.011	0.001	0.000
สยาม	0.012	0.005	0.004	0.014	0.012	0.004
ไทยเศรษฐกิจ	0.074	0.157	0.166	0.125	0.148	0.239
รวม 11 บริษัท	1.421	0.712	2.639	1.924	2.417	3.510
AIA	0.022	0.000	0.000	0.205	0.009	0.009
รวม 12 บริษัท	1.443	0.712	2.639	2.129	2.426	3.519

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	4.183	3.522	1.228	-	-	-
ไทยสมุทร	0.265	0.187	3.485	-	-	-
เมืองไทย	0.296	0.071	0.260	-	-	-
อาคเนย์	0.066	0.021	0.037	-	-	-
ไทยประสิทธิ์	0.113	0.074	0.048	-	-	-
อินเตอร์ไลฟ์	0.030	0.009	0.007	-	-	-
ศรีอยุธยา	0.240	0.506	0.285	-	-	-
ไทยพาณิชย์	0.079	0.023	0.105	-	-	-
กรุงเทพ	0.003	0.000	0.007	-	-	-
สยาม	0.000	0.010	0.004	-	-	-
ไทยเศรษฐกิจ	0.079	0.056	0.070	-	-	-
รวม 11 บริษัท	5.354	4.479	5.536	0.000	0.000	0.000
AIA	0.048	0.005	0.017	-	-	-
รวม 12 บริษัท	5.402	4.484	5.553	0.000	0.000	0.000

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-4 แสดงจำนวนสาขาของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531

	2528											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	205	205	209	210	211	211	213	213	213	215	215	217
ไทยสมุทร	213	213	213	213	213	213	213	213	213	213	213	213
เมืองไทย	68	68	68	69	69	69	69	71	72	72	72	73
อาคเนย์	51	51	51	51	51	51	51	51	51	51	51	51
ไทยประสิทธิ์	79	79	79	79	79	79	85	85	85	86	86	86
อินเตอร์ไลฟ์	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
ศรีอยุธยา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	3
ไทยพาณิชย์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
กรุงเทพ	9	9	9	9	9	9	9	10	10	10	11	11
สยาม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ไทยเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
รวม 11 บริษัท	644	644	648	650	651	651	659	662	663	666	669	672
AIA	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
รวม 12 บริษัท	645	645	649	651	652	652	660	663	664	667	670	673

	2529											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	217	218	218	218	219	219	219	219	219	219	219	219
ไทยสมุทร	213	213	213	213	213	213	213	214	214	214	214	215
เมืองไทย	73	73	73	73	74	77	77	77	77	77	77	78
อาคเนย์	56	56	58	59	61	61	61	61	62	62	62	62
ไทยประสิทธิ์	86	86	86	86	86	92	92	92	92	92	92	92
อินเตอร์ไลฟ์	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
ศรีอยุธยา	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4
ไทยพาณิชย์	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	4	5
กรุงเทพ	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
สยาม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ไทยเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
รวม 11 บริษัท	677	678	680	681	685	694	694	696	697	697	700	703
AIA	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
รวม 12 บริษัท	678	679	681	682	686	695	695	697	698	698	701	704

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-4 แสดงจำนวนสาขาของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531

	2530											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	219	219	219	219	219	219	219	219	219	219	220	221
ไทยสมุทร	215	215	215	215	215	216	216	216	217	217	217	217
เมืองไทย	78	78	78	78	81	83	83	83	83	83	84	84
อาคเนย์	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62
ไทยประสิทธิ์	93	93	93	93	94	95	95	95	95	95	98	98
อินเตอร์ไลฟ์	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
ศรีอยุธยา	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
ไทยพาณิชย์	5	5	5	9	9	9	9	9	9	9	9	9
กรุงเทพ	11	11	11	12	12	14	14	14	14	14	16	16
สยาม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ไทยเศรษฐกิจ	1	1	1	1	5	5	5	5	5	5	5	5
รวม 11 บริษัท	704	704	704	709	717	723	723	723	724	724	731	732
AIA	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
รวม 12 บริษัท	705	705	705	710	718	724	724	724	725	725	732	733

	2531											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ไทยประกันชีวิต	221	222	222	222	223	225	225	225	225	226	226	228
ไทยสมุทร	217	218	218	218	218	219	219	219	222	224	224	227
เมืองไทย	84	84	84	84	84	84	84	85	85	85	85	85
อาคเนย์	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62	62
ไทยประสิทธิ์	98	98	98	98	98	98	98	98	98	98	98	98
อินเตอร์ไลฟ์	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
ศรีอยุธยา	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ไทยพาณิชย์	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
กรุงเทพ	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
สยาม	1	1	1	1	1	2	4	5	5	7	8	10
ไทยเศรษฐกิจ	5	13	13	13	14	14	14	14	14	14	14	14
รวม 11 บริษัท	732	743	743	743	745	749	751	753	756	761	762	769
AIA	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
รวม 12 บริษัท	733	744	744	744	746	750	752	754	757	762	763	770

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-5 แสดงดัชนีผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์, ประจํา
ดัชนีราคาผู้ผลิตรายหลัก, จำนวนนายหน้าประกันชีวิต, อัตราดอกเบี้ย
เบิกเกินบัญชีเงินค้ำ, อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเงินค้ำ
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531

	CPI 1976=100	SAVINGX	FIXX	SET 1975=100	BK	MORX	MLRX
2528 ม.ค.	190.000	9.000	13.000	139.650	747.000	16.500	16.500
ก.พ.	191.800	9.000	13.000	139.470	757.000	16.500	16.500
มี.ค.	192.500	9.000	13.000	145.110	769.000	16.500	16.500
เม.ย.	192.900	9.000	13.000	151.140	781.000	16.500	16.500
พ.ค.	194.200	9.000	13.000	155.020	799.000	16.500	16.500
มิ.ย.	194.400	9.000	13.000	155.190	815.000	16.500	16.500
ก.ค.	194.300	9.000	13.000	158.080	841.000	15.500	16.500
ส.ค.	195.000	9.000	13.000	150.710	848.000	15.500	15.750
ก.ย.	195.800	8.500	11.000	146.740	860.000	15.500	15.500
ต.ค.	196.700	8.500	11.000	146.110	868.000	15.500	15.500
พ.ย.	196.000	8.500	11.000	142.110	870.000	15.500	15.500
ธ.ค.	195.800	8.500	11.000	134.950	885.000	15.500	15.500
2529 ม.ค.	195.500	8.500	11.000	139.020	889.000	15.500	15.500
ก.พ.	195.500	8.500	11.000	136.500	907.000	15.500	15.500
มี.ค.	196.400	7.250	9.500	129.850	921.000	14.000	14.000
เม.ย.	196.800	7.250	9.000	129.540	932.000	14.000	14.000
พ.ค.	197.600	7.250	9.000	129.080	955.000	14.000	14.000
มิ.ย.	197.600	7.250	9.000	131.510	976.000	14.000	14.000
ก.ค.	197.500	6.250	8.000	141.510	1,003.000	13.000	12.750
ส.ค.	198.200	6.250	8.000	149.840	1,018.000	13.000	12.750
ก.ย.	199.000	5.500	7.250	162.370	1,042.000	12.250	12.000
ต.ค.	199.600	5.500	7.250	183.770	1,092.000	12.250	12.000
พ.ย.	199.500	5.500	7.250	186.460	1,096.000	12.250	12.000
ธ.ค.	199.100	5.500	7.250	207.200	1,103.000	12.250	12.000
2530 ม.ค.	199.400	5.500	7.250	209.920	1,109.000	11.250	12.000
ก.พ.	199.300	5.500	7.250	208.790	1,137.000	11.500	11.500
มี.ค.	199.400	5.500	7.250	228.970	1,152.000	11.500	11.500
เม.ย.	200.300	5.500	7.250	250.190	1,171.000	11.500	11.500
พ.ค.	201.300	5.500	7.250	269.070	1,195.000	11.500	11.500
มิ.ย.	202.500	5.500	7.250	299.870	1,211.000	11.500	11.500
ก.ค.	202.600	5.500	7.250	313.930	1,223.000	11.500	11.500
ส.ค.	203.800	5.500	7.250	353.150	1,236.000	11.500	11.500
ก.ย.	204.900	5.500	7.250	428.190	1,244.000	11.500	11.500
ต.ค.	204.700	5.500	7.250	299.830	1,265.000	11.500	11.500
พ.ย.	206.300	5.500	7.250	290.420	1,281.000	11.500	11.500
ธ.ค.	206.400	5.500	7.250	284.940	1,286.000	11.500	11.500
2531 ม.ค.	205.800	5.500	7.250	318.780	1,240.000	-	-
ก.พ.	207.700	5.500	7.250	374.830	1,260.000	-	-
มี.ค.	208.500	5.500	7.250	388.900	1,262.000	-	-
เม.ย.	209.200	5.500	7.250	413.910	1,273.000	-	-
พ.ค.	209.500	5.500	7.250	424.930	1,275.000	-	-
มิ.ย.	209.800	5.500	7.250	452.700	1,275.000	-	-
ก.ค.	210.000	5.500	7.250	457.010	1,286.000	-	-
ส.ค.	211.000	5.500	7.250	436.550	1,291.000	-	-
ก.ย.	213.000	6.100	7.250	444.610	1,297.000	-	-

ที่มา : ดัชนีราคาผู้บริโภค กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ ประจํา อัตราดอกเบี้ยเบิกเกินบัญชีเงินค้ำ
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเงินค้ำ จาก ธนาคารแห่งประเทศไทย
ดัชนีราคาผู้ผลิตรายหลัก จาก ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตาราง ก-6 ยอดคงรายการได้จากการลงทุนของบริษัทประกันชีวิตในบระเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

	2528					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
AIA	34.079	32.865	35.103	34.423	30.416	34.877
TLI	16.844	12.767	4.653	16.557	19.971	20.069
OCI	17.974	24.838	34.461	31.839	33.941	29.530
MTL	8.660	8.373	9.096	8.929	10.257	7.894
SEI	5.484	7.151	5.870	6.489	5.605	6.241
TPI	5.861	1.037	0.960	1.099	1.302	1,217
ITL	1.889	1.672	1.652	1.520	1.706	1.696
AYL	0.757	1.257	12.333	1.419	0.909	1.697
SCL	1.971	0.438	0.704	0.579	0.801	0.614
BLA	1.849	0.846	1.358	0.895	1.180	1.919
SLI	0.408	0.406	0.483	1.072	1.150	1.346
TSL	0.625	0.463	0.383	0.394	0.427	0.444
TOTAL	96.401	92.113	107.056	105.215	107.665	107.544

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
AIA	32.901	35.039	41.499	35.135	37.968	43.679
TLI	22.516	13.413	15.293	23.902	16.540	24.484
OCI	15.799	42.582	38.810	83.467	85.274	138.281
MTL	7.524	8.959	12.327	22.503	21.894	29.735
SEI	6.021	6.028	5.646	7.505	8.811	7.643
TPI	27.077	5.038	6.428	5.829	6.991	7.033
ITL	1.623	1.658	1.277	2.210	2.804	1.730
AYL	6.012	2.148	4.749	2.015	0.870	5.507
SCL	0.805	1.001	1.227	1.031	1.278	1.415
BLA	0.670	1.550	1.647	1.008	1.333	1.203
SLI	0.679	0.527	1.739	0.870	1.287	1.160
TSL	0.447	0.436	0.371	0.318	0.406	0.459
TOTAL	122.074	118.379	131.013	185.793	185.456	262.329

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-6 ยอดคงค้างรายได้จากการลงทุนของบริษัทประกันชีวิตในขณะเกษียณ
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

	2529					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
AIA	40.455	37.037	39.566	39.192	40.479	38.984
TLI	9.945	12.279	20.224	13.519	22.440	17.051
OCI	18.337	22.833	24.601	31.857	25.531	34.297
MTL	6.372	9.786	13.837	9.492	8.399	12.436
SEI	5.467	6.403	9.542	4.366	4.245	8.326
TPI	2.259	1.881	2.378	2.612	2.581	3.829
ITL	0.000	0.324	2.648	1.750	1.766	1.745
AYL	1.249	2.003	13.458	2.172	1.612	4.230
SCL	0.635	0.499	1.241	0.915	0.656	1.060
BLA	1.058	1.221	1.334	1.260	2.055	1.753
SLI	0.402	0.459	0.404	0.732	1.062	1.298
TSL	0.248	0.370	0.242	0.240	0.212	0.377
TOTAL	86.427	95.095	129.475	108.107	111.038	125.386

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
AIA	41.267	40.653	39.982	41.719	40.424	46.912
TLI	23.793	17.778	20.451	19.173	26.518	25.461
OCI	31.465	26.836	34.992	48.534	38.857	53.648
MTL	9.682	2.575	2.936	17.870	8.839	14.767
SEI	3.729	6.894	12.353	2.096	6.153	8.647
TPI	2.321	2.667	4.082	2.438	1.871	4.680
ITL	1.645	1.730	1.776	1.733	1.686	1.788
AYL	0.940	1.150	6.899	0.279	1.191	7.508
SCL	4.210	0.320	1.163	0.544	0.602	0.251
BLA	0.341	2.018	1.243	1.188	0.746	1.219
SLI	0.589	0.382	0.636	0.858	0.885	1.711
TSL	0.202	0.323	0.334	0.145	0.096	0.192
TOTAL	120.184	103.326	126.847	136.577	127.868	166.784

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-6 ยอดคงแสดงรายได้จากการลงทุนของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

	2530					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
AIA	41.810	41.189	37.416	38.622	38.434	39.283
TLI	7.921	14.602	16.172	20.795	19.449	16.869
OCI	17.819	32.157	40.154	9.587	36.748	29.504
MTL	6.243	12.406	14.530	10.007	8.374	16.044
SEI	3.630	8.198	6.333	7.919	2.789	6.372
TPI	3.181	2.843	1.999	2.328	2.629	3.627
ITL	1.729	1.572	1.541	1.434	1.594	1.528
AYL	0.195	0.473	15.534	2.145	1.098	2.008
SCL	0.637	0.440	0.718	0.816	0.007	3.801
BLA	1.071	1.022	1.003	1.563	1.471	1.183
SLI	0.384	0.456	0.504	0.630	1.085	0.934
TSL	0.172	0.120	0.187	0.364	0.225	0.178
TOTAL	84.792	115.478	136.091	96.210	113.903	121.331

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
AIA	39.316	39.138	40.442	43.309	40.888	43.710
TLI	21.368	16.187	23.617	27.796	33.055	145.246
OCI	27.220	24.159	34.674	46.136	43.803	245.316
MTL	6.631	12.843	11.299	9.328	9.572	13.160
SEI	3.777	8.590	4.269	9.332	6.026	5.546
TPI	2.340	2.630	2.898	2.008	2.328	2.859
ITL	1.576	2.161	1.852	1.666	1.632	0.618
AYL	0.368	1.946	8.037	0.222	0.603	14.383
SCL	0.596	0.388	0.627	15.478	(5.111)	13.008
BLA	1.090	1.231	1.147	1.504	1.025	0.592
SLI	0.256	1.559	0.543	0.821	0.339	0.920
TSL	0.146	0.270	0.188	0.086	0.076	0.094
TOTAL	104.684	111.102	129.593	157.686	134.236	485.452

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตาราง ก-6 ยอดแสดงรายได้จากการลงทุนของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี 2528 - ก.ย. 2531 (ล้านบาท)

	2531					
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
AIA	43.735	40.738	52.974	46.631	48.846	51.843
TLI	18.150	7.549	15.875	20.590	18.502	23.982
OCI	26.591	36.767	33.505	36.736	32.824	42.797
MTL	5.995	9.580	19.955	13.883	(8.673)	33.004
SEI	4.496	10.963	10.685	9.108	5.500	2.985
TPI	2.585	2.351	2.711	2.419	2.515	1.395
ITL	2.372	(2.372)	0.000	0.000	0.000	0.000
AYL	1.345	1.278	19.557	3.348	1.299	2.628
SCL	0.891	0.470	1.704	0.264	0.578	2.740
BLA	1.075	1.082	1.117	1.228	1.724	1.071
SLI	0.356	0.275	0.567	2.410	0.455	1.433
TSL	0.126	0.105	0.120	0.367	0.567	0.576
TOTAL	107.717	108.786	158.770	136.984	104.137	164.454

	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
AIA	47.296	52.620	51.274	-	-	-
TLI	16.064	24.164	47.313	-	-	-
OCI	27.244	43.235	41.274	-	-	-
MTL	7.050	16.850	15.783	-	-	-
SEI	4.526	12.560	9.107	-	-	-
TPI	1.760	2.346	5.779	-	-	-
ITL	0.000	0.000	0.000	-	-	-
AYL	0.300	6.124	2.194	-	-	-
SCL	0.997	1.182	1.123	-	-	-
BLA	1.218	0.611	2.033	-	-	-
SLI	0.835	0.820	0.647	-	-	-
TSL	0.000	0.490	0.655	-	-	-
TOTAL	107.290	161.002	177.182	0.000	0.000	0.000

ที่มา : สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติประกันชีวิต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติประกันชีวิต

พ.ศ. 2510

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2510

เป็นปีที่ 22 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ

และยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว

ในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้มิได้ใช้บังคับแก่ธนาคารออมสินตามกฎหมาย

ว่าด้วยธนาคารออมสิน

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"บริษัท" หมายความว่า บริษัทจากัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
ประกันชีวิต และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับ
ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักร

"การประกอบธุรกิจประกันชีวิต" หมายความว่า รวมถึง การประกอบ
ธุรกิจประกันต่อด้วย

"เงินกองทุน" หมายความว่า กองทุนชำระแล้ว กองสำรองซึ่งรวมทั้ง
เงินสำรองอื่นที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิคงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว

"ตัวแทนประกันชีวิต" หมายความว่า ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการ
ชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท

"นายหน้าประกันชีวิต" หมายความว่า ผู้ซึ่งซื้อหรือจัดการให้บุคคล
ทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท โดยหวังบาเหน็จ เนื่องจากการนั้น

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน
ประกันชีวิต

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทะเบียนการค้า

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราฉบับนี้ท้ายพระราชบัญญัตินี้
และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บริษัท

มาตรา 7 ภายใต้งบบังคับมาตรา 8 การประกอบธุรกิจประกันชีวิตจะ
กระทำได้อต่อเมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปแบบบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และ
พาณิชย์ และโดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

คำขอรับอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต ต้องมีรายการตามที่
รัฐมนตรีกำหนดและจะดำเนินการ เพื่อจัดตั้งบริษัทจำกัดได้ก็ต่อเมื่อได้รับความ
เห็นชอบจากรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขก็ได้

การควบบริษัท เข้ากันให้ถือว่าเป็นการจัดตั้งบริษัทจำกัด

เมื่อได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด และได้วางหลักทรัพย์ประกันตาม
มาตรา 14 กับทั้งได้ชำระไว้ซึ่งเงินกองทุนตามมาตรา 19 แล้ว ให้แจ้งต่อ
รัฐมนตรี เพื่อขอรับอนุญาต

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง
 มาตรา 8 การประกอบธุรกิจประกันชีวิตโดยตั้ง เป็นสาขาของบริษัท
 ประกันชีวิตต่างประเทศจะกระทำติดต่อ เมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการนี้
 รัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขก็ได้

หลักเกณฑ์ และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาต
 ประกอบธุรกิจประกันชีวิต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

สาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
 ประกันชีวิตต้องดำรงทรัพย์สินไว้ในประเทศไทยตามจำนวน ชนิด วิธีการ และ
 ๘ ๘๖ ๘๖ ๘๖ ๘๖ ๘๖ ๘๖ ๘๖
 เงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา จำนวนทรัพย์สินที่

กำหนดต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินกองทุนที่บริษัทต้องดำรงตามมาตรา 19

ในการปฏิบัติตามมาตรา 19 ให้ถือว่าทรัพย์สินตามวรรคสามเท่านั้น
 เป็นจำนวนกองทุน

รัฐมนตรีจะออกใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่ง ก็ต่อเมื่อ บริษัทได้
 วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา 14 และดำรงไว้ซึ่งทรัพย์สินในประเทศไทย
 ตามวรรคสามแล้ว

มาตรา 9 นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต
 ทุกปี เว้นแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

บริษัทใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปี
 ประดิทิน ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทนั้นสิ้นอายุ

มาตรา 10 ในการพิจารณาอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทใด
 สิ้นอายุเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าบริษัทนั้นถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 11 บริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศจะ
 เปิดสาขา ๕ ที่ใด มิได้ บริษัทซึ่งมิใช่สาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ
 จะเปิดสาขาได้ก็แต่โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการอนุญาต รัฐมนตรีจะ
 กำหนดเงื่อนไขก็ได้

มาตรา 12 ห้ามมิให้ ผู้ตรวจการ เป็นผู้รับประกันภัย โดยกำลัง
 ประกันชีวิตกับบุคคลใด นอกจากจะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกัน
 ชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 13 ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากบริษัทฯ ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า "ประกันชีวิต" หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

มาตรา 14 บริษัทต้องมีหลักทรัพย์ของบริษัท วางไว้กับนายทะเบียน เป็นหลักทรัพย์ประกันมีมูลค่าสองล้านบาท

หลักทรัพย์ของบริษัท ที่ต้องวางไว้กับนายทะเบียน จะเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่น ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

มาตรา 15 ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าลดลงกว่าที่กำหนดตามมาตรา 14 ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทนั้นนำหลักทรัพย์มาเพิ่มเติมจนครบจำนวนที่กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

มาตรา 16 ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทของ บริษัทใดมีมูลค่าเพิ่มขึ้นกว่าที่กำหนดตามมาตรา 14 บริษัทนั้นอาจขอกถอนหลักทรัพย์ประกันส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้นได้

มาตรา 17 บริษัทอาจขอเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ประกัน ที่วางไว้ได้ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับมาตรา 14

มาตรา 18 หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้ตามมาตรา 14 ย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ทั้งนี้ราบเท่าที่บริษัทยังมีได้ เลิกกัน

ในกรณีที่บริษัทเลิกกันแล้ว ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันชีวิต มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่เป็นหลักทรัพย์ประกันก่อนเจ้าหนี้อื่น

มาตรา 19 ให้บริษัทต้องดำรงไว้ซึ่ง เงินกองทุนไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท

มาตรา 20 ให้บริษัทจัดสรร เบี้ยประกันภัยไว้ เป็นเงินสำรองประกันภัย สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีความผูกพันอยู่ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 21 รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้บริษัทวาง เงินสำรองประกันภัย เป็นมูลค่าไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินสำรองประกันภัยตามมาตรา 20 ไว้กับนายทะเบียน

เงินสำรองประกันภัยที่วางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบัตร
รัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอื่น ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเงื่อนไข
ราชกิจจานุเบกษาที่ได้และให้หน้าความในมาตรา 15 มาตรา 16 และมาตรา 17
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 2

การควบคุมบริษัท

มาตรา 22 นอกจากการประกันชีวิต บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจ
อื่นใดก็ได้ เฉพาะที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงนั้นจะกำหนดเงื่อนไข
การประกอบธุรกิจนั้นๆ ให้บริษัทขออนุญาตด้วยก็ได้

การประกอบธุรกิจใดที่ไม่ขออนุญาตหรือไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวงให้ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจที่มีได้กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 23 กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้แก่ ผู้เอาประกันภัย
ต้องเป็นไปตามแบบ และข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ ให้
รวมทั้ง เอกสารประกอบ หรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนั้นด้วย

แบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วตามวรรคหนึ่ง
เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร หรือ เมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้เปลี่ยน
แบบและข้อความเสียใหม่ หรือแก้ไข เปลี่ยนแปลงก็ได้

งานกรณีที่ บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างไปจากแบบ หรือ
ข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอา
ประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกฎหมายประกันภัยมีสิทธิเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบ
ในการชำระหนี้ตามแบบกรมธรรม์ประกันภัย หรือข้อความที่บริษัทออกให้ นั้น หรือ
ตามแบบ หรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วก็ได้ และไม่ว่า
ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ตามกฎหมายประกันภัยจะเข้าสิทธิดังกล่าวนี้
ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้พระราชบัญญัตินี้

งานกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยวิธีแบบ หรือข้อความที่
นายทะเบียนมิได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัย
จะเลือกให้ บริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น หรือจะบอกเลิกสัญญา

ประกันชีวิตนั้น เสียและให้บริษัทคืน เบี้ยประกันทั้งสิ้นที่ได้ชำระไว้แล้วแก่บริษัทก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะเสียชีวิตดังกล่าวนี้ประการใด หรือไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะเสียชีวิตที่บริษัทหันความผิดที่บริษัทได้ในวันพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 24 อัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัทกำหนด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

อัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนเห็นชอบไว้แล้ว เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร หรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้เปลี่ยนอัตรานั้นเสียใหม่ก็ได้ การเปลี่ยนอัตราใหม่ไม่มีผลกระทบต่อกรมธรรม์ประกันภัย ที่ได้กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ก่อนแล้ว

มาตรา 25 ห้ามมิให้บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยระบุจำนวนเงินอันจะพึงชำระให้เป็นเงินตราต่างประเทศแก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์

มาตรา 26 การคำนวณผลกำไรของบริษัทว่ามีหรือไม่ และเท่าใด เพื่อประโยชน์ในการจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้น บริษัทต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา 27 ห้ามมิให้บริษัทกระทำการ ดังต่อไปนี้

- (1) ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี
- (2) ผากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ธนาคาร
- (3) เก็บเงินสดไว้ที่อื่นนอกจากที่สำนักงานของบริษัท
- (4) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่กรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทเพื่อเป็นค่านายหน้า หรือค่าตอบแทนสำหรับ หรือเนื่องจากธุรกิจ หรือการกระทำความ เว้นแต่บำเหน็จ เงินเดือน เบื้องต้น หรือเงินอย่างอื่นที่พึงจะจ่ายตามปกติ
- (5) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต นอกจากเงินค่าจ้าง หรือบำเหน็จ ที่พึงจ่ายตามปกติ
- (6) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดล่วงหน้าให้แก่บุคคลใดเป็นค่านายหน้า หรือค่าตอบแทนสำหรับงานที่จะทำให้แก่บริษัท
- (7) จ่ายบำเหน็จให้แก่บุคคลที่ช่วยให้มีการทาสัญญาประกันภัยซึ่งมิใช่ตัวแทนประกันชีวิตของบริษัท หรือนายหน้าประกันชีวิต

(8) ซื้อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่ง อสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับไว้เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างของบริษัทตามสมควร หรือ เป็นการซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับบริษัทนั้นจากการขายทอดตลาดโดยคำสั่งของศาล

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ ที่ตกเป็นของบริษัท เนื่องจากการชำระหนี้ การประกันต้นเงินที่จ่ายให้กู้ยืมมา หรือ เนื่องจากที่บริษัทได้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับบริษัทนั้น จากการขายทอดตลาดโดยคำสั่งของศาลจะต้องจำหน่ายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของบริษัท หรือภายในกำหนดเวลาเวลานั้นตามที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับไว้เพื่อสวัสดิการของพนักงาน และลูกจ้างของบริษัทนั้น

(9) ให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ ตามกรมธรรม์ประกันภัยนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

(10) รับชำระ เบี้ยประกันจากผู้เอาประกันภัยลดลงต่ำกว่าจำนวนที่ต้องชำระ

(11) ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันชีวิตหรือพนักงานของบริษัท ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน เป็นผู้รับชำระ เบี้ยประกันภัย

(12) ออกกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งไม่มีลายมือชื่อของกรรมการผู้มีอำนาจผูกพันบริษัทตามที่จดทะเบียนไว้ หรือไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการสาขาของบริษัทต่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตแล้วแต่กรณี

(13) โฆษณาจูงใจอันเป็นเท็จ หรือเกินความจริง เกี่ยวกับบริษัท หรือธุรกิจประกันชีวิตของบริษัท

มาตรา 28 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้บริษัทปฏิบัติการใด ในเรื่องต่อไปนี้ได้

- (1) วิธีการเก็บ เบี้ยประกันภัย
- (2) การประเมินผลราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท
- (3) การประกันต่อ
- (4) การจ่ายแก่พระภิกษุสงฆ์

(5) อัดราเงินค่าเวรคินกรรมธรรม์ประกันภัยและเงื่อนไขของการจ่ายเงินนั้น

(6) จัดสรรเงินสำรองสำหรับความผูกพันตา นอกจากที่ต้องบังคับ

ตามมาตรา 20

(7) อัดราค่างหรือบำเหน็จสำหรับตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต

(8) แบบ ขนาด ตัวอักษร ภาษาที่ไว้ และข้อความของหนังสือมอบอำนาจของบริษัท รวมทั้งเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัท

(9) การให้กู้ยืมเงินโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน

(10) การจ่ายเงินปันผลแก่ผู้เอาประกันภัย

มาตรา 29 ในการติดต่อกับประชาชน บริษัทต้องเปิดทำงานตามวันและเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่ทั้งนี้บริษัทจะเปิดทำงานเกินกว่าที่กำหนดก็ได้

มาตรา 30 ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงนามสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีของบริษัทเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทให้บริษัทลงรายการที่เกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัททั้งนี้ไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่เหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา 31 ให้บริษัทเก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามมาตรา 30 ไว้ที่สำนักงานของบริษัทไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชานั้น หรือนับแต่วันที่บริษัทพ้นจากความรับผิดชอบตามรายการที่มีความรับผิดชอบที่สุด ทั้งนี้ แล้วแต่อย่างใดจะยาวกว่า

มาตรา 32 ผู้มีส่วนได้เสียจะขอตรวจดูสมุดตามมาตรา 30 เฉพาะรายการที่ตนเกี่ยวข้องก็ได้โดยเสียค่าบริการให้แก่บริษัท เพื่อการนี้ครั้งละสิบบาท แต่ถ้าขอให้บริษัทคัดสำเนารายการดังกล่าวโดยรับรองว่าถูกต้องด้วย ให้เสียฉบับละยี่สิบบาท

มาตรา 33 ให้บริษัทส่งรายงานประจำปี แสดงฐานะการเงิน และกิจการของบริษัทต่อนายทะเบียนสำหรับรอบปีบัญชีที่ล่วงแล้ว ตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี และ

ถ้าบริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ ให้ส่งรายงานประจำปี
ของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ตนเป็นสาขาด้วย ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันสิ้นปีบัญชีของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศนั้น

มาตรา 34 ถ้าปรากฏว่ารายงานประจำปีของบริษัทส่งตามมาตรา 33
ไม่ถูกต้องหรือไม่มีการครบถ้วนบริบูรณ์ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัท
แก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องหรือครบถ้วนบริบูรณ์ภายในเวลาที่นายทะเบียนกำหนด
ในกรณีที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าบริษัทมิได้ส่ง
รายงานประจำปี ตามมาตรา 33

มาตรา 35 เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรไม่ว่าก่อน หรือหลังกำหนด
ระยะเวลาให้บริษัทส่งรายงานประจำปีตามมาตรา 33 นายทะเบียนจะสั่งให้
บริษัทส่งรายงานหรือเอกสารใด ๆ เกี่ยวกับฐานะการเงินหรือกิจการของบริษัท
ต่อนายทะเบียนก็ได้

คำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่
บริษัทจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ด้วยระยะเวลานั้นนายทะเบียนอาจขยายให้ได้
เมื่อบริษัทร้องขอ

มาตรา 36 ให้บริษัทประกาศรายการย่อตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด
แสดงสินทรัพย์และหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งรายงาน
ประจำปี ตามมาตรา 33 ในหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่นที่
สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่อย่างน้อยหนึ่งฉบับมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน และให้
ปิดประกาศไว้วันที่เปิดเผย ๕ สำนักงานใหญ่และสำนักงานของงสาขของบริษัท
ไม่น้อยกว่าสามสิบวันด้วย

มาตรา 37 ให้บริษัทส่งรายงานการตรวจสอบฐานะการเงินรวมทั้ง
การคำนวณความรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ประกันภัยต่อนายทะเบียนทุกกรอบสามปี
ซึ่งรับรองโดยบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติ และความรู้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดใน
ราชกิจจานุเบกษา รายงานนั้นให้ทำตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด
และต้องยื่นต่อนายทะเบียนไม่ช้ากว่าสามร้อยวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ไม่ว่าในระยะเวลาใด เมื่อเห็นสมควรนายทะเบียนจะสั่งให้บริษัท
ปฏิบัติตามการตรวจสอบและส่งรายงานตามความในวรรคหนึ่งก็ได้ ในกรณีดังว่านี้

กำหนดระยะเวลาการยื่นรายงานต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งมาขึ้นบังคับ โดยให้เริ่มนับแต่วันที่บริษัทได้รับคำสั่งนายทะเบียน

มาตรา 38 ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของบริษัท และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(1) เข้าไปในสำนักงานของบริษัทในระหว่างเวลาทำการเพื่อทราบข้อเท็จจริงในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสาร หรือหลักฐานอื่น ๆ จากกรรมการผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทและสอบถามบุคคลดังกล่าวนี้ได้ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวต้องให้ความสะดวกตามสมควร

(2) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจหรือประเมินราคาทรัพย์สินของบริษัท

(3) สั่งให้บริษัท หรือผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจประจำวันของบริษัท ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ

(4) เรียกบุคคลดังกล่าว (1) หรือ (3) มาให้ถ้อยคำหรือจะสั่งให้บุคคลดังกล่าวยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงตามที่ต้องการก็ได้

มาตรา 39 ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา 40 ผู้มีส่วนได้เสียชอบที่จะขอตรวจดูสมุดทะเบียนและเอกสารแก่สมุดทะเบียน ซึ่งนายทะเบียนเก็บรักษาไว้ และขอคัดสำเนาโดยมีค่าธรรมเนียมของนายทะเบียน หรือไม่ก็ได้ โดยยื่นคำขอตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดต่อนายทะเบียน

มาตรา 41 เมื่อบริษัทประสงค์จะเลิกกิจการ ให้บริษัทนั้น แจ้งความประสงค์ ที่จะเลิกกิจการต่อนายทะเบียนให้ทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลิกกิจการ

ในกรณีที่บริษัท ซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศเลิกกิจการให้มีการชำระบัญชีในการชำระบัญชีนั้น ให้หน้าความตามมาตรา 43

มาตรา 44 และมาตรา 45 มาขึ้นบังคับ โดยอนุโลม

หมวด 3

การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต

มาตรา 42 รัฐมนตรีมีอำนาจ สั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตเมื่อปรากฏแก่รัฐมนตรีว่า บริษัท

(1) มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน หรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคง อันอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

(2) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือแม่บทบัญญัติตามคำสั่ง ของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการ ตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งนี้ในเมื่ออาจทำให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย หรือประชาชน

(3) หยุดประกอบธุรกิจประกันชีวิตโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(4) ประกอบธุรกิจประกันชีวิต ต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย หรือ ประชาชน

(5) ประวิงการจ่ายเงิน ที่ต้องจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือ ประวิงการคืน เบี้ยประกันภัยที่ต้องจ่ายคืนโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจ่ายหรือคืนไปโดยไม่สุจริต

มาตรา 43 เมื่อบริษัทถูกล้มเลิกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตให้บริษัทนั้น เลิกนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต และให้มีกรรมการชำระบัญชี ในการชำระบัญชื่อนั้นให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี การเลิกที่เป็นอำนาจหน้าที่ของ ที่ประชุมผู้ถือหุ้น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดี

มาตรา 44 เพื่อประโยชน์แก่การชำระบัญชี ให้ถือว่าบริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ เป็นบริษัทจำกัด และเพื่อประโยชน์แก่การนี้ ให้ถือว่านายทะเบียน เป็นหอกะเบียนหรือเป็นนายทะเบียน แล้วแต่กรณี และการเสนอรายงานต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นให้เสนอต่ออธิบดี

มาตรา 45 ผู้ชำระบัญชีซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา 43 อาจได้รับเงินค่าตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด เงินค่าตอบแทนให้จ่ายจากทรัพย์สินของบริษัท

มาตรา 46 ในกรณีที่รัฐมนตรี อาจมีคำสั่งให้เพิกถอน ใบอนุญาต ประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามมาตรา 42 ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควร รัฐมนตรีจะมีคำสั่งให้บริษัทปฏิบัติการตา เพื่อแก้ไขฐานะของบริษัทให้ดีขึ้น เสียก่อนภายใน เวลาที่กำหนดให้ก็ได้ หรือจะมีคำสั่งให้มีการควบคุมบริษัทก็ได้

มาตรา 47 ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้บริษัทปฏิบัติการตา เพื่อแก้ไขฐานะของบริษัทให้ดีขึ้นตามมาตรา 46 แล้ว ต่อมา มีเหตุการณ์ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่า บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่อาจแก้ไขฐานะของบริษัทให้ดีขึ้น หรือเมื่อ พ้นระยะเวลา ที่กำหนดให้ฐานะของบริษัทก็ไม่ดีขึ้น รัฐมนตรีจะมีคำสั่งให้มีการ ควบคุมบริษัทนั้น หรือจะมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต ประกอบธุรกิจประกันชีวิต ของบริษัทนั้น เสียก็ได้

มาตรา 48 เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ควบคุมบริษัทใด ให้นายทะเบียน แจ้งคำสั่งนั้นไปยังบริษัท และให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานของ บริษัทนั้น กับทั้งประกาศในราชกิจจานุเบกษา และหนังสือพิมพ์รายงานที่ออก จากหน่วยงานท้องถิ่นที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่อย่างน้อยสองฉบับ

มาตรา 49 ในการควบคุมบริษัทใด ให้รัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการ ควบคุมบริษัทนั้น ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นไม่น้อย กว่าสองคน คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ที่ดำเนินการของบริษัทนั้นได้ ทุกรูปการ และให้ประธานกรรมการ เป็นผู้แทนของบริษัทนั้น

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง กรรมการคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้กรรมการพนักงานและลูกจ้างของ บริษัทที่ถูกควบคุมหรือบุคคลใดคนหนึ่งหรือหลายคนปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ของบริษัทได้

การตั้งคณะกรรมการ และการแต่งตั้งกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทน ประธานกรรมการ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 50 เมื่อได้มีการควบคุมบริษัทใด ห้ามมิให้กรรมการและ พนักงานของบริษัทดำเนินการของบริษัคนั้น เว้นแต่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุมบริษัท

มาตรา 51 เมื่อได้มีการควบคุมบริษัทจดทะเบียน กรรมการ พนักงานและลูกจ้างของบริษัทนั้นจัดการตามควร เพื่อปกป้องรักษาทรัพย์สินและประโยชน์ของบริษัทไว้ และรับรายงานกิจการและมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสารดวงตราและสิ่งอื่นอะไร เกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของบริษัทให้แก่คณะกรรมการควบคุมบริษัทนั้นโดยมิชักช้า

มาตรา 52 คณะกรรมการควบคุมบริษัทมีอำนาจสั่งให้บุคคลใด มาให้ถ้อยคำ หรือให้แสดง หรือส่งสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตราและหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของบริษัทที่ถูกควบคุม

มาตรา 53 เมื่อคณะกรรมการควบคุมบริษัทเห็นว่า บริษัทที่ถูกควบคุมจะดำเนินกิจการของตนเองต่อไปได้ ให้รายงานต่อรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะมีคำสั่ง เช่นว่านั้น ให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งนั้นไปยังบริษัท และให้ประกาศคำสั่ง ในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายงาน ที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่นที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่อย่างน้อยสองฉบับ

มาตรา 54 เมื่อคณะกรรมการควบคุมบริษัทเห็นว่า บริษัทที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ และมีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามมาตรา 42 ให้รายงานต่อรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีเห็นมีเหตุอันสมควรจะมีคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทนั้น เสียตามมาตรา 42 ก็ได้

มาตรา 55 คณะกรรมการควบคุมบริษัทอาจได้รับคำตอบแทนงานการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยจ่ายจากทรัพย์สินของบริษัท

หมวด 4

การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท

มาตรา 56 บริษัทอาจประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยด้วยก็ได้ เมื่อได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา 57 ในกรณีที่บริษัทประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยด้วย

(1) หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทต้องวางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา 14 และ เงินกองทุนที่บริษัทต้องดำรงตามมาตรา 19 ต้อง เป็นหลักทรัพย์ประกัน และ เงินกองทุนต่างหากจากหลักทรัพย์ประกันและ เงินกองทุนซึ่งบริษัทต้องวาง

และต้องตรงตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

(2) บริษัทต้องปฏิบัติตามควรทุกประการ เพื่อแยกรายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันวินาศภัยออกเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก จากรายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันชีวิต และเพื่อประโยชน์งานการนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดโดยกฎกระทรวงให้บริษัทปฏิบัติตามได้

(3) ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้ควบคุมบริษัท การควบคุมนั้นให้ควบคุมตลอดถึงกิจการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัยด้วย

(4) ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต ให้ถือว่ารัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นด้วย

หมวด 5

ตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต

มาตรา 58 ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ เป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือเป็นนายหน้าประกันชีวิตโดยมิได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต ให้ระบุด้วยว่าเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใด

มาตรา 59 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) บรรลุนิติภาวะแล้ว
- (2) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย
- (3) มีมาตรฐานการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- (4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิด ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริต เป็นองค์ประกอบความผิด เว้นแต่จะพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(6) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

(7) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือ อนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิตในระยะเวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(8) สอบความรู้ เกี่ยวกับการประกันชีวิตได้ตามหลักสูตรและวิธีการที่ นายทะเบียนกำหนด

มาตรา 60 ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 59 ประสงค์จะเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทฯที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทนั้นต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทฯที่ผู้นั้น เป็นตัวแทนประกันชีวิต

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่ง เป็นที่พอใจแล้ว ให้ ออกใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทฯที่แสดงความต้องการ เมื่อได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งฯให้บริษัทฯทราบ

ผู้ที่ เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทฯอยู่แล้วอาจขอรับใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทอื่นอีกได้ คำขอรับใบอนุญาต เช่นว่านี้ ผู้ขอต้องยื่น หนังสือแสดงความยินยอมของบริษัทฯที่ผู้นั้น เป็นตัวแทนประกันชีวิตอยู่แล้ว พร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทฯใหม่ ซึ่งต้องมีข้อความแสดงไว้ด้วยว่า บริษัทฯใหม่นั้น ได้ทราบแล้วว่า ผู้ขอเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทฯ อยู่แล้ว เมื่อนายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งฯให้บริษัทฯที่เกี่ยวข้องทราบ

คำขอรับใบอนุญาต หนังสือแสดงความต้องการ หนังสือให้ความยินยอมและใบอนุญาตตามมาตรานี้ ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 61 ตัวแทนประกันชีวิตอาจกระทำการงานของวิสัญญีกรเมื่อรับมอบอำนาจ เป็นหนังสือจากบริษัท

(1) รับ เบี้ยประกันภัย

(2) ทาสัมมาประกันชีวิต

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทฯให้ตัวแทนประกันชีวิตกระทำการดังกล่าว วรรคหนึ่งให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทฯแม้มิได้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด ก็ไม่ เป็นเหตุให้เสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอก เพราะเหตุที่มิได้ทำตามแบบที่กำหนดนั้น

มาตรา 62 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ในกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องมีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับตัวแทนประกันชีวิตและต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างบริษัท

นิติบุคคล ซึ่งมีถิ่นที่สำนักงานแห่งใหม่ ในประเทศไทย อาจขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตได้ ในเมื่อการเป็นนายหน้าประกันชีวิตเป็นวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้น และนิติบุคคลนั้นมีพนักงานหรือลูกจ้างที่อาจทำการเป็นนายหน้าประกันชีวิต แทนนิติบุคคลนั้นได้ โดยได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้แต่ทั้งนี้นิติบุคคลนั้นต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตในระยะ เวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

มาตรา 63 บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา 62 ประสงค์จะ เป็นนายหน้าประกันชีวิตให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน
เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่ง เป็นที่พอใจแล้วก็ให้ออกใบอนุญาตให้

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตตามมาตรา นี้ ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 64 นายหน้าประกันชีวิตต้องมีสำนักงานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิต ในกรณีที่มีการย้ายสำนักงาน นายหน้าประกันชีวิตต้องแจ้งต่อนายทะเบียนเป็นหนังสือภายในห้าวัน นับแต่วันที่ย้าย

มาตรา 65 ให้นายหน้าประกันชีวิต จัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันชีวิตตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด
เมื่อมีเหตุจะต้องลงนามสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้นายหน้าประกันชีวิตลงรายการเกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี เช่นว่านั้น ภายในสามวัน นับแต่วันที่มิเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา 66 ให้นายหน้าประกันชีวิต เก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันชีวิตไว้ที่สำนักงานของนายหน้าประกันชีวิตไม่น้อยกว่าห้าปี นับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชานั้น

มาตรา 67 ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตและใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิตมีอายุใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีที่ออกใบอนุญาต ผู้ที่ประสงค์จะเป็น

ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตนบีถัดไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดี กำหนดภายในระยะเวลาหกสิบวันก่อนที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

มาตรา 68 นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างในบริษัททำใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

มาตรา 69 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการปฏิบัติของนายหน้าประกันชีวิตนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกให้นายหน้าประกันชีวิต ส่งสมุดทะเบียน สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือจะเข้าพบในสำนักงานของนายหน้าประกันชีวิตระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบดังกล่าวแล้วก็ได้ ในการนี้นายหน้าประกันชีวิตต้องให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา 70 นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเบี้ยตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต

(1) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(2) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 59 หรือในกรณีกึ่งนายหน้าประกันชีวิต เป็นนิติบุคคลปรากฏว่านิติบุคคลนั้นไม่อาจเป็นนายหน้าประกันชีวิตได้ตามมาตรา 62

(3) ดำเนินงานทำให้เกิดหรืออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกฎหมายประกันภัยหรือประชาชน

เมื่อนายทะเบียน สั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งคำสั่งนั้นไปยังผู้ถูกถอนใบอนุญาต

มาตรา 71 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 70 มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งควาวินิจฉัยของ อธิบดีให้เป็นที่สุด

มาตรา 72 ห้ามมิให้ผู้ชักชวน แนะนำหรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลทาสัมมาประกันชีวิตกับผู้ประกอบธุรกิจประกันชีวิต ในต่างประเทศหรือกับบุคคลใด นอกจากผู้ที่รับอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตาม พระราชบัญญัตินี้

ความานวรรคหนึ่งมิให้ขัดแย้งกับแก้กรรณการชักชวน แนะนำหรือกระทำ
ด้วยประการใด ให้ผู้ที่รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้
กาสัณณาประกันต่อผู้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในต่างประ เทศ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

มาตรา 73 บริษัทจดทะเบียนมาตรา 11 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 74 ผู้จดทะเบียนมาตรา 12 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 75 ผู้จดทะเบียนมาตรา 13 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 76 บริษัทจดทะเบียนมาตรา 20 มาตรา 22 หรือมาตรา 27 หรือไม่วางเงินสำรองประกันภัยตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 28 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 77 บริษัทออกธรรม์ประกันชีวิตหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายประกันภัยฝ่าฝืนมาตรา 23 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 78 บริษัทจดทะเบียนมาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 31 หรือ มาตรา 36 หรือค่านางเงินผลกำไรโดยมิได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน ตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 79 บริษัทจดทะเบียนมาตรา 29 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 80 บริษัทจดทะเบียนมาตรา 30 มาตรา 33 หรือมาตรา 37 วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา 35 หรือมาตรา 37 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 81 บริษัทไม่ยอมให้ผู้มีส่วนได้เสีย ตรวจสอบสมุดทะเบียน หรือไม่ยอมคัดสำเนารายการให้ตามที่มีส่วนได้เสียร้องขอ ตามมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 82 ผู้ขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา 38 หรือฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียนหรือ

พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 38 หรือฝ่าฝืนคำสั่ง คณะกรรมการควบคุม บริษัทซึ่งสั่งตามมาตรา 52 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง เดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 83 บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา 41 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 84 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 50 หรือมาตรา 51 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 85 บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา 57 (2) หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวง ออกตามมาตรา 57 (2) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 86 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 58 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 87 ตัวแทนประกันชีวิตผู้ได้รับ เบี้ยประกันภัย หรือค่าสัณหาประกันภัยโดยไม่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือตามมาตรา 61 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 88 บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา 61 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 89 นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดไม่มีสำนักงานตามกิริระบุไว้ใน คาชอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตตามที่ได้แจ้งต่อนายทะเบียนว่าได้ย้ายไปตามมาตรา 64 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 90 นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดไม่แจ้งการย้ายสำนักงานตามมาตรา 64 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 91 นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 65 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 92 นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 66 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 93 นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง เรียก ของ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง เรียกตาม มาตรา 69 ต้องระวางโทษ

จากคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 94 ผู้ขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา 69 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 95 ผู้ฝ่าฝืนมาตรา 72 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 96 ในกรณีที่บริษัทกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนมาตรา 22 หรือ มาตรา 26 กรรมการของบริษัทนั้น หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของบริษัทนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของบริษัทนั้นด้วย

มาตรา 79 ในกรณีที่บริษัทกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนมาตรา 11 มาตรา 20 มาตรา 27 (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) หรือ (13) มาตรา 33 หรือมาตรา 37 วรรคหนึ่งหรือไม่วางเงินสำรองประกันภัยตาม มาตรา 21 วรรคหนึ่งหรือเพราะฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา 35 หรือมาตรา 37 กรรมการของบริษัทนั้นหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของบริษัทนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของบริษัทนั้นด้วย

มาตรา 98 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการมีจำนวนสามคนซึ่งคนหนึ่งต้อง เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาให้มียานาจ เปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่ง มีกำหนดโทษปรับสถานเดียวหรือความผิดซึ่งเป็นความผิดลหุโทษได้ เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบคดีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

บทเฉพาะกาล

มาตรา 99 ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ บังคับแต่ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจ

การประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขาย อันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชนอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

บุคคลที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ผู้ใดประสงค์จะประกอบธุรกิจประกันชีวิต ต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตภายในระยะเวลาที่กล่าวในวรรคหนึ่ง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้วให้ถือว่าผู้ซึ่งมิได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตต่อไปตามวรรคสองและยังมิได้ เริ่มดำเนินการ เลิกประกอบกิจการประกันชีวิตถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 100 เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 99 ให้ถือว่าใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประกันชีวิต ของผู้ที่มิได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามมาตรา 99 วรรคสอง เป็นใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตที่ได้ออกให้ ในวันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวและให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่ผู้นั้นทั้งนี้ภายใต้บังคับมาตรา 101 มาตรา 102 มาตรา 103 มาตรา 104 และมาตรา 105

มาตรา 101 บทบัญญัติมาตรา 19 มิให้ใช้บังคับแก่บริษัทตามมาตรา 100

มาตรา 102 ในกรณีที่ยกบริษัทตามมาตรา 100 กระทำกิจการใดซึ่งบริษัทไม่อาจกระทำได้ตามมาตรา 22 อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บริษัทเลิกการกระทำนั้น ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวนั้น มิให้ถือว่าบริษัทฝ่าฝืนมาตรา 22 สำหรับกิจการที่ได้กระทำอยู่แล้วนั้น

แต่เฉพาะกรณีที่มีนิติกรรมผูกพันมิให้บริษัทเลิกการกระทำที่ห้ามนั้นภายในระยะเวลา ตามวรรคหนึ่งได้ โดยบริษัทมิต้องตกเป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบ ก็ให้ขยายกำหนดระยะเวลาดังกล่าวออกไปเท่าที่จะเลิกได้ โดยบริษัทมิต้องตกเป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบ

มาตรา 103 บทบัญญัติมาตรา 27 (8) มิให้ใช้บังคับแก่บริษัทตามมาตรา 100 ทั้งนี้ เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมีอยู่แล้วในวันประกาศพระราช

บัญญัติในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 104 ให้บริษัทตามมาตรา 100 วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา 14 ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวนี้มิให้ถือว่าบริษัทฝ่าฝืนมาตรา 14

มาตรา 105 ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำมาตรา 20 มาใช้บังคับแก่บริษัทตามมาตรา 100 ทั้งนี้ เฉพาะที่เกี่ยวแก่กรรมธรรม์ประกันภัยที่ บริษัทมีความผูกพันอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเฉพาะที่เกี่ยวแก่เบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับไว้แล้วก่อนวันที่กล่าวนั้น

มาตรา 106 ให้ผู้ที่ใช้ชื่อหรือค้าแสดงชื่อในธุรกิจว่า "ประกันชีวิต" หรือค้าอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ซึ่งต้องห้ามมิทำใช้ตามพระราชบัญญัตินี้ อยู่แล้วในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา เลิกใช้ชื่อหรือค้าอื่นใด ดังกล่าวแล้วนั้นตนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายใน ระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา 13 มาใช้บังคับแก่บุคคลที่กล่าวนี้

มาตรา 107 ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำมาตรา 58 มาใช้บังคับแก่บุคคลผู้ทากาการเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 84 ตอน 32 วันที่ 18 เมษายน 2510

คำอธิบาย พ.ร.บ. ประกันชีวิต พ.ศ. 2510.

พ.ร.บ. ประกันภัย พ.ศ. 2510 มีบทบัญญัติควบคุมบุคคลที่ประกอบธุรกิจ
เกี่ยวข้องกับประกันชีวิตสองประเภทด้วยกันคือ

1. ควบคุมบริษัทประกันชีวิต
2. ควบคุมตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต

สำหรับการควบคุมบริษัทมีรายละเอียดเฉพาะ ที่เป็นสาระสำคัญที่
ควรทราบมีดังต่อไปนี้

1. การจัดตั้งบริษัทเพื่อขออนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต

การจัดตั้งบริษัทเพื่อขออนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตจะกระทำได้
ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาต จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในการอนุญาต
รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขก็ได้

สำหรับการประกอบธุรกิจประกันชีวิต โดยตั้งเป็นสาขา ของบริษัท
ประกันชีวิตต่างประเทศ จะกระทำได้ เมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ ในการอนุญาตรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขก็ได้

ในปัจจุบันมีบริษัทที่ได้รับอนุญาตรวม 13 บริษัท คือ

1. บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด
2. บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด
3. บริษัท ไทยประสิทธิ์ประกันภัย จำกัด
4. บริษัท ไทยเศรษฐกิจประกันชีวิต จำกัด
5. บริษัท ไทยสมุทรพาณิชย์ประกันภัย จำกัด
6. บริษัท ประกันชีวิตศรีอยุธยา จำกัด
7. บริษัท มหานครประกันชีวิต จำกัด
8. บริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด
9. บริษัท อินเตอร์ไลฟ์ประกันชีวิต จำกัด
10. บริษัท อาคเนย์ประกันภัย จำกัด
11. บริษัท อเมริกันอินเตอร์แนชชั่นแนลอินชัวร์รันส์ จำกัด
12. บริษัท เซน่ายูเนียนไลฟ์อินชัวร์รันส์ จำกัด

13. บริษัท ไทยรับประกันภัยต่อ จากัด

บริษัทหมายเลข 1 - 12 ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิต
ทั้งการประกันภัยโดยตรงและการประกันภัยต่อ โดยหมายเลข 1 - 10 และ
12 - 13 เป็นบริษัทในประเทศไทยหมายเลข 11 เป็นสาขาของบริษัทต่างประเทศ
และหมายเลข 13 ได้รับอนุญาตเฉพาะการประกันภัยต่อ

2. การวางหลักทรัพย์ประกันและการตาราง เงินกองทุน

บริษัทประกันชีวิตต้องมีหลักทรัพย์ประกันวางไว้กับนายทะเบียนประกัน
ชีวิตมีมูลค่าสองล้านบาท หลักทรัพย์ที่ต้องวางนี้ นอกจากจะวางเป็นเงินสดและ
พันธบัตรรัฐบาลไทยแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ยังประกาศให้วางเป็น
พันธบัตรธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและการพัฒนาการ(ธนาคารโลก)
หรือจะวางเป็นหุ้นกู้ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยก็ได้

หลักทรัพย์ที่วางไว้กับนายทะเบียนนี้ ก็เพื่อให้หลักประกันแก่ผู้เอาประ
กันภัย เพราะกฎหมายบัญญัติว่า หลักทรัพย์ประกันที่วางไว้ไม่อยู่ในความรับผิดชอบ
แห่งการบังคับคดีตราบ เท่าที่บริษัทยังมีได้ เลิกกัน จนกรณีบริษัทเลิกกันแล้ว ให้
ผู้ที่ได้เอาประกันชีวิตไว้กับบริษัท ที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สิน ที่เป็นหลัก
ประกันก่อนเจ้าหนี้อื่น

สำหรับการตาราง เงินกองทุนของบริษัทนั้น กฎหมายได้กำหนดให้บริษัท
ต้องตารางไว้ซึ่ง เงินกองทุนไม่น้อยกว่า ห้าล้านบาท คำว่า "เงินกองทุน"
หมายความถึงทุนที่ชำระแล้ว ทุนสำรอง ซึ่งรวมทั้งเงินสำรองอื่นที่ได้จัดสรรจาก
กำไรสุทธิและกำไรสุทธิคง เหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว

สำหรับสาขาของ บริษัทประกันชีวิตต่างประเทศจะต้องตารางทรัพย์สิน
ไว้ในประเทศไทยมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท เช่นเดียวกัน และเฉพาะทรัพย์สิน
ที่ต้องตารางไว้ในประเทศไทย เท่านั้นที่ถือว่าเป็นเงินกองทุน

3. การเปิดสาขา

บริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศจะเปิดสาขา ณ
ที่ใด มิได้บริษัทซึ่งมีสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศจะเปิดสาขาได้
ก็แต่โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ในการอนุญาตรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไข
ก็ได้

4. เงินสำรองประกันภัย

เงินสำรองประกันภัยก็ คือเงินที่บริษัทได้รับมาจากเบี้ยประกันภัย ที่ผู้เอาประกันภัยชำระให้กับบริษัทซึ่งบริษัทจะต้องจัดสรร เบี้ยประกันภัยดังกล่าวไว้เป็นเงินสำรองประกันภัย สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีความผูกพันอยู่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เงินสำรองประกันภัยดังกล่าวนี้ รัฐมนตรียังมีอำนาจกำหนดให้บริษัทต้องนำใบวางไว้กับนายทะเบียน เป็นมูลค่า ไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้า ของจำนวนเงินสำรองประกันภัยที่บริษัทต้องจัดสรรไว้ดังกล่าวข้างต้นซึ่งขณะนี้รัฐมนตรีก็ได้ประกาศให้บริษัทต้องนำเงินสำรองประกันภัยร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงินสำรองประกันภัยที่ บริษัทต้องจัดสรรไว้สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีความผูกพันอยู่มาวางไว้กับนายทะเบียนแล้ว ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันมิให้บริษัทนำเงิน เบี้ยประกันภัยไป ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายจนทำให้จำนวนเงินสำรองลดต่ำลงซึ่งจะเป็นผลให้บริษัทมีเงินสำรองไม่เพียงพอที่จะนำใบสดชำระให้กับผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ในอนาคต

5. การลงทุน

จำนวน เบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยชำระให้กับบริษัท ส่วนหนึ่งจะถูกนำไปใช้จ่าย เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของบริษัท รวมทั้งนำไปเฉลี่ยจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัยรายที่ถึงแก่กรรมะ ส่วนที่เหลือบริษัทต้องจัดสรรไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยตามที่ได้กล่าวมาแล้ว เงินสำรองประกันภัยนี้บริษัทจะนำไปลงทุนหาผลตอบแทน นอกจากนั้นแล้วส่วนที่เป็นเงินกองทุนของบริษัท บริษัทก็ต้องนำไปลงทุนหาผลตอบแทน เช่นเดียวกัน ในการลงทุนนั้น บริษัทควรที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความปลอดภัยและจะต้องกระจายการลงทุนออกไป ครอบคลุมจึงได้กำหนดไว้ว่า "นอกจากการประกันชีวิต บริษัทจะลงทุนประกอบกิจการอื่นใดได้ก็เฉพาะที่กำหนดในกฎกระทรวงกฏกระทรวงนั้นจะกำหนด เงื่อนไขในการประกอบธุรกิจนั้น ๆ ให้บริษัทปฏิบัติด้วยก็ได้"

6. กรมธรรม์ประกันภัย

กรมธรรม์ประกัน เบี้ยไว้ไว้กับตัวสินค้า สินค้าจะมีคุณภาพดีอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับข้อความในกรมธรรม์ประกันภัย เพราะกรมธรรม์ประกันภัย เป็นเงื่อนไขในการให้ความคุ้มครอง แก่ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประโยชน์ ดังนั้นเพื่อบริษัท

กำหนดข้อความหรือเงื่อนไขการทำความคุ้มครองให้เป็นไปด้วยความ เป็นธรรม
ไม่เอาวัดเอาเปรียบ ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยนั้น หมายความว่าได้กำหนด
รายละเอียดเกี่ยวกับกรรมธรรม์ประกันภัยไว้ดังต่อไปนี้

(1) กรรมธรรม์ประกันภัย ที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยต้อง เป็น
ไปตามแบบและข้อความ ที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบทั้งนี้ให้รวมทั้ง เอกสาร
ประกอบหรือแนบท้ายกรรมธรรม์ประกันภัยนั้นด้วย

แบบและข้อความที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบไว้แล้ว เมื่อนาย
ทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้ เปลี่ยนแบบและ
ข้อความเสียใหม่ หรือแก้ไข เปลี่ยนแปลงก็ได้

(2) ถ้าบริษัทได้รับความ เห็นชอบในแบบหรือข้อความแห่งกรรมธรรม์
ประกันภัยจากนายทะเบียนแล้วแต่ ในการออกกรรมธรรม์ประกันภัย ให้กับผู้เอา
ประกันภัย บริษัทได้ออกกรรมธรรม์ประกันภัย แตกต่างไปจากแบบและข้อความที่
นายทะเบียนให้ความเห็นชอบไว้แล้ว ในกรณี เช่นนี้ หมายความว่าบริษัทผู้เอา
ประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย ตามกรรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิ เลือกให้บริษัทต้อง
รับผิดชอบการชำระหนี้ตามแบบและข้อความของกรรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้
นั้น หรือตามแบบ หรือข้อความที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบไว้แล้วก็ได้และไม่ว่า
ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประกันภัย กรรมธรรม์ประกันภัย จะใช้สิทธิดังกล่าว
ประการใดหรือไม่ยอมไม่ เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ
นี้

(3) ถ้าบริษัทออกกรรมธรรม์ประกันภัยโดยวิธี แบบ หรือข้อความที่
นายทะเบียน มิได้ให้ความเห็นชอบ ในกรณี เช่นนี้ หมายความว่าบริษัทผู้เอา
ประกันภัยจะ เลือกให้ บริษัทต้องรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ประกันภัย ที่บริษัทได้ออกให้
นั้นหรือจะบอก เลิกสัญญาประกันชีวิตนั้น เสีย และให้บริษัทคืน เบี้ยประกันภัยทั้งสิ้นที่
ได้ชำระไว้แล้วแก่บริษัทก็ได้และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะมีสิทธิดังกล่าวนี้ประการ
ใดหรือไม่ ย่อมไม่ เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(4) ห้ามมิให้บริษัทออกกรรมธรรม์ประกันภัย โดยระบุจำนวนเงินอัน
จะพึงชำระให้เป็นเงินตราต่างประเทศแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย

การที่กฎหมายต้องบัญญัติไว้ ดังกล่าว ก็เนื่องจาก อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินตราต่างประเทศกับเงินบาทมักจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่คงที่แน่นอน จนการกำหนด อัตราเบี้ยประกัน จะกำหนด ๕ วันที่กำลังค่าและผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระอัตรานั้นตลอดไปจนกว่าจะครบอายุสัญญา ถ้าหากกำหนดจำนวนเงินอันพึงจะชำระเป็นเงินตราต่างประเทศและอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินตราต่างประเทศนั้นกับเงินบาท ๕ วันสัญญาครบกำหนดยังคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงก็ย่อมไม่มีปัญหาต่ออย่างใด แต่ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนมีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น มีอัตราลดลงอัตราเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้ก็ย่อมจะสูงเกินไปซึ่งจะไม่เป็นธรรมแก่ผู้เอาประกันภัย แต่ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอัตราสูงขึ้น อัตราเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้เดิมก็จะต่ำไป ด้วยเหตุนี้เองกฎหมายจึงได้บัญญัติห้ามมิให้บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยระบุจำนวนเงินอันพึงชำระเป็นเงินตราต่างประเทศ เมื่อสัญญาครบกำหนด ถ้าผู้เอาประกันภัยต้องการให้บริษัทจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยที่จะพึงชำระเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลอื่น ก็ย่อมกระทำได้ โดยชำระอัตราแลกเปลี่ยน ๕ วันที่จะพึงชำระ

การที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังกล่าว จึงไม่เกิดผลเสียหายต่ออย่างใด แม้ชาวต่างประเทศจะเป็นผู้เอาประกันภัยก็ตาม

7. อัตราเบี้ยประกันภัย

อัตราเบี้ยประกันภัยเปรียบได้กับ ราคาสินค้า เพื่อความคุ้มค่าบริษัทกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยสูงเกินไปจนเป็นการเอาเปรียบผู้เอาประกันภัย หรือกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยต่ำเกินไป เพื่อหวังครองตลาดแต่ผู้เดียว เพราะการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยต่ำเกินไปอาจทำให้บริษัทประสบภาวะขาดทุน มีเงินสำรองไม่เพียงพอที่จะจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ ก็ย่อมจะเกิดความเสียหายขึ้นได้ กฎหมายจึงได้บัญญัติไว้ว่า

"อัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัทกำหนด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน อัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้ว เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้เปลี่ยนอัตรานั้นเสียใหม่ก็ได้ การเปลี่ยนอัตราใหม่ไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงกรมธรรม์ประกันภัยที่ได้กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ก่อนแล้ว"

8. การจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี เกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมบริษัทและเพื่อให้ทราบถึงฐานะการเงินของบริษัทกณหมายจึงได้บัญญัติไว้ว่า "ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงนามสมุดทะเบียน และสมุดบัญชีของบริษัท ให้บริษัทลงรายการเกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น"

9. การส่งรายงานประจำปี

มาตรา 33 ให้บริษัทส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงิน และกิจการของบริษัทต่อนายทะเบียนสำหรับรอบปีบัญชีและถ้าเป็นบริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ ให้ส่งรายงานประจำปีของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ตนเป็นสาขาด้วย ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศนั้น

นอกจากนั้นแล้ว บริษัทต้องส่งรายงานการตรวจสอบฐานะการเงินรวมทั้งการคำนวณความรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ประกันภัยต่อนายทะเบียนทุกกรอบสามปี ซึ่งรับรองโดยบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและความรู้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษารายการนั้นให้ทำตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดและต้องยื่นต่อนายทะเบียนไม่ช้ากว่าสามร้อยวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

10. การควบคุมการดำเนินงานของบริษัท

การควบคุมการดำเนินงานของบริษัท มีทั้งการที่บังคับให้บริษัทต้องกระทำและงดเว้นไม่กระทำ ซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญดังนี้

มาตรา 27 ได้บัญญัติห้ามมิให้บริษัทกระทำการ ดังต่อไปนี้

(1) ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

(2) ผากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ ธนาคาร

(3) เก็บเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่สำนักงานของบริษัท

(4) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่กรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา

พนักงานหรือลูกจ้าง ของบริษัท เพื่อเป็นค่านายหน้า หรือค่าตอบแทนสำหรับหรือเนื่องจากธุรกิจหรือการกระทำใด ๆ เว้นแต่บาเหน็จ เงินเดือน โบนัส หรือ

เงินอย่างอื่นที่พึงจ่ายตามปกติ

(5) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต นอกจากเงินค่าจ้างหรือบำเหน็จที่พึงจ่ายตามปกติ

(6) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดล่วงหน้า ให้แก่บุคคลใดเป็นค่านายหน้า หรือค่าตอบแทนสำหรับงานที่จะทำให้แก่บริษัท

(7) จ่ายบำเหน็จให้แก่บุคคลที่ช่วยให้มีการทำสัญญาประกันภัย ซึ่งมิใช่ตัวแทนประกันชีวิตของบริษัท หรือนายหน้าประกันชีวิต

(8) ซื้อหรือมิไว้ เป็นประจำซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่เพื่อใช้เป็นสถานที่สำคัญประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้ เพื่อสวัสดิภาพของพนักงานและลูกจ้างตามสมควรหรือ เป็นการซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่งานองไว้กับบริษัทนั้น จากการขายทอดตลาดโดยคำสั่งศาล

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ ที่ตกเป็นของบริษัท เนื่องจากการ ชำระหนี้ การประกันเงินต้น ที่บริษัทได้จ่ายให้กู้ยืมไป หรือเนื่องจากการที่บริษัท ได้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่งานองไว้กับบริษัทนั้น จากการขายทอดตลาดโดยคำสั่งของศาล จะต้องจำหน่ายในเก้าปี นับแต่วันที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของบริษัท หรือภายในกำหนดเวลากว่านี้ ตามที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจ หรือสำหรับใช้ เพื่อสวัสดิภาพของพนักงานและลูกจ้างของบริษัทนั้น

(9) ให้ประโยชน์ เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ ตามกรมธรรม์ประกันภัยนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

(10) รับชำระ เบี้ยประกันภัยจากผู้ประกันภัย ลดต่ำลงกว่าจำนวนที่ต้องชำระ

(11) ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันชีวิตหรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่ เกี่ยวกับการรับเงิน เป็นผู้รับ เบี้ยชำระ เบี้ยประกันภัย

(12) ออกกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งไม่มีลายมือชื่อของกรรมการ ผู้มีอำนาจผูกพันบริษัทตามที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการสาขาของบริษัทต่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตแล้วแต่กรณี

(13) โฆษณาจูงใจอันเป็นเท็จหรือเกินความจริง เกี่ยวกับบริษัทหรือธุรกิจประกันชีวิตของบริษัท

มาตรา 28 ภายใต้อำนาจของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้บริษัทปฏิบัติการใด ๆ ในเรื่องต่อไปนี้ได้

- (1) วิธีการเก็บเบี้ยประกันภัย
- (2) การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท
- (3) การประกันต่อ
- (4) การจ่ายแก่บุตรประเภทค่าใช้จ่าย
- (5) อัตราค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยและเงื่อนไขการจ่ายเงินนั้น
- (6) จัดสรรเงินสำรองสำหรับความผูกพันใด ๆ นอกจากที่ต้องปฏิบัติตาม

ตามมาตรา 20

(7) อัตราค่าจ้าง หรือ ข่าเหี้ยสำหรับตัวแทนประกันชีวิต และนายหน้าประกันชีวิต

(8) แบบ ขนาด ตัวอักษร ภาษาที่เข้าใจ และข้อความของหนังสือมอบอำนาจของบริษัทรวมทั้งเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัท

(9) การให้กู้ยืมโดยมีกรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน

(10) การจ่ายเงินปันผลแก่ผู้เอาประกันภัย

11. การตรวจสอบฐานะการเงินและกิจการของบริษัท

นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจตรวจสอบกิจการฐานะการเงินของบริษัท และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(1) เข้าไปในสำนักงานของบริษัทในระหว่างเวลาทำการเพื่อทราบข้อเท็จจริงในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสาร หรือหลักฐานต่าง ๆ จากกรรมการผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท และสอบถามบุคคลดังกล่าวนี้ได้ ในการนี้บุคคลดังกล่าวต้องให้ความสะดวกตามสมควร

(2) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบหรือประเมินราคาทรัพย์สินของบริษัท

(3) สั่งห้าบริษัหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันชีวิตของบริษัท ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นา

(4) เรียกบุคคลดังกล่าวาน (1) หรือ (3) มาทักถ้อยคำ หรือจะสั่งห้าบุคคลดังกล่าวยื่นคำชี้แจง แสดงข้อเท็จจริงตามที่ต้องการก็ได้

12. การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต

รัฐมนตรีมีอำนาจสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต เมื่อปรากฏแก่รัฐมนตรีว่า

(1) มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคง อันอาจเกิดความเสียหาย แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้เอาประกันภัย หรือประชาชน

(2) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออก หรือกำหนดความานพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เมื่ออาจกาทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย

(3) หยุดประกอบธุรกิจประกันชีวิตโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(4) ประกอบธุรกิจต่อไปจะกาทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย หรือประชาชน

(5) ประวิงการจ่ายเงิน ที่ต้องจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประวิงการคืน เบี้ยประกันภัยที่ต้องจ่ายคืนโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือจ่าย หรือคืนไปโดยไม่สุจริต

13. การควบคุมบริษัท

ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต ถ้ารัฐมนตรี เห็นสมควร รัฐมนตรีอาจมีคำสั่งห้าบริษัทปฏิบัติการตา เพื่อแก้ไขฐานะของบริษัทให้ดีขึ้น เสียก่อน ภายในเวลาที่กำหนดให้ก็ได้ หรือจะมีคำสั่งห้าควบคุมบริษัทก็ได้

ถ้ารัฐมนตรีมีคำสั่งควบคุมบริษัทตา คณะกรรมการของบริษัท จะไม่มีอำนาจบริหารงานของบริษัทต่อไปโดยรัฐมนตรีจะแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมบริษัทขึ้น คณะกรรมการควบคุมบริษัท มีอำนาจบริหารงานของบริษัท แทนคณะกรรมการของบริษัทหลังจากที่าได้มีการควบคุมบริษัทแล้ว คณะกรรมการควบคุมบริษัท เห็นว่าบริษัทไม่อาจตา เนินการต่อไปได้และมีเหตุอันสมควร เพิกถอนใบอนุญาต

คณะกรรมการควบคุมบริษัทก็จะรายงานให้ รัฐมนตรีเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบ
ธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทนั้น เสีย

สำหรับการควบคุมตัวแทนประกันชีวิต และ นายหน้าประกันชีวิต มี
รายละเอียดดังนี้

1. ความหมายของคำว่า "ตัวแทนประกันชีวิต"

ตัวแทนประกันชีวิตหมายความว่า ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวน
ให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท

2. ความหมายของคำว่า "นายหน้าประกันชีวิต"

นายหน้าประกันชีวิต หมายความว่า ผู้ซึ่งซื้อหรือจัดการให้บุคคลทำ
สัญญาประกันชีวิตกับบริษัทโดยหวังบาเหน็จ เนื่องจากการนั้น

จากความหมายดังกล่าว แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่าง ตัวแทน
ประกันชีวิตกับนายหน้าประกันชีวิต คือตัวแทนประกันชีวิตต้องอยู่ในสังกัดของบริษัท
ประกันชีวิต ส่วนนายหน้าประกันชีวิตไม่ต้องสังกัดบริษัทนายหน้าประกันชีวิตจะหา
ลูกค้าส่งให้บริษัทไหนก็ได้ ถ้าบริษัทนั้น เป็นบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้รับประกัน
ประกันชีวิตในราชอาณาจักรไทย

3. การกระทำการ เป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต

กฎหมายบัญญัติห้ามมิให้ผู้กระทำการ เป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือ
เป็นนายหน้าประกันชีวิตโดยมิได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนประกันชีวิต

ใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันชีวิตให้ระบุด้วยว่า เป็นตัวแทนประกันชีวิต
ของบริษัทใด

การกระทำการ เป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือการกระทำ เป็นนายหน้า
ประกันชีวิต คือการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัทหรือกระทำการ
ซื้อหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัทโดยหวังบาเหน็จ เนื่องจาก
การนั้นและคำว่าบริษัทในที่นี้ หมายความว่า เฉพาะบริษัทที่ได้รับใบอนุญาต ให้
ประกอบธุรกิจประกันชีวิตรวม 12 บริษัทยกเว้นบริษัทไทยรับประกันภัยต่อ เพราะ
บริษัทไทยรับประกันภัยต่อ จะไม่มีการรับประกันโดยตรง สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนกระทำ
การ เป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต โดยมิได้รับใบอนุญาตจาก
นายทะเบียนกฎหมายได้วางบทกำหนดโทษไว้ว่า "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน

หนึ่งปี หรือรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำกัดรับ"

ปัญหามีอยู่ว่า ถ้าผู้กระทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญา ประกันชีวิตกับบริษัท หรือกระทำการซื้อหรือ จัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตโดยหวังบาเหน็จ เนื่องจากการนั้นให้กับบริษัทประกันชีวิตที่อยู่ต่างประเทศ หรือกับบุคคลตา นอกจากบริษัทที่ได้รับอนุญาตทั้ง 12 บริษัทที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เช่น นาย ก. ชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิต กับบริษัทประกันชีวิตเดอิจิ ที่อยู่ ณ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งไม่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย การกระทำดังกล่าวนี้ไม่เรียกกระทำการเป็นตัวแทนประกันชีวิต เพราะบริษัทเดอิจิไม่รับบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย แต่การกระทำดังกล่าว ก็เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต เช่นเดียวกัน แต่เป็นความผิดอีกกรณีหนึ่ง ซึ่งกฎหมายได้บัญญัติไว้อีกมาตราหนึ่งว่า " ห้ามมิให้ชักชวน แนะนำ หรือกระทำให้ด้วยประการใด เพื่อให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับผู้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในต่างประเทศ หรือกับบุคคลตา นอกจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้ " ซึ่งหากผู้ใดฝ่าฝืนกระทำ กฎหมายได้วางบทกำหนดโทษไว้ว่า " ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ "

ข้อยกเว้น ข้อห้ามของกฎหมายดังกล่าวนี้มีข้อยกเว้นไว้จำนวนสองของมาตราดังกล่าว " ความจนวนวรรคหนึ่งมาซึ่งบังคับแก่กรณีชักชวน แนะนำหรือกระทำให้ด้วยประการใด ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้ทำสัญญาประกันต่อกับผู้เอาประกันภัยประกันชีวิตในต่างประเทศ"

ตัวอย่าง นายแดง ได้ดำเนินการจัดการให้บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิต ในประเทศไทย 12 บริษัท เขาเอาความเสียงภัยในประเทศไทยไปประกันต่อบริษัทเดอิจิในประเทศญี่ปุ่น โดยได้รับค่านายหน้า จากบริษัทเดอิจิในประเทศญี่ปุ่น การกระทำดังกล่าวนี้ไม่เป็นการผิดตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และการกระทำดังกล่าวนี้ ก็ไม่เรียกว่าการกระทำการเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือกระทำการ เป็นนายหน้าประกันชีวิต เพราะไม่ใช้การชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัทที่ได้รับอนุญาตทั้ง 12 บริษัท หรือไม่ใช้การซื้อหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท

โดยหวังบาเหน็จ เนื่องจากการนั้นให้กับบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตทั้ง 12 บริษัทแต่เป็นการชักชวน แนะนำ หรือกระทุ้งด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย ทำสัญญาประกันต่อกับบริษัทประกันชีวิตที่อยู่ต่างประเทศซึ่งได้บัลฉัตติกไว้ว่าไม่ถือว่าเป็นความผิดและไม่จำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน เพราะไม่เข้าการกระทำการเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือเป็นนายหน้าประกันชีวิต

4. คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต

คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต กงหมายได้บัลฉัตติกไว้ เฉพาะคุณสมบัติของบุคคลธรรมดาเท่านั้น นิติบุคคลไม่มีการกำหนดคุณสมบัติให้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตไว้ คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต กงหมายได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(1) บรรลุนิติภาวะแล้ว ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 19 ได้บัลฉัตติกไว้ว่า "เมื่อมีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์ บุคคลย่อมพ้นจากภาวะผู้เยาว์และบรรลุนิติภาวะ" ฉะนั้นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วจึงหมายถึงบุคคลที่มีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 20 ยังได้บัลฉัตติกไว้ว่า "ผู้เยาว์เริ่มบรรลุนิติภาวะ เมื่อทำการสมรสหากการสมรสนั้นได้ทำตามบทบัลฉัตติก มาตรา 1448" มาตรา 1448 บัลฉัตติกไว้ว่า "การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุ 17 ปีบริบูรณ์ แต่ในกรณีที่มีเหตุสมควร ศาลจะสั่งให้ทำการสมรสก่อนนั้นก็ไว้" ฉะนั้นการบรรลุนิติภาวะจึงอาจมีได้อีกกรณีหนึ่งคือการบรรลุนิติภาวะโดยการสมรสตามบทบัลฉัตติกของกงหมายดังกล่าว

(2) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย คำว่า "ภูมิลำเนา" หมายถึงถิ่นอันบุคคลนั้น มีสถานที่อยู่เป็นแหล่งสำคัญ (ประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา 44)

(3) มีมาตรฐานการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

(4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 29 บัลฉัตติกไว้ว่า "บุคคลวิกลจริตผู้ใดถ้าภริยาสามีก็ดี ผู้บุพการี หรือพนักงานอัยการก็ดี ร้องขอต่อศาลแล้วศาลจะสั่งให้บุคคลผู้นั้น เป็นคนไร้ความสามารถก็ได้" ส่วนบุคคลเสมือนไร้ความสามารถนั้นได้

มีบัญญัติไว้ว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 34 ว่า "บุคคลผู้ใดไม่สามารถจะจัดการงานของตนเองได้ เพราะร่างกายพิการ หรือจิตพั่นเพี้ยน ไม่สมประกอบก็ดี เมื่อบุคคลผู้หนึ่งผู้ใดตั้งระบุไว้ในมาตรา 29 ร้องขอต่อศาล ศาลจะสั่งให้บุคคลผู้นั้น เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถก็ได้"

(5) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษา ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริต เป็นองค์ประกอบความผิด เว้นแต่จะพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

ความผิดซึ่งกฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริต เป็นองค์ประกอบความผิดได้แก่ ความผิดฐานลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง และยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญา ส่วนความผิดที่ไม่เจตนาทุจริต เป็นองค์ประกอบความผิดย่อมไม่ทำให้ขาดคุณสมบัติตามข้อนี้

(6) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วย ล้มละลาย บุคคลล้มละลายหมายถึงบุคคลที่เป็นลูกหนี้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว อาจถูกฟ้องให้ศาลมีคำพิพากษาให้ล้มละลายได้ ส่วนบุคคลล้มละลายทุจริตหมายความว่าบุคคลล้มละลายถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดตามมาตรา 163 ถึงมาตรา 170 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย หรือมีความผิดเกี่ยวกับ การล้มละลายฐานยักยอกหรือฉ้อโกง ตามประมวลกฎหมายอาญา

บุคคลที่จะขาดคุณสมบัติตามข้อนี้ เฉพาะบุคคลล้มละลายทุจริตเท่านั้น บุคคลที่ศาลพิพากษาว่าล้มละลาย เพราะมีหนี้สินล้นพ้นตัวยังไม่ขาดคุณสมบัติในการเป็นตัวแทนประกันชีวิต

(7) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิตในระยะ เวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(8) สอบความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตได้ตามหลักสูตรและวิธีการที่นายกฯ เیینกำหนด

5. คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิต

ผู้ขอรับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิตมี 2 ประเภท คือบุคคลประเภทหนึ่ง และนิติบุคคลอีกประเภทหนึ่ง

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิต ในกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องมีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับตัวแทนประกันชีวิต และต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างในบริษัทประกันชีวิต

บุคคลที่ได้รับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิต ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างในบริษัทประกันชีวิตกฎหมายบัญญัติว่า ให้นำใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิตในกรณีที่ผู้ขอ เป็นนิติบุคคล ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) สำนักงานแห่งหนึ่งในประเทศไทย
- (2) มีวัตถุประสงค์ เป็นนายหน้าประกันชีวิต
- (3) มีพนักงาน หรือลูกจ้างที่อาจทำการ เป็นนายหน้าประกันชีวิต แทนนิติบุคคลนั้นได้โดยได้รับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิต
- (4) นิติบุคคลนั้นต้องไม่เคยถูก เพิกถอนใบอนุญาตในระยะ เวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

6. การขอรับใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันชีวิต

ผู้ที่มีคุณสมบัติในการ เป็นตัวแทนประกันชีวิตตามที่กล่าวมาแล้วในข้อ 4 ประสงค์จะ เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัท ให้นำยื่นคำขอรับใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทนั้นต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทที่ผู้นั้น เป็นตัวแทนประกันชีวิต

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอเป็นที่พอใจแล้ว ให้นำออกใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทที่แสดงความต้องการ เมื่อได้ออกใบอนุญาตแล้ว ให้นำแจ้งให้บริษัททราบ

ผู้ที่ เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทอยู่แล้ว อาจขอรับใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทอื่นก็ได้คำขอรับใบอนุญาต เช่นว่านี้ ผู้ขอต้องยื่นหนังสือแสดงความยินยอมของบริษัทที่ผู้นั้น เป็นตัวแทนประกันชีวิตอยู่แล้วพร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทใหม่ซึ่งต้องมีข้อความแสดงไว้ด้วยว่า บริษัทใหม่ได้ทราบแล้วว่าผู้ขอ เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทอยู่แล้ว เมื่อนายทะเบียน ได้ออกใบอนุญาตแล้วให้นำแจ้งให้บริษัทที่ เกี่ยวข้องทราบ

คำขอรับใบอนุญาต หนังสือแสดงความต้องการหนังสือให้ความยินยอม และใบอนุญาตตามมาตรา นี้ ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

7. การขอรับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิต

บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายประสงค์ จะเป็นนายหน้าประกันชีวิต ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอ เป็นที่พอใจแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาต ให้ คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

8. การรับ เบี้ยประกันภัยและการทำสัญญาประกันชีวิตแทนบริษัท

กฎหมายบัญญัติว่า "ตัวแทนประกันชีวิตอาจกระทำการรณามบริษัท รณกรณต่อไปได้ ณ เมื่อได้รับมอบอำนาจ เป็นหนังสือจากบริษัท

(1) รับ เบี้ยประกันภัย

(2) ทำสัญญาประกันชีวิต

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทให้ตัวแทนประกันชีวิตกระทำการดังกล่าว ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทแม้มิได้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด ก็ไม่ เป็น เหตุให้ เสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอก เพราะ เหตุที่มีได้ทำตามแบบที่กำหนดนั้น"

ตัวแทนประกันชีวิตผู้ใดกระทำการฝ่าฝืน คือรับ เบี้ยประกันภัยและทำ สัญญาประกันชีวิตแทนบริษัทโดยมิได้รับมอบอำนาจ เป็นหนังสือ จากบริษัทกฎหมาย บัญญัติว่า "ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือ ปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือ ทั้งปรับทั้งจำ"

ในทางปฏิบัติที่กระทำกันอยู่ ณ ปัจจุบัน บริษัทมอบอำนาจให้ ตัวแทน ประกันชีวิตรับ เบี้ยประกันภัยแทนบริษัทได้ เท่านั้นส่วนการทำสัญญาประกันชีวิตแทน บริษัท ยังไม่มีการมอบอำนาจให้ตัวแทนประกันชีวิตกระทำได้

สำหรับนายหน้าประกันชีวิตไม่อาจรับ เบี้ยประกันภัยแทนบริษัทได้ เพราะ กฎหมายบัญญัติห้ามมิให้บริษัทตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันชีวิต หรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีอำนาจ เกี่ยวกับกา รับ เงิน เป็นผู้รับชำระ เบี้ยประกันภัย

ปัญหามีว่า เมื่อกฎหมายบัญญัติห้ามมิให้บริษัทตั้งหรือมอบหมายให้นายหน้า ประกันชีวิตรับ เบี้ยประกันภัยแทนบริษัทและถ้านายหน้าประกันชีวิตรับ เบี้ยประกันภัย

จากผู้เอาประกันภัยมาส่งให้บริษัทจะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติ ประกันชีวิต พ.ศ. 2510 หรือไม่ เรื่องนายหน้าประกันชีวิตรับ เบี้ยประกันภัยมาส่งให้บริษัท ย่อมต้องถือว่านายหน้าประกันชีวิตผู้นั้น เป็นตัวแทนของผู้เอาประกันภัย ในการนำ เบี้ยประกันภัยส่งให้บริษัท

9. หน้าทีของนายหน้าประกันชีวิต

นายหน้าประกันชีวิตมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 กำหนดไว้ซึ่งมี ดังต่อไปนี้

9.1 นายหน้าประกันชีวิตต้องมีสำนักงานตามที่ระบุไว้ใน คำขอรับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันชีวิตในกรณีที่มีการย้ายสำนักงาน นายหน้าประกันชีวิตต้องแจ้งต่อนายทะเบียน เป็นหนังสือ ภายในห้าวันนับแต่วันที่ย้าย

บทกำหนดโทษ

นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดไม่มีสำนักงานที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาต หรือตามที่ได้แจ้งว่าได้ย้ายไปต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

นายหน้าประกันชีวิตไม่แจ้งการย้ายสำนักงานตามข้อ 9.1 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

9.2 ต้องจัดทำ ลงรายการและ เก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี เกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันชีวิต

นายหน้าประกันชีวิตต้องจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี เกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันชีวิตตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงนามสมุดทะเบียน และสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้ นายหน้าประกันชีวิตลงรายการเกี่ยวกับ เหตุนั้นในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี เช่นว่านั้น ภายในสามวันนับแต่วันที่ มีเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น (มาตรา 65)

นายหน้าประกันชีวิตต้อง เก็บรักษาสมุดทะเบียน และสมุดบัญชี เกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันชีวิตไว้ที่สำนักงานของนายหน้าประกันชีวิตไม่น้อยกว่าห้าปี นับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชานั้น (มาตรา 66)

บทกำหนดโทษ

(1) นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 65 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทและปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

(2) นายหน้าประกันชีวิตผู้เอาประกันภัยมาตรา 66 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

9.3 ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง เรียกของ นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 69 มาตรา 69 บัญญัติว่า " เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการปฏิบัติของ นายหน้าประกันชีวิตนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ เรียกให้นายหน้าประกันชีวิตส่งสมุดทะเบียน สมุดบัญชี หรือเอกสารราคา มาเพื่อตรวจสอบหรือจะ เข้าไปรษณีย์ของนายหน้าประกันชีวิต ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น ถึง พระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบดังกล่าวแล้วก็ได้ในการนี้ นายหน้าประกันชีวิตต้องให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

บทกำหนดโทษ

นายหน้าประกันชีวิตผู้เอาประกันภัยไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง เรียกของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่ง เรียกตามมาตรา 69 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

10. การต่ออายุใบอนุญาต

ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต และใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตมีอายุใช้ได้ถึงวันสิ้นปีประติทินของปีที่ออกใบอนุญาตผู้ที่ประสงค์จะเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิตในปีกถัดไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อ นายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในระยะเวลาหกสิบวันก่อนที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

11. การเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 70 บัญญัติว่า "นายทะเบียนมีอำนาจสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต

(1) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(2) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 59 หรือในกรณีที่นายหน้าประกันชีวิต เป็นนิติบุคคล ปรากฏว่านิติบุคคลนั้นไม่อาจ เป็นนายหน้าประกันชีวิตได้มาตรา 62

(3) ตาเนิงงานทงให้เกิด หรืออจทงให้เกิดควมเสียหายแก่ผู้

เอาประกันภัยผู้รับประโยชน์ตามกฎหมายหรือประชาชน

เมื่อนายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วให้แจ้งคำสั่งนั้นไปยังผู้ถูกถอนใบอนุญาต

12. การอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 71 บัญญัติว่า "ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 70 มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของอธิบดีให้เป็นที่สุด"

จรรยาบรรณของตัวแทนประกันชีวิต

1. มีความซื่อสัตย์ต่อผู้เอาประกัน บริษัท และเพื่อนร่วมอาชีพ
2. ให้บริการที่ตัวอย่างสม่ำเสมอ และชี้แจงให้ผู้เอาประกันทราบถึงสิทธิ และหน้าที่เพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้เอาประกัน
3. รักษาความลับอันมิควรเปิดเผยของผู้เอาประกัน และของบริษัทต่อบุคคลภายนอก
4. เปิดเผยข้อความจริงของผู้เอาประกัน ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญเพื่อการพิจารณารับประกัน หรือเพื่อความสมบูรณ์แห่งกรมธรรม์
5. ไม่เสนอแนะผู้ขอเอาประกันทำประกันเกินความสามารถในการชำระเบี้ยประกัน หรือเสนอขายนอกเหนือเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์
6. ไม่ลด หรือ เสนอที่จะลดค่าบำเหน็จ เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้เอาประกันชีวิต
7. ไม่แนะนำให้ผู้เอาประกันสละกรมธรรม์เดิม เพื่อทำสัญญาใหม่ หากการทำผู้เอาประกัน เสียประโยชน์
8. ไม่กล่าวหาร้ายกับกรมตัวแทน หรือบริษัทอื่น
9. หมั่นศึกษาหาความรู้ในวิชาชีพ ให้เพิ่ม เต็มอยู่เสมอ
10. ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมประเพณีอันดีงามทั้งธำรงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์ศรี และคุณธรรมแห่งอาชีพนิพนธ์

คำอธิบาย
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วย
การประกันชีวิต

สัญญาประกันภัยคืออะไร

มาตรา 861 บัญญัติว่า "อันสัญญาประกันภัยนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งตกลงจะรับค่าสินไหมทดแทน หรือรับเงินจำนวนหนึ่งถ้า ปรากฏวินาศภัย หากมีขึ้นหรืออันเหตุอย่างอื่นอันอนาคตตั้งไว้ระบุไว้ในสัญญา และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัย"

สัญญาประกันภัย ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์มีสองประเภท คือสัญญาประกันวินาศภัยประเภทหนึ่ง และสัญญาประกันชีวิตอีกประเภทหนึ่ง ตามมาตรา 861 นี้ให้ความหมายไว้รวมกัน ทั้งสัญญาประกันวินาศภัยและสัญญาประกันชีวิต ซึ่งเราอาจแยกความหมายของสัญญาประกันภัยทั้งสองประเภท ได้ดังนี้

สัญญาประกันวินาศภัย คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งตกลงจะรับค่าสินไหมทดแทนปรากฏวินาศภัยหากมีขึ้นอันอนาคต และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัย

สัญญาประกันวินาศภัย เป็นสัญญาชดเชยค่าสินไหมทดแทน กล่าวคือเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นเท่าใดก็ชดเชยให้เท่านั้น คือชดเชยตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินกว่าจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยไว้ เช่น บ้านหลังหนึ่งราคา 500,000 บาท เอาประกันภัยไว้ 500,000 บาท ต่อมาบ้านหลังนั้นเกิดเพลิงไหม้เสียหายบางส่วนตีราคาได้ 100,000 บาท ผู้รับประกันภัยก็จะชดเชยให้ 100,000 บาทตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ถ้าบ้านหลังนั้นเกิดเพลิงไหม้เสียหายสิ้นเชิง ผู้รับประกันภัยก็จะชดเชยให้ 500,000 บาท

สำหรับสัญญาประกันชีวิต ถือหลักการชดเชยว่าชดเชยเป็นเงินจำนวนแน่นอนตามจำนวนเงินที่เอาประกันภัยไว้ เช่น เอาประกันชีวิตไว้เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัย 500,000 บาท ต่อมาผู้เอาประกันภัยถึงแก่กรรมผู้รับประกันภัยก็จะชดเชยให้ 500,000 บาท ตามจำนวนเงินที่เอาประกันภัยไว้ เหตุที่ต้องชดเชย

กัน เป็นเงินจำนวนแน่นอนตามจำนวนที่เอาประกันภัยไว้ก็ เพราะเราไม่อาจที่จะตีราคาของคนได้ว่า ชีวิตของใครมีราคาเท่าไร และจำนวนเงินที่ผู้รับประกันภัยชำระหนี้ก็ไม่ได้เรียกว่าค่าสินไหมทดแทนดังเช่นในสัญญาประกันวินาศภัยตามมาตรา 861 ดังกล่าวข้างต้นเรียกว่า "ชำระเงินจำนวนหนึ่งให้" และเงื่อนไขแห่งการชำระเงินมิใช่กรณีวินาศภัยหากมีขึ้น หากแต่เป็น "เหตุอย่างอื่น" ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 861 และคำว่าเหตุอย่างอื่นนี้ มาตรา 889 ได้บัญญัติขยายความไว้ว่า "การชำระเงินยอมอาศัยความทรงสิทธิ์หรือมรณะของบุคคลหนึ่ง" ดังนั้นเราจึงอาจตีความหมายของสัญญาประกันชีวิตได้ดังนี้

สัญญาประกันชีวิต คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งตกลงจะชำระเงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประกันภัย หรือทายาทของเขา จนเมื่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตได้ตายลง โดยจะมีกำหนดระยะเวลาของสัญญาหรือไม่มีกำหนดระยะเวลาของสัญญาก็ได้แล้วแต่จะตกลงกัน หรือจนกว่าผู้เอาประกันภัย หรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้ยังคงทรงสิทธิ์อยู่จนครบกำหนดสัญญา และ ในการนี้ผู้เอาประกันภัยตกลงจะส่งเงินซึ่ง เรียกว่า เบี้ยประกันภัย

ในการทำสัญญาประกันชีวิต อาจจะมีการเอาประกันชีวิตตนเอง หรือเอาประกันชีวิตคนอื่นก็ได้ ถ้าเรามีส่วนได้เสียในชีวิตคนอื่นนั้น เช่น สามียเอาประกันชีวิตภรรยา ในกรณีเช่นนี้สามียเป็นผู้เอาประกันภัย เพราะเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัย ส่วนภรรยาเป็นผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้ซึ่งในประมวลผลกฎหมายแห่งและพาณิชย์มาตรา 865 เรียกผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้ว่า "บุคคลอันควรชำระเงินยอมอาศัยความทรงสิทธิ์หรือมรณะของเขา" แต่ในคำอธิบายจะเรียกว่า "ผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้"

ในกรณีการประกันวินาศภัย ลักษณะของภัยที่เกิดขึ้นมักเป็นการสูญเสียทรัพย์สิน เช่น ไฟไหม้ ทาห้ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยไว้ถูกทำลายลงด้วยไฟ แต่ในการประกันชีวิต ภัยที่เกิดขึ้นเป็นการสูญเสียรายได้ของคนเรา เช่น เมื่อคนเราถึงแก่ความตาย ย่อมทำให้อายุรายได้ที่เคยได้รับอยู่สูญสิ้นไปพร้อมกับความตาย แต่การสูญเสียรายได้มิได้เกิดขึ้นเฉพาะความตายเท่านั้นการชราภาพ ทุกพลภาพ หรือเจ็บป่วยเป็นเวลานานๆ ก็เป็นเหตุให้ขาดรายได้ด้วย ดังนั้นตามมาตรา 889 จึงบัญญัติถึง เงื่อนไขในการชำระเงินไว้สองกรณี คือ ความทรงสิทธิ์หนึ่ง กับ

ความมรรณะอีกกรณีหนึ่ง ส่วนวิธีการชดเชยนั้น จะชดเชยกัน เป็นเงินจำนวนเดียว หรือ เป็นเงินรายปีก็ได้ แล้วแต่จะตกลงกัน ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 890 ว่า "จำนวนเงินอันจะพึงชดเชยนั้นจะชำระ เป็นเงินจำนวนเดียวหรือ เป็นเงิน รายปีก็ได้ สุดแล้วแต่จะตกลงกันระหว่างคู่สัญญา" กรมธรรม์ประกันชีวิตที่กำหนดการชำระเงิน เป็นรายปีมีตัวอย่าง เช่น การประกันแบบเงินได้ประจำ หรือแบบบำนาญ ซึ่งผู้รับประกันภัย มักจะกำหนดการชดเชยเงิน เป็นรายปีจนตลอดชีพ ของผู้เอาประกัน หรือชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วแต่จะตกลงกันไว้ ณ สิ้นอายุผู้ที่เกี่ยวข้องงานสัญญา

ตามมาตรา 862 บัญญัติไว้มีอยู่ 3 ฝ่าย คือ

1. ผู้รับประกันภัย หมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลง จะใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือชำระเงินจำนวนหนึ่งให้
2. ผู้เอาประกันภัย หมายความว่า คู่สัญญาฝ่าย ซึ่งตกลงจะส่งเบี้ยประกันภัย
3. ผู้รับประโยชน์ หมายความว่า บุคคลผู้จะพึงได้รับค่าสินไหมทดแทน หรือรับจำนวนเงินชำระให้

อนึ่งผู้เอาประกันภัยก็ผู้รับประโยชน์นั้น จะเป็นบุคคลคนหนึ่งคนเดียวกันก็ได้

จากบทบัญญัติดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า งานสัญญาประกันภัย มีบุคคลที่เกี่ยวข้องงานสัญญาอยู่สามฝ่ายด้วยกัน สำหรับผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประกันภัยนั้น เป็นคู่สัญญากันโดยตรง ส่วนผู้รับประโยชน์นั้นมิใช่คู่สัญญา แต่เป็นบุคคลที่ผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้ผู้รับประกันภัยระบุชื่อลงไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยที่มีสิทธิได้รับจำนวนเงินชดเชยให้จากผู้รับประกันภัยผู้รับประโยชน์แม้จะมีได้ เป็นคู่สัญญาแต่ก็มีสิทธิ เรียกร้อง เอาจากผู้รับประกันภัยได้โดยตรง

กฎหมายบัญญัติว่าผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประโยชน์จะเป็นบุคคลคนหนึ่งคนเดียวกันก็ได้ในการประกันชีวิต ผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประโยชน์ จะเป็นบุคคลคนเดียวกันหรือคนละคนกัน ย่อมขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ของการทำสัญญาประกันชีวิต ถ้าเป็นสัญญาประกันชีวิตแบบความทรงชีพ วัตถุประสงค์ของสัญญาประเภทนี้ก็เพื่อประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยเองผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประโยชน์จึง เป็นบุคคลคนเดียวกัน แต่ถ้าเป็นการประกันชีวิตแบบความมรรณะ เว้นราชการ

ชดเชยเงินอยู่ที่ความมรณะ วัตถุประสงค์ของสัญญาประเภทนี้ก็เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น ซึ่งอาจจะ เป็นสามีหรือภรรยาหรือบุตรของผู้เอาประกันภัยหรืออาจจะ เป็นบุคคลอื่นก็ตามกรณี เช่นนี้ผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประโยชน์ย่อม เป็นคนละคนกัน ลักษณะของสัญญาประกันชีวิต

สัญญาประกันชีวิตมีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นสัญญาต่างตอบแทน หมายความว่า ทั้งผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยต่างก็ เป็นเจ้าหนี้ ลูกหนี้ซึ่งกันและกันทางฝ่ายผู้เอาประกันภัยก็ต้องส่ง เบี้ยประกันภัยส่วนทางฝ่ายผู้รับประกันภัยก็ต้องรับ เสียภัยของผู้เอาประกันภัย โดยอาจต้องชดเชยเงิน เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้ตายลง ในระหว่างอายุสัญญาหรือ เมื่อสัญญาครบอายุก็ต้องชดเชยเงินให้กับผู้เอาประกันภัย
2. เป็นสัญญาเสี่ยงโชค สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาเสี่ยงโชค สัญญาเสี่ยงชคนั้นนอกจากสัญญาประกันภัยแล้วก็มีการพนันชั้นต่อและการซื้อสลากกินแบ่ง เป็นต้นลักษณะของการเสี่ยงโชคทางด้านผู้เอาประกันภัยก็ต้องส่ง เบี้ยประกันภัย บางทีชำระ เบี้ยประกันภัยไปเพียงงวดเดียวหรือสองงวดก็ถึงแก่ความตาย ผู้รับประกันภัย ก็ต้องชดเชยเงินให้ตามสัญญา สัญญาประกันชีวิต บางประเภท ผู้เอาประกันภัยที่มีอายุยืนอาจจ่าย เบี้ยประกันภัยมากกว่าจำนวน เงินที่ผู้รับประกันภัยชดเชยให้ก็ได้ ทางด้านผู้รับประกันภัยก็ต้องเสี่ยงโชค เช่น เดียวกันด้วย เหตุผลดังที่กล่าวแล้วแต่การเสี่ยงชคนั้นสัญญาประกันภัยมิได้ หมายความว่าสัญญาประกันภัย จะกลายเป็นการพนันชั้นต่อ เพราะสัญญาประกันภัยมีลักษณะแตกต่างกับ การเล่นการพนันชั้นต่อหลายประการคือ

(1) สัญญาประกันภัยต้องมีการเสี่ยงภัยอยู่แล้วจึงมีการเอาประกันภัย เช่นบ้านเสี่ยงต่อการที่จะถูกไฟไหม้ ชีวิตเสี่ยงต่อความตาย เป็นต้นส่วนการพนันชั้นต่อมีการเสี่ยงต่อเมื่อได้ไปพนันกันเข้า ก่อนพนันคู่กรณีไม่มีการเสี่ยง และการเสี่ยงงานการพนันชั้นต่อก็ไม่เรียกว่าการเสี่ยงภัย แต่เป็นการเสี่ยงต่อการได้หรือการเสีย

(2) งานสัญญาประกันภัย กอหมายบังคับว่าผู้เอาประกันภัยต้องมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยไว้ แต่งานการพนันชั้นต่อ คู่กรณีไม่มีส่วนได้เสียในเหตุการณ์ที่พนันกันมาก่อน เมื่อพนันกันขึ้นแล้วจึง เกิดส่วนได้เสียขึ้นว่าจะ เป็นคู่กับ

ฝ่ายใด

(3) สัมมาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจะค้าภาวระจากการประกันภัยไม่ได้ ในสัมมาประกันวินาศภัย กงหมายบัณฉติหัชตราชค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินกว่าจำนวนเงินที่เอาประกันภัยไว้

(4) สัมมาประกันภัยนั้นมีประโยชน์ในการรักษาความคุ้มครอง และยังเป็นแหล่งระดมทุนเพื่อพัฒนาประเทศ กงหมายจึงให้การสนับสนุน ส่วนการพินันชันต่อไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด ทั้งยังก่อให้เกิดความหายนะแก่ฝ่ายที่เสียด้วย กงหมายจึงไม่สนับสนุนและยังปราบปรามอีกด้วย

3. เป็นสัมมาที่ผู้เอาประกันภัยต้องมีส่วนได้เสียมาตรา 863 บัณฉติว่า "อันสัมมาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสีย ในเหตุที่เอาประกันภัยไซ้ ท่านว่าย่อมไม่ผูกพันคู่สัมมาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด"

คำว่าส่วนได้เสียคืออะไร ไม่มีกงหมายบัณฉติหัชตราชค่าสินไหมทดแทนไว้ เราจึงอาจกล่าวได้ว่า ถ้ามีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น และบุคคลได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์นั้นถือว่าบุคคลนั้นมีส่วนได้เสียอันอาจเอาประกันภัยได้ เช่น ถ้าบ้านของนาย ก. ถูกไฟไหม้ นาย ก. ย่อมได้รับความเสียหายดังนั้นนาย ก. ย่อมมีส่วนได้เสียที่อาจเอาประกันภัยบ้านของตนไว้ได้ หรือถ้านาย ก. ตายลงภรรยาและบุตรของนาย ก. ย่อมขาดไร้ผู้อุปการะ ภรรยาและบุตรของนาย ก. จึงมีส่วนได้เสียที่อาจเอาประกันชีวิตนาย ก. ได้ในการประกันชีวิตเราถือว่าบุคคลทุกคนมีส่วนได้เสียในชีวิตของตนเอง เราจึงอาจเอาประกันชีวิตตนเองได้ เสมอสำหรับการเอาประกันชีวิตบุคคลอื่นนั้น ผู้เอาประกันภัยต้องมีส่วนได้เสียในชีวิตคนอื่นนั้นซึ่งอาจพิจารณาได้ดังนี้

(1) บิดามารดากับบุตร ทั้งสองฝ่ายต่างก็มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดทั้งความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจ และความสัมพันธ์ทางด้านการเงิน เพราะบิดามารดาต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตร และบุตรก็ต้อง อุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา เมื่อแก่ชราหมดความสามารถในการหารายได้แล้วทั้งสองฝ่ายจึงอาจเอาประกันชีวิตซึ่งกันและกันได้ ทั้งนี้หมายความรวมถึงบุตรบุญธรรมด้วย

(2) สามิภรรยา สามิภรราย่อมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทั้งความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจและความสัมพันธ์ทางด้านการเงิน เพราะสามิภรรยา

ต้องอุปการะ เลี้ยงดูซึ่งกันและกัน ทั้งสองฝ่ายจึงอาจเอาประกันชีวิต ซึ่งกันและกันไว้ ไม่ว่าจะ เป็นสามีภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม หากอยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยาแล้วยอมเอาประกันชีวิตซึ่งกันและกันไว้ หรือแม้แต่เพียงไว้แต่หมั้นกันไว้เท่านั้น ก็อาจมีการเอาประกันชีวิตซึ่งกันและกันไว้แล้ว เพราะคู่หมั้นต่างก็มีความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจกันอย่างใกล้ชิดแล้ว

(3) ชาติ ใต้แก่ พี่ น้อง ลุง บ้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย กับหลาน บุคคลเหล่านี้ถือว่าเป็นญาติกัน แต่ความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจนั้นนับว่าไม่ใกล้ชิดกัน เท่าที่ควร การที่บุคคลเหล่านี้จะเอาประกันชีวิตซึ่งกันและกันไว้จะต้องมีความสัมพันธ์กันถึงขนาดที่มีการอุปการะ เลี้ยงดูกันหรือต้องรับผิดชอบในความเป็นความตาย เช่น ต้องรับผิดชอบในค่าทศพของญาติผู้ตาย เป็นต้นจึงจะสามารถเอาประกันชีวิตกันไว้ เช่น นาย ก. เป็นพี่นาย ข. นาย ก. ให้ความอุปการะ เลี้ยงดูนาย ข. น้องชายอยู่โดยตลอด หากนาย ก. ตายลง นาย ข. นาย ข. จึงยอมมีส่วนได้ เสียที่อาจเอาประกันชีวิต นาย ก. ไว้ เป็นต้น

(4) ผู้มีความสัมพันธ์กันในทางธุรกิจผู้ที่มีความสัมพันธ์ในทางธุรกิจซึ่งกันและกันอาจมีส่วนได้ เสียในการเอาประกันชีวิตอีกฝ่ายหนึ่งไว้ ใต้แก่ เจ้าหนี้มีส่วนได้ เสียในชีวิตลูกหนี้ เท่ากับจำนวนหนี้พร้อมทั้งดอกเบี้ยที่ค้างชำระ เจ้าหนี้จึงมีส่วนได้ เสียที่อาจเอาประกันชีวิตลูกหนี้ไว้ แต่ลูกหนี้ไม่มีส่วนได้ เสียที่อาจเอาประกันชีวิต เจ้าหนี้ได้ นายจ้างมีส่วนได้ เสียที่อาจเอาประกันชีวิตลูกจ้างไว้ เพราะลูกจ้างมีส่วนในการทำคุณประโยชน์ให้แก่ นายจ้าง บริษัทจำกัดยอมมีส่วนได้ เสียที่อาจเอาประกันชีวิตพนักงานของบริษัทที่มีส่วนในการทำคุณประโยชน์ ให้แก่บริษัทผู้ เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนมีส่วนได้ เสียที่อาจเอาประกันชีวิตผู้ เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนได้ เพราะถ้าผู้ เป็นหุ้นส่วนบางคนตายลงห้างหุ้นส่วนอาจต้อง เลิกกิจการ การพิจารณาส่วนได้ เสียในการประกันชีวิตนั้น จะต้องพิจารณาเฉพาะแต่ ณ ขณะทำสัญญาเท่านั้นแม้ต่อมาส่วนได้ เสียจะหมดไปก็ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อสัญญาประกันชีวิตแต่อย่างใด เช่น สามีได้เอาประกันชีวิตภรรยาไว้ แม้ต่อมาได้หย่าขาดจากความเป็นสามีภรรยา กัน ทว่าให้ส่วนได้ เสียหมดไป แต่ก็ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อสัญญาประกันชีวิต แต่อย่างใด

4. เป็นสัญญาที่ต้องอาศัยความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน เป็นอย่างยิ่ง สัญญาประกันชีวิตมีลักษณะแตกต่างกับสัญญาประเภทอื่น เช่น สัญญาซื้อขาย เป็นหน้าที่ของผู้ซื้อที่จะต้องชำระความระมัดระวังตรวจดูทรัพย์สินที่ซื้อ แต่ในสัญญาประกันภัยนั้น ข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกี่ยวกับความเสียหายของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้ ซึ่งฝ่ายผู้รับประกันภัยต้องการทราบ เพื่อเป็นข้อมูลในการที่จะพิจารณาว่าจะรับเสียหายของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้หรือไม่ ถ้าได้จะกำหนดอัตราดอกเบี้ยประกันภัยเท่าใด ข้อเท็จจริงเหล่านี้ ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้เท่านั้น เป็นผู้รู้แต่ฝ่ายเดียวทางฝ่ายผู้รับประกันภัยอาจไม่มีทางทราบได้ เช่น ราคางานอย่างก็ผู้เอาประกันภัยเคยฝ่ายแต่รักษาหายแล้วข้อเท็จจริงเหล่านี้แม้จะโต้แย้งทักการตรวจสอบสุขภาพของผู้เอาประกันภัยก็อาจไม่มีทางทราบได้ ดังนั้นกฎหมายจึงได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของฝ่ายผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้จะต้องแถลงข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับความเสียหายให้ผู้รับประกันภัยทราบ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 865 ว่า "ถ้าในเวลาทำสัญญาประกันภัยผู้เอาประกันภัยก็ตี หรือในกรณีประกันชีวิตบุคคลอันการชำระเงินยอมอาศัยความทรงชีพ หรือมรณะของเขานั้นก็ตีรู้อยู่แล้วละ เว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริง ซึ่งอาจจะได้แจ้งให้ผู้รับประกันภัยให้เรียกเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นอีก หรือให้บอกกับดไม่ยอมทำสัญญา หรือว่ารู้อยู่แล้วแถลงข้อความนั้นเป็นความเท็จหรือ ท่านว่าสัญญานั้นเป็นโมฆะ"

ถ้ามิได้ใช้สิทธิบอกกล่าว ภายในกำหนดเดือนหนึ่งนับแต่วันที่ผู้รับประกันภัยทราบมูลอันจะบอกกล่าวได้ก็ดี หรือมิได้ใช้สิทธินั้นภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันทำสัญญาก็ดี สิทธินั้นเป็นอันระงับสิ้นไป"

มาตรา 865 นี้ เป็นบทบัญญัติที่บังคับทั้งในสัญญาประกันชีวิต และสัญญาประกันวินาศภัยในสัญญาประกันวินาศภัยผู้มีหน้าที่แถลงข้อเท็จจริงก็คือผู้เอาประกันภัย สำหรับสัญญาประกันชีวิตถ้าเป็นการประกันชีวิตตนเองผู้เอาประกันภัยก็เป็นผู้แถลงข้อเท็จจริง แต่ถ้าเป็นการประกันชีวิตคนอื่นผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้ก็เป็นผู้แถลงซึ่งในมาตรา 865 ระบุว่า "บุคคลอันการชำระเงินยอมอาศัยความทรงชีพหรือมรณะของ..."

ในสัญญาประกันชีวิต ข้อความที่ต้องแถลง จะปรากฏอยู่ในใบคำขอ
เอาประกันภัย ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องกรอกข้อความที่ผู้รับประกันภัยต้องการ
ทราบ อาทิเช่น อายุ รายได้ สุขภาพ ประวัติการเจ็บป่วยและการรักษาพยาบาล
และสภาพสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของผู้ที่ต้องแถลง รวมทั้งจำนวนเงินเอาประกันภัย
และการประกันชีวิตที่มีอยู่แล้วข้อความต่างๆ เหล่านี้ เป็นหน้าที่ของผู้เอาประกันภัย
หรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตว่าต้องแถลงให้ผู้รับประกันภัยทราบ นอกจากนั้นหากมี
ข้อเท็จจริงอื่นใด ซึ่งมีได้สอบถามอยู่ในใบคำขอเอาประกันภัย แต่ข้อเท็จจริง
เหล่านี้ เป็นข้อเท็จจริง ที่กระทบถึงการเสี่ยงภัยของผู้รับประกันภัยก็จะต้องแถลง
แถลงข้อเท็จจริงนั้นให้ผู้รับประกันภัยทราบด้วย หากไม่แถลงข้อเท็จจริงนั้น หรือ
แถลง เป็นเท็จย่อมมีผลทำให้สัญญาประกันภัยตก เป็นโมฆะ

สัญญาที่เป็นโมฆะแตกต่างกับสัญญาที่เป็นโมฆะ สัญญาที่เป็นโมฆะนั้น
เป็นสัญญาที่เสียเปล่ามาแต่แรกไม่มีผลบังคับตามกฎหมาย แต่สัญญาที่เป็นโมฆะ
นั้น เป็นสัญญาที่มีผลบังคับได้ตามกฎหมายจนกว่าจะได้มีการบอกล้างจากคู่สัญญา
ฝ่ายที่ต้องตกอยู่ในฐานะ เสียเปรียบ ตราบใดที่ยังไม่มีการบอกล้างสัญญานั้นก็ยังคง
เป็นอันสมบูรณ์อยู่ ความเป็นโมฆะจึงมีน้ำหนัก เบากว่าความเป็นโมฆะ ส่วน
กำหนดเวลาบอกล้างนั้น ผู้รับประกันภัยต้องบอกล้างภายในกำหนด เดือนหนึ่งนับ
แต่วันที่ผู้รับประกันภัยได้ทราบมูลอันจะบอกล้างได้ แต่ถ้าสัญญานั้นได้ทามาจนครบ
กำหนดห้าปีแล้วสิทธิบอกล้างสัญญานั้นก็ เป็นอันระงับสิ้นไปผลของการบอกล้างสัญญา
ที่เป็นโมฆะ

เมื่อผู้รับประกันภัยได้บอกล้างสัญญาที่เป็นโมฆะแล้ว ตามมาตรา 892
บัญญัติว่า "ในกรณีบอกล้างสัญญาตามมาตรา 865 ผู้รับประกันภัยต้องคืนค่าไถ่ถอน
กรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือทายาทของผู้นั้น" หมายความว่า
ถ้าบอกล้าง เมื่อผู้เอาประกันภัยยังมีชีวิตอยู่ก็คืนให้กับผู้เอาประกันภัย แต่ถ้าบอก
ล้าง เมื่อผู้เอาประกันภัยตายไปแล้วก็คืนให้กับทายาทแม้จะคืนให้กับผู้รับประกันภัย
การคืนค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ประกันภัยนี้ กฎหมายบัญญัติให้ผู้รับประกันภัยต้องคืนอีก
กรณีหนึ่ง คือ เมื่อผู้เอาประกันภัยถูกผู้รับประกันภัยฆ่าตายโดยเจตนา ตามที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา 865 ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

ค่าก่อนกรมธรรม์ประกันภัยคืออะไร

ค่าก่อนกรมธรรม์ประกันภัย คือจำนวนเงินที่ผู้รับประกันภัยต้องคืนให้กับผู้เอาประกันภัย หรือทายาทของเขา ในกรณีที่ผู้รับประกันภัยบอกล้างสัญญาประกันภัยที่เป็นระยะเวลาตามตรา 865 และในกรณีที่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ที่ถูกเอาประกันภัยได้ถูกผู้รับประกันภัยฆ่าตายโดยเจตนาตามตรา 865 จำนวนเงินค่าก่อนกรมธรรม์ประกันภัยจะมีจำนวน เท่ากับจำนวน เบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยได้ชำระให้กับผู้รับประกันภัยไปแล้วหักด้วยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของบริษัท เช่น ค่านายหน้าสำหรับตัวแทนประกันชีวิตที่หาลูกค้า มาห้บริษัท ค่าใช้จ่ายในการออกกรมธรรม์ ค่าภาษีอากร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ต้องจ่ายในสำนักงาน ส่วนค่าใช้จ่ายในการหักความคุ้มครองนั้น บริษัทจะนำมาหักออกไม่ได้ หมายความว่าบริษัทจะนำเอา เบี้ยประกันภัยของผู้เอาประกันภัยไปเฉลี่ยจ่ายให้กับผู้รับประกันภัยรายอื่น ๆ ที่ถึงแก่กรรมไม่ได้ เพราะผลของการบอกล้างสัญญาเท่ากับว่าผู้รับประกันภัยไม่ได้ให้ความคุ้มครองมาตั้งแต่ต้น อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติบริษัทบอกล้างระยะเวลาแล้ว บริษัทจะคืน เบี้ยประกันภัยที่ได้รับมาแล้วทั้งสิ้นให้กับผู้เอาประกันภัยหรือทายาทของเขา ซึ่งเท่ากับว่าบริษัทยอมขาดทุนในกรณีนี้ เช่นนี้ การที่บริษัทบอกล้างระยะเวลาจึงไม่เกิดผลดีแก่บริษัทแต่อย่างใด เพราะในสายตาของบุคคลภายนอก มักจะมองไปในทางที่บริษัทประวิงการจ่ายหรือมองบริษัทไปในทางลบอยู่แล้ว แต่โดยผลของกฎหมายบริษัทย่อมมีสิทธิที่จะบอกล้างระยะเวลาได้เสมอ

ข้อยกเว้นในกรณีที่ผู้รับประกันภัยไม่อาจบอกล้างสัญญาได้

ตามมาตรา 866 บัญญัติว่า "ถ้าผู้รับประกันภัยได้รู้ความจริงดังกล่าวมาตามมาตรา 865 นั้นก็ดี หรือรู้ว่าข้อแถลงความเป็นความเท็จก็ดี หรือควรจะได้รู้ เช่นนั้น หากได้ใช้ความระมัดระวังตั้งจะพึงคาดหมายได้แต่วิฆนุชนกิติ กำนันให้ฟังว่าสัญญานั้น เป็นอันสมบูรณ์"

กฎหมายมาตรานี้ได้กำหนดหน้าที่ของผู้รับประกันภัย ให้ต้องให้ความระมัดระวังอย่าวิฆนุชน คือเอาความคิดเห็นของวิฆนุชนที่ว่า ไป ในฐานะเช่นเดียวกับผู้รับประกันภัยควรจะใช้ความระมัดระวังที่จะสืบสวน สอบสวนในตัวผู้เอาประกันภัย หรือผู้ที่ถูกเอาประกันภัยไว้บ้างตามสมควร หากตนได้ทราบ

ระและระคายอะระมา และหากผู้รับประกันได้รู้หรือควรจะได้รู้ถ้าได้ข้อความระมัดระวังอย่างวิญญูชนแล้ว กฎหมายก็ถือว่าสัญญานั้น เป็นอันสมบูรณ์

หลักเกณฑ์ในการทำสัญญาประกันชีวิต

มาตรา 867 บัญญัติว่า "อันสัญญาประกันภัยนั้น" ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ หรือลายมือชื่อตัวแทนของฝ่ายนั้น เป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องบังคับคดีหาได้ไม่

ให้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัย อันมีเนื้อความต้องตามสัญญานั้น แก่ผู้เอาประกันภัยฉบับหนึ่ง

กรมธรรม์ประกันภัย ต้องลงลายมือชื่อของผู้รับประกันภัย และมีรายการดังต่อไปนี้ . . . "

สัญญาประกันภัย เป็นสัญญาที่ไม่ต้องทำตามแบบ หมายความว่าไม่ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สัญญาบางประเภท เช่น สัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ เป็นสัญญาที่ต้องทำตามแบบ คือ ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่สัญญาประกันภัย คู่สัญญาคือผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประกันภัยอาจตกลงกันด้วยวาจาก็ได้ เป็นแต่เพียงการที่คู่กรณีตกลงกันด้วยวาจาอาจไม่มีหลักฐาน เป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบหรือลายมือชื่อตัวแทนของฝ่ายนั้น เป็นสำคัญแล้ว จะฟ้องร้องบังคับคดีหาได้ไม่

สัญญาหลักเกณฑ์ในการทำสัญญานั้น เมื่อผู้เอาประกันภัยขอเสนอเอาประกันภัยโดยทาคาขอเอาประกันภัย เสนอให้ผู้รับประกันภัยพิจารณา และผู้รับประกันภัยสนองรับคาสอนนั้น เมื่อใด สัญญาประกันภัยก็เกิดขึ้น เมื่อนั้น

มาตรา 867 วรรคสองบัญญัติว่า "ให้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยอันมีเนื้อความต้องตามสัญญานั้นแก่ผู้เอาประกันภัยฉบับหนึ่ง" การส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยจึง เป็นอีกหนึ่งประการหนึ่งของผู้รับประกันภัยที่จะต้องส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยอันมีเนื้อความต้องตามสัญญาให้กับผู้เอาประกันภัย และในวรรคสามยังบัญญัติว่ากรมธรรม์ประกันภัยต้องลงลายมือชื่อของผู้รับประกันภัย ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 มาตรา 38(12) บัญญัติห้ามมิให้ผู้รับประกันภัยออกกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งไม่มีลายมือชื่อของกรรมการผู้มีอำนาจผูกพันบริษัท

ตามที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการสาขาของบริษัทต่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตแล้วแต่กรณี ฉะนั้นผู้รับประกันภัยจึงไม่จำเป็นต้องลงลายมือชื่อด้วยตนเอง เพียงแต่ให้ ตราประทับแทนการลงชื่อก็ใช้ได้ สำหรับรายการกรมธรรม์ประกันภัยตามกำหนดไว้มีดังต่อไปนี้

(1) วัตถุประสงค์ที่เอาประกันภัย คือสิ่งทีนำมาประกันภัย ในสัญญาประกันชีวิต วัตถุประสงค์ที่เอาประกันภัยก็คือตัวบุคคล ซึ่งต้องระบุชื่อและนามสกุลของผู้ที่นั้นลงในกรมธรรม์ประกันภัย

(2) ภัยที่ผู้รับประกันภัยรับเสี่ยง คือประเภทของภัย หรือเงื่อนไขการชดเชยเงินของผู้รับประกันภัย

(3) ราคาแห่งมูลประกันภัย ถ้าหากได้กำหนดกันไว้ หมายความว่าราคาของส่วนได้เสียที่ผู้เอาประกันภัยมีอยู่ในวัตถุประสงค์ที่เอาประกันภัย แต่ในสัญญาประกันชีวิต เรารู้ว่าชีวิตของคนเรา มีค่าไม่อาจประมาณราคาเป็นเงินได้ รายการนี้จึงไม่มีสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิต เพราะในสัญญาประกันชีวิตเรารู้หลักการชดเชยว่า ชดเชยเป็นเงินจำนวนแน่นอนตามจำนวนที่เอาประกันภัยไว้แต่ก็มีข้อยกเว้นในกรณีที่เจ้าหนี้เอาประกันชีวิตลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้มีส่วนได้เสียเท่ากับจำนวนหนี้ที่ลูกหนี้ เป็นหนี้อยู่ และราคาของส่วนได้เสียจะลดลงทุกครั้งทีลูกหนี้ผ่อนชำระหนี้ให้เจ้าหนี้ และส่วนได้เสียของเจ้าหนี้จะหมดไป เมื่อลูกหนี้ชำระหนี้ให้เจ้าหนี้ครบถ้วนแล้ว

(4) จำนวนเงินซึ่งเอาประกัน คือจำนวนเงินที่ผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะชดเชยให้กับผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประกันภัย

(5) จำนวนเบี้ยประกันภัยและวิธีส่งเบี้ยประกันภัย จำนวนเบี้ยประกันภัยคือจำนวนเงินที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระให้กับผู้รับประกันภัย เพื่อตอบแทนการเสี่ยงภัยของผู้รับประกันภัย ส่วนวิธีส่งเบี้ยประกันภัยนั้นก็คือวิธีการชำระเบี้ยประกันภัยว่าจะชำระครั้งเดียวหรือชำระเป็นงวดรายปีรายหกเดือนรายสามเดือนหรือรายเดือน เป็นเงินงวดละเท่าใด กำหนดส่งแต่ละงวดเมื่อใด

(6) ถ้าหากสัญญาประกันภัยมีกำหนดเวลา ต้องเวลาไว้ต้นและเวลาสิ้นสุดไว้ด้วย รายการนี้มีได้บังคับเด็ดขาดว่าต้องมี เป็นแต่ถ้ามีก็ระบุลง

ใบ สัมมาชีพประกันชีวิตแบบตลอดชีพจะมีแต่เวลา เริ่มต้น เท่านั้น ส่วน เวลา สิ้นสุด ไม่มี เพราะการประกันแบบตลอดชีพ เป็นการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะจ่ายเงินให้กับผู้รับประโยชน์ เมื่อผู้เอาประกันภัยถึงแก่มาณะ โดยไม่คำนึงว่าจะมรณะ เมื่อใด คือให้ความคุ้มครองตลอดชีวิตของผู้เอาประกันภัย

(7) ชื่อหรือชื่อของผู้รับประกันภัย คือชื่อของบริษัทประกันชีวิตที่เป็นผู้รับประกันภัย ซึ่งเป็นคู่สัญญากับผู้เอาประกันภัย และเป็นผู้รับเสียงภัยของผู้เอาประกันภัย

(8) ชื่อหรือชื่อของผู้อำนาจประกันภัย คือชื่อของผู้มีหน้าที่ชำระ เบี้ยประกันภัยซึ่งเป็นคู่สัญญากับผู้รับประกันภัย

(9) ชื่อของผู้รับประโยชน์ถ้าจะมี รายการนี้จะมีหรือไม่ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการทำสัญญาประกันชีวิต ถ้าเป็นการประกันชีวิตเพื่อประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยเองก็ไม่มีชื่อผู้รับประโยชน์ รายการนี้ก็จะไม่มี แต่ถ้าเป็นการประกันชีวิตเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ก็ต้องระบุชื่อของผู้รับประโยชน์ลงในกรมธรรม์ประกันภัย แต่ถ้าระบุไว้ก็ไม่ทำสัญญาประกันชีวิตเสียไป เพราะถ้าผู้เอาประกันภัยถึงแก่มาณะ จำนวนเงินเอาประกันภัยก็จะถือเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทโดยธรรมของผู้เอาประกันภัย

(10) วันทำสัญญาประกันภัย คือวันที่สัญญาประกันภัยเกิดขึ้น รายการนี้จำเป็นต้องมี เสมอ เพื่อให้รู้ว่าสัญญาประกันภัยเกิดขึ้น เมื่อใด เมื่อสัญญาประกันภัยเกิดขึ้นแล้วก็จะมีผลผูกพันคู่สัญญาให้ต้องปฏิบัติตามสัญญา คือฝ่ายผู้เอาประกันภัยมีหน้าที่ต้องส่ง เบี้ยประกันภัย และฝ่ายผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ต้องรับ เสียงภัยของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้ วันทำสัญญาประกันภัยมีความสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่ เบ็ด ผะความจริงกล่าวคือ หน้าที่ เบ็ด ผะข้อความจริงจะยุติลงเมื่อสัญญาประกันภัยเกิดขึ้นรวมทั้งการตกลงต่ออายุสัญญา เดิมด้วย หน้าที่ เบ็ด ผะข้อความจริงของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตจะ เริ่มตั้งแต่ ขณะทำสัญญาจนถึง เวลาที่สัญญาประกันภัยเกิดขึ้น เมื่อสัญญาประกันภัยเกิดขึ้นแล้ว แม้ผู้เอาประกันภัยจะรู้ความจริงอันใดมาซึ่งแต่ก่อนมิได้รู้ ก็ไม่จำเป็นต้อง เบ็ด ผะแก่ผู้รับประกันภัยอีก แต่ถ้าในระยะใดระหว่าง เจริญจากความจริงตกลงกันก่อนก็จะได้ทำสัญญา เสร็จ เรียบร้อย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตรู้ความ

จริงอันเจตนาใหม่ ซึ่งมีผลกระทบต่อการใช้ภัย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตก็ยังมีหน้าที่ต้องแถลงข้อความจริงนั้น แม้จะคำถามต่างๆ ในใบคำขอเอาประกันภัยให้ผู้รับประกันภัยไปแล้วก็ตาม

(11) สถานที่และวันที่ได้ทำกรมธรรม์ประกันภัยวันทำกรมธรรม์ประกันภัยอาจเป็นวันเดียวกับวันทำสัญญาประกันภัยก็ได้ หรืออาจเป็นวันหลังจากวันทำสัญญาก็ได้ เพราะเมื่อได้มีการทำสัญญากันแล้วจึงมีการทำกรมธรรม์ประกันภัยเพื่อส่งมอบให้กับผู้เอาประกันภัย ส่วนสถานที่ทำกรมธรรม์ประกันภัยนั้น โดยปกติก็ได้แก่ สำนักงานแห่งใหม่หรือสำนักงานสาขาของบริษัท
การกำหนดเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ

ในสัญญาประกันภัยนั้นการกำหนดจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระให้กับผู้รับประกันภัยขึ้นอยู่กับขนาดหรือสภาพของความเสียหายถ้าวัตถุที่เอาประกันภัยมีความเสียหายมาก จำนวนเบี้ยประกันภัยก็จะมากตามขนาดของความเสียหาย แต่ถ้าความเสียหายมีน้อยจำนวนเบี้ยประกันภัยก็จะน้อยตามไปด้วย เช่นผู้เอาประกันภัยที่มีอายุมากย่อมต้องเสียเบี้ยประกันภัยมากกว่าผู้เอาประกันภัยที่มีอายุน้อย และถ้ามีเหตุการณ์หรือเหตุการณ์อันใดอันหนึ่งเกิดขึ้นทำให้ความเสียหายเพิ่มขึ้นเป็นการชั่วคราว ในกรณีเช่นนั้น ผู้รับประกันภัยย่อมจะต้องคิดเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ และเมื่อเหตุการณ์หรือเหตุการณ์นั้นหมดไปแล้วผู้เอาประกันภัยก็ควรจะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยลง ทั้งนี้เพื่อความยุติธรรมระหว่างผู้เอาประกันภัยด้วยกัน เพราะการประกันภัยเป็นการเสี่ยงภัยร่วมกันระหว่างผู้เอาประกันภัยกลุ่มเดียวกัน ดังนั้นมาตรา 864 จึงได้บัญญัติไว้ว่า "เมื่อคู่สัญญาประกันภัยยกเอาภัยโดยเจเพาะ เป็นข้อพิจารณา ในการวางกำหนดจำนวนเบี้ยประกันภัยและภัยเช่นนั้น สันเขหามีมาแล้ว ท่านว่าภายหลังแต่นั้นเขผู้เอาประกันภัยชอบที่จะลดเบี้ยประกันภัยลงตามส่วน "ตัวอย่างเช่น นายแดงได้ขอเอาประกันชีวิตไว้กับบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งขณะทำสัญญา นายแดงแจ้งว่าตนกำลังป่วยเป็นนิวโรค จะต้องเข้ารับการผ่าตัด ในอีกหนึ่งเดือนข้างหน้าการผ่าตัดย่อมเป็นเหตุการณืที่ทำให้ความเสียหาย เพิ่มขึ้นเป็นพิเศษบริษัทประกันชีวิตจึงขอคิดเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นอีก 500 บาทต่อมานายแดงได้ผ่าตัดนิวโรคนหายเป็นปกติแล้ว นายแดงชอบที่จะได้ลดเบี้ยประกันภัยส่วนที่ เพิ่มขึ้นเป็นพิเศษจำนวน

500 บาทนั้นลงและคงชำระ เบี้ยประกันภัยในอัตราปกติการแปลงอายุคลาดเคลื่อน

มาตรา 893 บัญญัติว่า "การชำระเงินอาศัยเหตุความทรงชีหรือมรณะของบุคคลผู้ใด แม้ได้แปลงอายุของบุคคลผู้นั้นไว้คลาดเคลื่อนไม่ถูกต้อง เป็นเหตุให้กำหนดจำนวน เบี้ยประกันภัยไว้ต่ำหรือทำให้ลดจำนวน เงินอันผู้รับประกันภัย จะพึงต้องชำระลงตามส่วน

แต่ถ้าผู้รับประกันภัยพิสูจน์ได้ว่าขณะทำสัญญานั้น อายุถูกต้องแท้จริงอยู่นอกจากที่อัตราตามทางค้าปกติของเขาแล้ว ทว่าสัญญานั้น เป็นมรณะ "

ตามบทบัญญัติในมาตรา 893 นี้ ต้องแยกออกเป็นสองกรณี กรณีแรก เป็นกรณีที่อายุถูกต้องยังอยู่ในพิสัยอัตราที่ผู้รับประกันภัยยังรับประกันภัยได้ ถ้าผู้เอาประกันภัย หรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตแปลงไว้อายุคลาดเคลื่อนโดยแปลงอายุให้ต่ำลงกว่าที่เป็นจริง สัญญาไม่เป็นมรณะ หมายความว่าให้ลดจำนวนเงินอันจะพึงชำระลงตามส่วน คือให้มีการรับจำนวนเงินเอาประกันภัยเสียหาย ให้ได้ส่วนสัมพันธ์กับอายุที่ถูกต้องแท้จริง ตัวอย่าง เช่น นายตาอายุ 25 ปี ทำประกันชีวิตไว้จำนวนเงินเอาประกันภัย 54,000 บาท ต้องส่ง เบี้ยประกันภัยปีละ 3,200 บาท พอส่ง เบี้ยประกันภัยมาได้สองปี นายตาก็ถึงแก่กรรม หลังจากพิสูจน์อายุแล้ว นายตามีอายุจริง 34 ปี ในวันที่เริ่มเอาประกันภัย ซึ่งจะต้องส่ง เบี้ยประกันภัยปีละ 3,600 บาท ดังนั้นจึงต้องรับจำนวนเงินเอาประกันเสียหายดังนี้

$$54,000 \times 3,200$$

$$\text{-----} = 48,000 \text{ บาท}$$

$$3,600$$

ดังนั้นผู้รับประกันภัยต้องชำระจำนวนเงินให้กับผู้รับประโยชน์ของ นายตา เป็นเงิน 48,000 บาท ส่วนกรณีที่สองนั้น เป็นกรณีที่อายุถูกต้องแท้จริงอยู่นอกพิสัยอัตราตามทางค้าปกติของผู้รับประกันภัย คือเป็นอายุที่ไม่อาจรับประกันภัยได้ เช่น ผู้รับประกันภัยกำหนดไว้ว่าถ้าอายุเกิน 60 ปี แล้วไม่อาจรับประกันได้ เพราะบุคคลเหล่านี้มีอัตราความเสี่ยงสูงมาก ถ้าผู้เอาประกันภัยแปลงว่าอายุ 55 ปี ผู้รับประกันภัยจึงตกลงรับประกันภัยไว้ ต่อมาผู้เอาประกันภัยถึงแก่กรรม เมื่อได้มีการพิสูจน์อายุแล้วปรากฏว่า ผู้เอาประกันภัยมีอายุจริง 65 ปี ดังนั้น สัญญาประกันภัยตก เป็นมรณะ

ตามมาตรา 893 นี้ มีข้อสั่ง ๒ ข้ออยู่ สอบประการ ประการแรกใน เรื่องการแปลงอายุคลาดเคลื่อนและอายุนั้นยังอยู่ ณ พิกัดอัตราตามทางค้าปกติ สัมภาษณ์ เป็นรมหิยะโดยไม่จำต้องคำนึงถึงว่าผู้เอาประกันภัยหรือผู้ถูกเอาประกัน ชีวิต จะแปลงอายุคลาดเคลื่อน โดยจงใจหรือไม่จงใจก็ตาม ผลย่อมเป็นอย่าง เดียวกัน คือถ้าลดจำนวนเงินอันจะพึงต้องชำระตามส่วนกรณีนี้จึงนับได้ว่าเป็นข้อ ยกเว้นในมาตรา 865 ประการที่สอบในเรื่องระยะเวลาการบอกกล่าวตามมาตรา 893 ไม่ได้บัญญัติถึงระยะเวลาในการบอกกล่าวรมหิยะกรรมไว้ ดังเช่น ในมาตรา 865 ฉะนั้นการบอกกล่าวรมหิยะกรรมตามมาตรา 893 วรรคสองนี้จึงต้องถือหลัก เช่นเดียวกับการบอกกล่าวรมหิยะกรรมทั่วไป คือมีกำหนดระยะเวลาการบอกกล่าว 10 ปีการโอนสิทธิตามสัญญาประกันชีวิต

มาตรา 891 บัญญัติว่า "แม้กรณีผู้เอาประกันภัย มิได้เป็นผู้รับ ประโยชน์เองก็ดี ผู้เอาประกันภัยย่อมมีสิทธิที่จะโอนประโยชน์แห่งสัญญานั้นให้แก่ บุคคลอีกคนหนึ่งได้ เว้นแต่จะได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยให้กับผู้รับประโยชน์ ไปแล้ว และผู้รับประโยชน์ได้บอกกล่าว เป็นหนังสือไปยังผู้รับประกันภัยแล้วว่า ตนจะโอนจะถือเอาประโยชน์แห่งสัญญานั้น

ถ้ากรมธรรม์ประกันภัยได้ทำเป็นรูปทำชำเงินตาม เขาสั่งแล้ว ทำนาให้ นาทบัญญัติในมาตรา 309 มาซึ่งบังคับ"

จากบทบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สัญญาประกันชีวิตนั้น ผู้เอา ประกันภัยจะโอนประโยชน์แห่งสัญญานั้นให้กับใครก็ได้โดยเสรี โดยไม่จำต้องได้ รับความยินยอมจากผู้รับประกันภัย หรือจะขอเลิกสัญญาประกันชีวิตเสียเมื่อใดก็ได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากผู้รับประโยชน์แต่ถ้าผู้รับประโยชน์ ได้รับมอบ กรมธรรม์ประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยแล้ว และผู้รับประโยชน์ได้บอกกล่าว เป็น หนังสือไปยังผู้รับประกันภัยแล้วว่าตนจะโอนจะถือเอาประโยชน์แห่งสัญญานั้นในกรณี เช่นนี้ผู้เอาประกันภัยก็ ไม่มีสิทธิที่จะโอนประโยชน์แห่งสัญญานั้นได้ต่อไป

แต่ถ้ากรมธรรม์ประกันภัยได้ทำขึ้นในรูปทำชำเงินตาม เขาสั่งแล้ว ซึ่ง หมายความว่าผู้เอาประกันภัยจะได้ ระบุตัวผู้รับประโยชน์ในภายหลัง ในกรณี เช่นนี้ผู้เอาประกันภัย จะโอนประโยชน์แห่งสัญญานั้นได้ด้วยการสลักหลังลง ใน กรมธรรม์ประกันภัยแล้วมอบกรมธรรม์ประกันภัยนั้น ให้กับผู้รับโอนไปช้อยยกเว้น

ความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัย

มาตรา 895 บัญญัติว่า " เมื่อใดจะต้องใช้จ่ายจำนวนเงินในเหตุมรณะของบุคคลคนหนึ่ง ท่านว่าผู้รับประกันภัยจะต้องใช้จ่ายจำนวนเงินในเมื่อมรณะภัยอันนั้นเกิดขึ้น เว้นแต่

(1) บุคคลผู้นั้นได้กระทำอัปวินิบัติกรรมด้วยเจตนาหรือโดยประมาทหนึ่งปีนับแต่วันทำสัญญาหรือ

(2) บุคคลผู้นั้นถูกผู้รับประกันภัยฆ่าตายโดยเจตนาในกรณีที่ 2 นี้ ท่านว่าผู้รับประกันภัยจะต้องจ่ายเงินค่าประกันกรรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือให้ทายาทของผู้นั้น "

ตามมาตรานี้มีข้อสังเกตในกรณีที่ 1 คือ การกระทำอัปวินิบัติด้วยเจตนาหรือโดยประมาทหนึ่งปีนับแต่วันทำสัญญา หมายความว่า ไม่ได้บังคับว่าผู้รับประกันภัยต้องคืนค่าประกันกรรมธรรม์ประกันภัย เพราะในปีแรกของสัญญานั้น กรรมธรรม์ประกันภัยจะยังไม่มีค่าประกันแต่อย่างใด เพราะในปีแรกของสัญญาผู้รับประกันภัยต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก ส่วนกรณีที่ 2 คือถูกผู้รับประกันภัยฆ่าตายโดยเจตนา นั้น ถ้าเป็นฆ่าตายเจตนาในปีแรกของสัญญาแล้ว ก็ย่อมไม่มีค่าประกัน เช่นเดียวกัน หมายความว่าบัญญัติแต่เพียงว่าให้คืนค่าประกันกรรมธรรม์เท่านั้น ถ้ายังไม่มีค่าประกันกรรมธรรม์ก็ย่อมไม่มีอะไรจะต้องคืน

การบอกเลิกสัญญาประกันชีวิต

มาตรา 894 บัญญัติว่า "ผู้เอาประกันภัยชอบที่จะบอกเลิกสัญญาประกันภัยเสียในเวลาที่ใดก็ได้ ด้วยการงดไม่ส่งเบี้ยประกันภัยต่อไป ถ้าและได้ส่งเบี้ยประกันภัยมาแล้วอย่างน้อยสามปีไซ้ ท่านว่า ผู้เอาประกันภัยชอบที่จะได้รับเงินค่าเวนคืนกรรมธรรม์ประกันภัย หรือรับกรรมธรรม์ชำระเงินสำเร็จจากผู้รับประกันภัย "

ตามหลักทั่วไปนั้น ถ้าคู่สัญญาต้องการจะเลิกสัญญาก็ต้องแสดงเจตนาขอเลิกสัญญาไปยังคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ตามมาตรา 894 นี้ เป็นบทบัญญัติพิเศษที่ไซ้ เฉพาะสัญญาประกันชีวิตเท่านั้น คือผู้เอาประกันภัย เพียงแต่งดไม่ส่งเบี้ยประกันภัยงวดต่อไป หมายความว่าให้ถือเป็นการบอกเลิกสัญญา และถ้าผู้เอาประกันภัยได้ส่งเบี้ยประกันภัยมาแล้วอย่างน้อยสามปีผู้เอาประกันภัยก็มีสิทธิ

(1) ขอรับเงินค่าเวนคืนกรรมธรรม์ประกันภัยจากผู้รับประกันภัย

(2) ขอรับกรรมธรรม์ฯ เงินสาเร็จจากผู้รับประกันภัย

การบอกเลิกสัญญาประกันชีวิตนั้น กฎหมายให้สิทธิแต่เฉพาะฝ่ายผู้เอาประกันภัยเท่านั้น ฝ่ายผู้รับประกันภัยจะบอกเลิกสัญญากับผู้เอาประกันภัยไม่ได้ เงินค่าเวนคืนกรรมธรรม์ประกันภัยคืออะไร

เงินค่าเวนคืนกรรมธรรม์ประกันภัย คือจำนวนเงินที่ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิจะได้รับคืนจากผู้รับประกันภัย เมื่อผู้เอาประกันภัยบอกเลิกสัญญาก่อนที่กรรมธรรม์จะสิ้นผลบังคับตามปกติ เนื่องจากการมรณะหรือเมื่อสัญญาครบอายุ ส่วนจำนวนเงินที่จะได้รับคืนนั้นจะมีจำนวนเท่ากับจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้ชำระไป แล้วหักคืนด้วยค่าฯจ่ายในการดำเนินงานของบริษัทและค่าฯจ่ายในการให้ความคุ้มครอง การที่ต้องหักค่าฯจ่ายในการให้คุ้มครองออกด้วย ก็เพราะผู้รับประกันภัยได้ให้ความคุ้มครองมาแล้วระยะหนึ่งนับแต่วันเริ่มสัญญาจนถึงวันเลิกสัญญา จึงต้องหักค่าฯจ่ายจำนวนนี้ออกด้วย หมายความว่า เบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยชำระให้กับผู้รับประกันภัยไปแล้ว ผู้รับประกันภัย ย่อมมีสิทธิที่จะนำไปเฉลี่ยจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยรายอื่น ที่ถึงแก่กรรมได้ จำนวนเงินค่าเวนคืนกรรมธรรม์ประกันภัยจึงมีจำนวนน้อยกว่าค่าเอาถอนกรรมธรรม์ประกันภัย

สำหรับกรรมธรรม์ฯ เงินสาเร็จนั้น คือผู้เอาประกันภัย ยังไม่ต้องการขอเลิกสัญญา แต่อาจจะไม่มีความสามารถชำระ เบี้ยประกันภัยต่อไป หรือไม่ประสงค์จะชำระ เบี้ยประกันภัยต่อไป ก็อาจขอฯสิทธิ เปลี่ยนเป็นกรรมธรรม์ฯ เงินสาเร็จได้ โดยผู้เอาประกันภัยไม่ต้องชำระ เบี้ยประกันภัยต่อไป แต่จำนวนเบี้ยประกันภัย จะลดลงตามส่วน ของจำนวน เบี้ยประกันภัยที่ได้ชำระไปแล้วกับจำนวน เบี้ยประกันภัยที่ต้องชำระทั้งสิ้นตามสัญญาเดิม อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ จำนวนเงินเอาประกันภัยจะลดลงกว่าที่กล่าวข้างต้น เล็กน้อย

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การเวนคืนกรรมธรรม์ประกันภัย คือการขอเลิกสัญญาเพื่อขอรับเงินส่วนที่เหลือจากการที่ผู้รับประกันภัยนำไปจ่ายเป็นค่าฯจ่าย ทั้งค่าฯจ่ายในการดำเนินงานและค่าฯจ่ายในการให้ความคุ้มครองคืนจากผู้รับประกันภัย การเวนคืนกรรมธรรม์ประกันภัยจึงทำให้สัญญาประกันชีวิตสิ้นสุดลง ส่วนการขอรับกรรมธรรม์ฯ เงินสาเร็จจากผู้รับประกันภัย

สัญญาประกันชีวิตยังคงมีอยู่ตามอายุสัญญาเดิม แต่จำนวนเงินเอาประกันภัยจะลดลง ส่วนจะลดลงเท่าใดนั้นเราอาจตรวจสอบดูได้จากกรมธรรม์ประกันภัยทุกฉบับที่ได้รับจากผู้รับประกันภัย

สิทธิ เรียกร้องต่อผู้ก่อมรณะภัย

มาตรา 896 บัญญัติว่า "ถ้ามรณะเกิดขึ้นเพราะความผิดของบุคคลภายนอก ผู้รับประกันภัยอาจจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกนั้นได้ไม่ แต่สิทธิของฝ่ายทายาทของผู้มรณะภัยนั้นจะตัดค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกหาสูญสิ้นไปด้วยไม่แม้ทั้งจำนวนเงินอันจะพึงได้รับตามสัญญาประกันชีวิตจะหวนกลับมาได้แก่ตนด้วย"

กฎหมายมาตรานี้ บัญญัติห้ามมิให้ผู้รับประกันภัย เข้ารับช่วงสิทธิของทายาทของผู้เอาประกันภัยไป เรียกร้อง เอากับบุคคลภายนอกผู้ทาละเมิด เป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยถึงแก่ความตายทั้งนี้ เพราะในสัญญาประกันชีวิตนั้นจำนวนเงินที่ผู้รับประกันภัยขอรับค่าสินไหมทดแทนและจะถือว่า เขาได้รับความเสียหายเท่ากับเงินเอาประกันภัยก็ไม่ได้ เพราะได้กล่าวมาแล้วว่าชีวิตของคนเรามีค่าไม่อาจประมาณราคาเป็นเงินได้ ทายาทของผู้เอาประกันภัยจึงเรียกร้องเอาได้ทั้งสองทาง คือ เรียกร้องเอากับผู้รับประกันภัย ตามสัญญาประกันชีวิตทางหนึ่ง และเรียกร้องเอากับผู้ทาละเมิดอีกทางหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องตรงกันข้ามกับสัญญาประกันวินาศภัย เมื่อผู้รับประกันภัยขอรับค่าสินไหมทดแทนจากผู้เอาประกันภัยแล้วยอม เข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยไป เรียกร้องเอากับผู้ทาละเมิดได้ สิทธิของเจ้านั้นจำนวนเงินเอาประกันภัย

มาตรา 897 บัญญัติว่า "ถ้าผู้เอาประกันภัยได้เอาประกันภัยไว้โดยกำหนดว่า เมื่อตนถึงซึ่งความมรณะให้รับเงินทายาททั้งหลายของตนโดยมิได้เจาะจงระบุชื่อผู้ใดไซ้ จำนวนเงินอันจะพึงได้รับนั้น ท่านให้พึงเอาเป็นสินทรัพย์ส่วนหนึ่งแห่งกองมรดกของผู้เอาประกันภัย ซึ่งเจ้านั้นจะเอาขึ้นได้"

ถ้าได้เอาประกันภัยไว้โดยกำหนดว่า ให้นำเงินแก่บุคคลคนหนึ่ง โดยเฉพาะเจาะจงท่าน ท่านว่าเฉพาะแต่จำนวนเบี้ยประกันภัยซึ่งผู้เอาประกันภัยได้ส่งไปแล้วเท่านั้น จักเป็นสินทรัพย์ส่วนหนึ่งแห่งกองมรดก ของผู้เอาประกันภัยอันเจ้านั้นจะเอาขึ้นได้"

ตัวอย่าง นาย ก. เอาประกันชีวิตของตนไว้ 100,000 บาท โดย
 ระบุว่าถ้าตนถึงแก่กรรมจะ ให้ใช้เงินแก่ทายาททั้งหลายโดยไม่ระบุชื่อผู้หนึ่งผู้ใดไว้
 โดยเฉพาะ นาย ก. ได้ชำระเบี้ยประกันภัยไว้แล้ว 10,000 บาทจึงถึงแก่กรรม
 ในการนี้ นาย ก. เป็นหนี้นายตาอยู่ 100,000 บาท นายตาย่อมมีสิทธิบังคับ
 ชำระหนี้เอาจากจำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท ที่บริษัทจะต้องจ่าย
 ตามสัญญาได้ แต่ถ้านาย ก. ระบุว่าให้ใช้เงินแก่นาย ข. บุตรของตนแต่เพียงผู้
 เดียวเท่านั้น ดังนั้นนายตาเจ้าหนี้ มีสิทธิบังคับชำระหนี้ได้เพียง 10,000 บาท
 คือเท่ากับจำนวน เบี้ยประกันภัยที่ นาย ก. ชำระไปแล้ว ส่วนอีก 90,000 บาท
 ย่อมได้แก่นาย ข. ซึ่งเป็นผู้รับประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิต

อายุความฟ้องร้อง

อายุความฟ้องร้องสำหรับสัญญาประกันชีวิตไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ เป็น
 พิเศษโดยเฉพาะ เหมือนกับสัญญาประกันวินาศภัย ฉะนั้นจึงต้องถือหลักทั่วไป คือ
 มีกำหนดอายุความ 10 ปี และอายุความนี้ผู้รับประกันภัยจะกำหนดให้แตกต่าง
 ไปจากนี้ไม่ได้ เพราะกฎหมายบัญญัติว่า อายุความนั้นผู้ใดจะขยายออกหรือย่อ
 เข้าไม่ได้

ประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวกับการลดหย่อนภาษี เงินได้จากเบี้ยประกันชีวิต

ประมวลรัษฎากรที่ ๕ บังคับอยู่ ณปัจจุบัน ได้ให้สิทธิแก่ ผู้มีเงินได้พึง
 ประเมินที่ได้อาประกันชีวิตไว้กับ ผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตใน
 ราชอาณาจักรไทย และกรมธรรม์ประกันชีวิตนั้นมีกำหนดเวลาตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป
 สามารถนำเอา เบี้ยประกันภัยที่ได้อำไรไปนั้นไปหักลดหย่อนได้ตามจำนวน
 ที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 7,000 บาท เช่น ถ้าจ่ายเบี้ยประกันปีละ 3,000 บาท
 ก็หักลดหย่อนได้ 3,000 บาท ถ้าจ่ายเบี้ยประกันปีละ 10,000 บาท ก็หัก
 ลดหย่อนได้ 7,000 บาท เป็นต้น

กฏกระทรวง

ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2532)

ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต

พ.ศ. 2510

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฏกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (2) ของข้อ 2 แห่งกฏกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฏกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(2) ชื่อหรือชื่อลดตัวเงินคลังหรือบัตรภาษีของกระทรวงการคลัง"

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความใน (5) (6) และ (7) ของข้อ 2 แห่งกฏกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฏกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(5) ชื่อหุ้นของนิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในต่างประเทศ แต่นิติบุคคลนั้นต้องไม่มีสาขาในราชอาณาจักร หรือชื่อหุ้นของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามความตกลงของประเทศไทยสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อประกอบธุรกิจเฉพาะการประกันต่อ

(6) ชื่อหรือชื่อลดตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินโดยธนาคารในประเทศ เป็นผู้ออก เป็นผู้รับรอง หรือเป็นผู้อำนวยการชำระเงินทั้งจำนวน

(7) ชื่อหรือชื่อลดตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินโดยบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้ออก เป็นผู้ส่งจ่าย เป็นผู้อำนวยการ หรือเป็นผู้ค้าประกันการชำระเงินทั้งจำนวน"

ข้อ 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ 4 แห่งกฏกระทรวง

ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510

"งานกรณีซื้อหุ้นกู้ที่มีได้จดทะเบียนไว้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทจะซื้อได้ในราคาที่ไม่สูงกว่ามูลค่าหุ้นกู้ที่ตั้งไว้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนให้ซื้อในราคาที่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นกู้ที่ตั้งไว้"

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความใน (1) ข้อข้อ 5 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(1) ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือการขนส่ง บริษัทจะซื้อหรือเสนอตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้ แต่ถ้าซื้อหรือเสนอตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต้องซื้อในราคาที่ไม่สูงกว่าราคาปิดครั้งหลังสุดที่มีอยู่ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนั้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนทั้งนี้ รวมกันไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของ เงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นต้องมี

(ก) ทุนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่าสองล้านบาท

(ข) ทรัพย์สินเกินหนึ่งล้าน

(ค) ภาวะสุจริตก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปีของทุนที่ชำระแล้วติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปีก่อนปีที่ซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนั้น ยกเว้นซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แต่งานกรณีซื้อหุ้นกู้ที่มีธนาคารในประเทศไทย บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นไม่ต้องมีลักษณะตาม (ก) (ข) และ (ค) แต่ถ้าบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้น เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นใหม่

หรือประกอบธุรกิจมายังไม่ครบสองปีนับแต่วันจดทะเบียน บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นต้องมีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าสิบล้านบาท"

ข้อ 5 ให้นำยกเลิกความในข้อ 7 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 7 ในกรณีที่บริษัทซื้อหรือซื้อลดตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินตามข้อ 2 (6) ตัวแลกเงินหรือสัญญาชำระเงินนั้นต้อง

(1) มีกำหนดเวลาชำระเงินตามตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ซื้อ และ

(2) ได้รับดอกเบี้ยตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินซึ่งเมื่อคำนวณแล้วต้องมีอัตราดอกเบี้ยไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่นายทะเบียนประกาศกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี"

ข้อ 6 ให้นำยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ 7 ทวิ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 7 ทวิ ในกรณีที่บริษัทซื้อหรือซื้อลดตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินตามข้อ 2 (7) ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินนั้นต้อง

(1) มีกำหนดเวลาชำระเงินตามตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ซื้อ และ

(2) ได้รับดอกเบี้ยตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินซึ่งเมื่อคำนวณแล้วต้องมีอัตราดอกเบี้ยไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่นายทะเบียนประกาศกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี"

ข้อ 7 ให้นำยกเลิกความใน (1) ของข้อ 8 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(1) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินห้าปี"

ข้อ 8 ภัยกเลิกความเวน (3) ของข้อ 9 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(3) ถ้าจำนวนอสังหาริมทรัพย์นอกจากที่กล่าวไว้ใน (4) เป็นประกันการกู้ยืมอสังหาริมทรัพย์นั้นต้องไม่มีการจองกับผู้อื่นติดพันอยู่ และสัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกินสิบปี และต้องมีกำหนดการชำระดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี และบริษัทจะหักกู้ยืมได้รายหนึ่งต้องไม่เกินร้อยละห้า และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีมูลค่าที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย จำนวนที่หักกู้ยืมแต่ละรายต้องไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของราคาอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นประกันตามราคาประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือไม่เกินราคาที่ดินที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบ แล้วแต่กรณี"

ข้อ 9 ภัยกเลิกความเวนวรรคหนึ่งของ (4) ของข้อ 9 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(4) ถ้าจำนวนที่ดินและอาคารซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยเป็นประกันการกู้ยืม สัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกินสิบปี และจำนวนเงินที่หักกู้ยืมต้องไม่เกินร้อยละแปดสิบของราคาทรัพย์สินที่เป็นประกันการกู้ยืมตามราคาซื้อขายในตลาด จำนวนเงินที่หักกู้ยืมแต่ละรายต้องไม่เกินหนึ่งล้านบาท และต้องกำหนดการชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินสามเดือน และบริษัทจะหักกู้ยืมได้ เมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีมูลค่าที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย"

ข้อ 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (5) และ (6) ของข้อ 9 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528)

ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510

"(5) ถ้าจําเอง เครื่องจักร เป็นประกันการกู้ยืม เครื่องจักรนั้นต้องไม่มีการจําเองกับผู้อื่นติดพันอยู่ และสัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกินสามปี และจําแนกเงินที่หักกู้ยืมต้องไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคา เครื่องจักรที่เป็นประกันตามราคาซื้อขายในตลาด และต้องกำหนดการชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินสามเดือน และบริษัทจะหักกู้ยืมได้เมื่อรวมกันทุกรายแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

เครื่องจักรที่เป็นประกันการกู้ยืมต้องมีประกันวินาศภัย เป็นจําแนกเงินไม่ต่ำกว่ามูลค่าของ เครื่องจักรนั้น โดยให้บริษัทเป็นผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยตลอดระยะเวลา เวลาตามสัญญากู้ยืม

(6) ถ้าจําเนา รับฝากเงิน หรือสมุดคู่ฝากประเภทฝากประจำ ของธนาคารในประเทศ เป็นประกันการกู้ยืม จําแนกเงินที่กู้ยืมแต่ละราย เมื่อรวมกับดอกเบี้ยตลอดระยะเวลา ที่หักกู้ยืมต้องไม่เกินจําแนกเงินที่มีอยู่ ณ รับฝากเงินหรือสมุดคู่ฝากนั้น ณ ขณะที่หักกู้ยืม และบริษัทจะหักกู้ยืมได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และการหักกู้ยืมดังกล่าวต้อง

(ก) มีกำหนดเวลาหักคืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินสองปี

(ข) กำหนดการชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี"

ข้อ 11 ให้อยกเลิกความใน (2) ของวรรคหนึ่งของข้อ 10 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(2) ที่ดินและอาคารมีมูลค่าไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของสินทรัพย์ของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย เว้นแต่เป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นใหม่หรือประกอบธุรกิจมา

ยังไม่ครบสองปีนับแต่วันจดทะเบียน"

ข้อ 12 วิทยุเลิกความในข้อ 15 ทวิ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 15 ทวิ การซื้อหน่วยลงทุนในโครงการจัดการลงทุนตามข้อ 2 (15) บริษัทจะซื้อในหรือนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้ แต่ถ้าวซื้อนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต้องซื้อในราคาที่ไม่สูงกว่าราคาปิดครั้งล่าสุดที่มีอยู่ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ซื้อหน่วยลงทุนนั้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

การซื้อหน่วยลงทุนในโครงการจัดการลงทุนที่มีได้จดทะเบียนไว้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทจะซื้อได้ในราคาที่ระบุได้ในราคาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวนที่ได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

การซื้อหน่วยลงทุนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย"

ทำไว้ ณ วันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2532

(ลงชื่อ) สุนัน ปิ่นชัยน

(นายสุนัน ปิ่นชัยน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 106 ตอนที่ 40 ลงวันที่ 14 มีนาคม 2532)

สำเนาถูกต้อง

(นายอานวย สุกเวทย์)

นิติกร 7

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2519) แก้ไขเพิ่มเติมโดย
 กฎกระทรวงฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2522) และกฎกระทรวงฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2528)
 ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต
 พ.ศ. 2510

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 22 แห่งพระราช
 บัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวง
 ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2511) ออกตาม
 ความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510

ข้อ 2 บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นได้ ดังต่อไปนี้

(1) ชื่อพันธมิตรรัฐบาลไทย พันธบัตรองค์การ หรือรัฐวิสาหกิจที่
 เป็นนิติบุคคลซึ่งมี พระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้น หรือพันธมิตร
 รัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัด ตามรายชื่อที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในกรณี
 รัฐมนตรีจะกำหนดจำนวนเงิน และเงื่อนไขก็ได้

(2) ชื่อหรือชื่อลดตัว เงินคลังของกระทรวงการคลัง

(3) ชื่อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัท เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 ที่ปราศจากภาวะติดพัน

(4) ชื่อหุ้น หรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่
 จัดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีได้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เว้นแต่บริษัท
 จำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ เฉพาะการประกันต่อ
 ทุนกรณีชื่อหุ้นของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ประกอบ
 ธุรกิจประกันชีวิต บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นต้องไม่เป็นสาขาของ
 บริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต ใน
 ราชอาณาจักร

ทั้งนี้ บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดตาม (4) และบริษัทจำกัด
 หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามวรรคหนึ่งของ (4) ต้องไม่เป็นบริษัทจำกัด หรือ

บริษัทมหาชนจำกัดในเครือเดียวกันตามประมวลรัษฎากร

(5) ชื่อหุ้นของนิติบุคคล ที่ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในต่างประเทศ แต่นิติบุคคลนั้นต้องไม่มีสาขาในราชอาณาจักร

(6) ชื่อตั๋วแลกเงิน หรือตั๋วสัญญาใช้เงิน โดยธนาคารในประเทศไทย เป็นผู้ออก เป็นผู้รับรอง หรือ เป็นผู้อำนวยการใช้เงินทั้งจำนวน

(7) ชื่อตั๋วแลกเงิน หรือตั๋วสัญญาใช้เงินโดยบริษัทเงินทุน หรือ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้ออก เป็นผู้ส่งจ่าย เป็นผู้อำนวยการใช้เงินทั้งจำนวน

(8) ให้อุ้มโดยกระทรวงการคลัง หรือธนาคารในประเทศไทย หรือ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้ค้ำประกัน หรือมีหลักทรัพย์เป็นประกัน

(9) ให้อุ้มแก่บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่จัดสรรที่ดินหรือที่ดินและอาคาร ซึ่งจัดสรรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการจัดสรรที่ดินโดยธนาคารในประเทศไทย เป็นผู้ค้ำประกันหรือมีหลักเป็นประกัน

(10) ให้อุ้มแก่การเคหะแห่งชาติ และธนาคารอาคารสงเคราะห์

(11) ให้อุ้มแก่สหกรณ์ เพื่อการเกษตรที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์

(12) ให้อุ้มแก่เกษตรกร เพื่อใช้ในการเกษตรโดยมีผู้ค้ำประกัน

(13) ให้อุ้มแก่พนักงานของบริษัทโดยมีผู้ค้ำประกัน

(14) จัดจำหน่ายที่ดินที่บริษัทมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ใช้บังคับ หรือที่ดินที่ตกเป็นของบริษัท เนื่องจากการชำระหนี้ภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ

(15) ชื่อหน่วยลงทุนในโครงการจัดการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ที่ ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจัดการลงทุนจากกระทรวงการคลัง

(16) เป็นผู้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

(17) ผากเงินไว้กับธนาคารในประเทศไทยได้รับดอกเบี้ย

ทั้งนี้ ผู้ออกหรือผู้ส่งจ่ายตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน ผู้กู้ยืม หรือ

ผู้ค้าประกันตาม (6) (7) (8) (9) (12) และ (13) ต้องไม่เป็นกรรมการของบริษัทสามัญหรือภรรยาของกรรมการของบริษัท หรือในกรณีที่เป็นบุคคลดังกล่าว เป็นนิติบุคคลหรือ เป็นห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนนั้น ต้องไม่มีกรรมการของบริษัทหรือสามัญหรือภรรยาของกรรมการของบริษัท เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล หรือ เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิด หรือ เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญแล้วแต่กรณี นอกจากนั้นหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ เป็นหลักทรัพย์ประกันในกรณีดังกล่าว จะต้องไม่เป็นของบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนตั้งที่ระบுவ้ในวาระคดีด้วย

ข้อ 2 ทวิในกรณีที่บริษัทมีเงินกองทุนเกินจำนวนที่บริษัทต้องดำรงไว้ตามมาตรา 19 และบริษัทประสงค์จะใช้เงินกองทุนส่วนที่เกินจำนวนดังกล่าว ลงทุนประกอบธุรกิจตามที่กำหนดในข้อ 2 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) และ (16) โดยขอรับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ทวิ ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 15 ทวิ และข้อ 16 ให้ขออนุญาตจากนายทะเบียน การอนุญาตให้กระทำเป็นหนังสือ และในการอนุญาตนายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ข้อ 3 ในกรณีที่บริษัทซื้อพันธบัตรรองค้ำประกัน หรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นหรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัด ตามรายชื่อที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อ 2 (1) บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละสี่สิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุล ที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

ข้อ 4 ในกรณีที่บริษัทซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ตามข้อ 2(3) บริษัทจะซื้อในหรือนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้ แต่ถ้าซื้อนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องซื้อในราคาที่ต่ำสุดกว่าราคาปิดครั้งล่าสุด ที่มีอยู่ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนั้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับความคิดเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

ข้อ 5 ในกรณีที่บริษัทซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ตามข้อ 2 (4)

(1) ถ้าเป็นการซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือการขนส่งบริษัทจะซื้อใน หรือนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้ แต่ถ้าซื้อนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องซื้อในราคาที่ไม่สูงกว่าราคาปิดครั้งหลังสุด ที่มีอยู่ภายในสามสัปดาห์ก่อนวันที่ซื้อหุ้น หรือหุ้นกุนั้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบ เป็นหนังสือจากนายทะเบียน ทั้งนี้ รวมกันไม่เกินร้อยละสิบห้า ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อได้ ไม่เกินร้อยละสิบห้าของ เงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นต้องมี

(ก) ทุนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่าสองล้านบาท

(ข) ทรัพย์สิน เพื่อชำระการประกอบกิจการไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง ของสินทรัพย์ของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

(ค) ทรัพย์สิน เกินกว่าหนี้สิน

(ง) กวาเรสุทธีก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปี ของทุนที่ชำระแล้วติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปีก่อนปีที่ซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนั้น ยกเว้นกรณีซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนั้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แต่ในกรณีซื้อหุ้นกุนั้นที่มีธนาคารในประเทศค้าประกัน บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นไม่ต้องมีลักษณะ (ก) (ข) (ค) และ (ง) แต่ถ้าบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด นั้นเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่ตั้งขึ้นใหม่หรือประกอบธุรกิจมายังไม่เคยครบสองปีนับแต่วันจดทะเบียน บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นต้องมีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าสิบล้านบาท

(2) ถ้าเป็นซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจในการขาย หรือให้เช่าซื้อที่ดินและอาคาร บริษัทจะซื้อในหรือนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้ แต่ถ้าซื้อนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องซื้อในราคาที่ไม่สูงกว่าราคาปิดครั้งหลังสุด ที่มีอยู่ภายในสามสัปดาห์ก่อนวันที่ซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนั้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับความ

ความเห็นชอบ เป็นหนังสือจากนายทะเบียน ทั้งนี้ รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของ เงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นต้องมี

- (ก) ทุนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่าหกล้านบาท
- (ข) ที่ดินและอาคารที่มีมูลค่าไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของสินทรัพย์ของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย
- (ค) ทรัพย์สิน เกินกว่าหนึ่งลีน
- (ง) การเรสูทธิก่อนหักภาษี เงินต้นนิติบุคคล ไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปีของทุนที่ชำระแล้วติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปีก่อนปีที่ซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนั้น ยกเว้นกรณีซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แต่ในกรณีซื้อหุ้นกุนที่มีธนาคารานประเทศค้าบระกัน บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นไม่ต้องมีลักษณะตาม (ก) (ข) (ค) และ (ง) แต่ถ้าบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้น เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นใหม่หรือประกอบธุรกิจมายังไม่ครบสองปีนับแต่วันจดทะเบียน บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนนั้นต้องมีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าสิบล้านบาท และ เงินส่งชำระค่าหุ้นต้องไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของมูลค่าหุ้นที่ตั้งไว้

(3) ถ้าเป็นการซื้อหุ้น หรือหุ้นกุนของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจบระกันชีวิต บริษัทจะซื้อนหรือนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้ แต่ถ้าซื้อนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องซื้อนราคาที่ไม่สูงกว่าราคาปิดครั้งหลังสุดที่มีอยู่ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนนั้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบ เป็นหนังสือจากนายทะเบียน ทั้งนี้รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกุนของแต่ละบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบของ เงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้น

- (4) ถ้าเป็นการซื้อหุ้น หรือหุ้นกุนของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชน

จำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจเฉพาะการประกันต่อ บริษัทจะซื้อใน หรือนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้ แต่ถ้าซื้อนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต้องซื้อในราคาที่ไม่สูงกว่าราคาปิดครั้งหลังสุด ที่มีอยู่ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ในในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบ เป็นหนังสือจากนายทะเบียน ทั้งนี้รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละสิบของ เงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้น

(5) ถ้าเป็นการซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจอื่นนอกจาก (1) (2) (3) และ (4) บริษัทจะซื้อใน หรือนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้ แต่ถ้าซื้อนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต้องซื้อในราคาที่ไม่สูงกว่าราคาปิดครั้งหลังสุดที่มีอยู่ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ในในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบ เป็นหนังสือจากนายทะเบียน ทั้งนี้ รวมกันไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และบริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของ เงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นต้องมี

(ก) ทรัพย์สิน เกินกว่าหนี้สินไม่น้อยกว่าทุนที่ชำระแล้ว

(ข) ภาวะสุจริตก่อนหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปีของทุนที่ชำระแล้วติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปีก่อนปีที่ซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ นั้น แต่ถ้าบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้น เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นใหม่หรือประกอบธุรกิจมาไม่ถึงครบสองปีนับแต่วันจดทะเบียน บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นต้องมีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าสิบล้านบาท และต้องได้รับความเห็นชอบ เป็นหนังสือจากนายทะเบียน

แต่ในกรณีซื้อหุ้นกู้ที่มีธนาคารในประเทศไทยรับประกัน บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นไม่ต้องลักษณะตาม (ก) และ (ข) และในกรณีซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดนั้นไม่

ต้องมีลักษณะตาม (ข)

ในกรณีซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ตาม (1) (2) (3) (4) และ (5) ที่มีได้จดทะเบียนไว้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทจะซื้อได้ในราคาที่ไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ตั้งไว้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ให้ซื้อในราคาที่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ตั้งไว้

ข้อ 6 ถ้าเป็นการซื้อหุ้นตามข้อ 2 (5) บริษัทจะซื้อได้เมื่อได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันชีวิต และจะซื้อได้รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของเงินกองทุนของบริษัท

ข้อ 7 ในกรณีที่ บริษัทซื้อตัวแลกเงิน หรือตัวสัญญาชำระเงินตามข้อ 2 (6) ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินนั้นต้องมี

(1) กำหนดเวลาชำระเงินตามตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ซื้อและ

(2) อัตราดอกเบี้ยตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินตามอัตราดอกเบี้ยที่นายทะเบียนประกาศกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

ข้อ 7 ทวิ ในกรณีที่บริษัทซื้อตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินตามข้อ 2 (7) ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินนั้นต้องมี

(1) กำหนดเวลาชำระเงินตามตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ซื้อและ

(2) อัตราดอกเบี้ยตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาชำระเงินตามอัตราดอกเบี้ยที่นายทะเบียนประกาศกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

ทั้งนี้ บริษัทจะซื้อได้รายหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีสมดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และบริษัทเงินทุน หรือบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยต้องมี

(1) กองจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าหกสิบล้านบาท และกองทุนชำระแล้วไม่ต่ำกว่าหกสิบล้านบาท

(2) ทรัพย์สินเกินกว่าหนี้สินไม่น้อยกว่ากองทุนชำระแล้ว

ข้อ 8 ในกรณีที่บริษัททำสัญญากับธนาคารในประเทศไทย เป็นผู้ค้าประกัน

ตามข้อ 2 (8) บริษัทจะหักกั๊ยมเงินได้รายหนึ่งต้องไม่เกินร้อยละห้า และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และการหักกั๊ยมดังกล่าวต้อง

- (1) มีกำหนดเวลาหักเงินที่กั๊ยมไม่เกินหนึ่งปี
- (2) กำหนดการชำระดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลา

ไม่เกินสี่เดือน

ข้อ 9 งานกรณีที่บริษัทหักกั๊ยมโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกันตามข้อ 2(8)

(1) ถ้ามีกรรมธรรม์ประกันภัย ของผู้กั๊ยมที่ทำไว้กับบริษัท เป็นประกันการกั๊ยมจำนวนเงินที่หักกั๊ยมแต่ละราย เมื่อรวมกับดอกเบี้ยตลอดระยะเวลาที่หักกั๊ยมแล้ว ต้องไม่เกินเงินค่าเวนคืนกรรมธรรม์ประกันภัย ณ วันที่กั๊ยมนั้น

(2) ถ้าพ้นอัตรารัฐบาลไทย พ้นอัตราองค์การ หรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นพ้นอัตราวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัดตามรายชื่อที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือพ้นกั๊ยมโดยธนาคารในประเทศค้าประกันพ้นอัตรา หรือพ้นกั๊ยม เช่นว่านั้นต้องปราศจากภาวะติดพัน หรือจะหักกั๊ยมได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย จำนวนเงินที่หักกั๊ยมแต่ละราย เมื่อรวมกับดอกเบี้ยตลอดระยะเวลาที่หักกั๊ยมแล้วต้องไม่เกินราคาที่ตั้งไว้ และการหักกั๊ยมดังกล่าวต้อง

- (ก) มีกำหนดเวลาหักเงินที่กั๊ยมไม่เกินสองปี
- (ข) กำหนดการชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี

(3) ถ้างานของสังหาริมทรัพย์นอกจากที่กล่าวใน (4) เป็นประกันการกั๊ยมอสังหาริมทรัพย์ต้องไม่มีการงานองกับผู้อื่นติดพันอยู่ และสัญญาหักกั๊ยมต้องมีระยะเวลาไม่เกินเจ็ดปี และต้องมีกำหนดการชำระดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี และบริษัทจะหักกั๊ยมได้รายหนึ่งต้องไม่เกินร้อยละห้า และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย จำนวนเงินที่หักกั๊ยมแต่ละรายต้องไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของราคาอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นประกัน ตามราคาประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือไม่เกินราคาที่นายทะเบียน

ประกันชีวิตให้ความเห็นชอบแล้วแต่กรณี

(4) ถ้างานอยู่ที่ดินและอาคารซึ่งรั้ง เป็นที่อยู่อาศัย เป็นประกันการกู้ยืมสัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกินสิบห้าปี และจำนวนเงินที่กู้ยืมต้องไม่เกินร้อยละแปดสิบของราคาทรัพย์สินที่เป็นประกันตามราคาซื้อขายในตลาด ตามหลักเกณฑ์ที่นายทะเบียนกำหนดจำนวนเงินที่กู้ยืมแต่ละรายต้องไม่เกินหนึ่งล้านบาท และต้องกำหนดการชำระต้นเงินและดอกเบี้ย เป็นรายครึ่ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินสามเดือน และบริษัทจะให้กู้ยืมได้ เมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีสมดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย อาคารที่เป็นประกันการกู้ยืม ต้องมีประกันวินาศภัย เป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่ามูลค่าของอาคารนั้น โดยให้บริษัทเป็นผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยตลอดระยะเวลาตามสัญญากู้ยืมถ้ามีผู้เข้าทำสัญญาค้ำประกันการชำระหนี้ ตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด บริษัทจะเป็นผู้รับงานองทั้งหมด หรือบางส่วนร่วมกับผู้ค้ำประกันการชำระหนี้ก็ได้

ข้อ 10 ในกรณีที่บริษัทให้กู้ยืมตามข้อ 2 (9) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กู้ยืมต้องมี

(1) กู้ที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่าสิบล้านบาท

(2) ที่ดินและอาคารมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของสินทรัพย์ของบริษัท จำกัดหรือบริษัทมหาชน ตามบัญชีสมดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

การให้กู้ยืมดังกล่าวต้อง

(1) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินห้าปี

(2) กำหนดการชำระต้นเงินและดอกเบี้ย เป็นรายครึ่ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี

ในการให้กู้ยืมนี้ บริษัทจะให้กู้ยืมได้ โดยมีธนาคารในประเทศเป็นผู้ค้ำประกันหรือมีหลักทรัพย์ที่ปราศจากภาระติดพันเป็นประกัน บริษัทจะให้กู้ยืมได้รายหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีสมดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

ในกรณีที่มิใช่หลักทรัพย์เป็นประกัน และหลักทรัพย์นั้นเป็นอสังหาริมทรัพย์ บริษัทจะให้กู้ยืมได้รายหนึ่ง ไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของราคาอสังหาริมทรัพย์ที่เป็น

ประกันตามราคาประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือ
 ไม่เกินราคาที่ดินขายทะเบียนค่าความเห็นชอบ แล้วแต่กรณีและถ้าอสังหาริมทรัพย์
 นั้นมีอาคารรวมอยู่ด้วย จะต้องมิประกันวินาศภัยอาคารเป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่า
 ราคาที่บริษัทประเมินทำขึ้นเป็นหลักประกัน โดยให้บริษัทเป็นผู้รับประโยชน์
 ตามกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ 11 ในกรณีที่บริษัททำกู้ยืมตามข้อ 2 (10) บริษัทจะทำกู้ยืมได้
 รวมกันไม่เกินร้อยละ

ข้อ 12 ในกรณีที่บริษัททำกู้ยืมตามข้อ 2(11) บริษัทจะทำกู้ยืมได้
 เมื่อรวมกันทุกรายแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสองของสินทรัพย์ของบริษัท ตามบัญชี
 บดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และจำนวนเงินที่กู้ยืมแต่ละรายต้องไม่
 เกินร้อยละห้าของสินทรัพย์ของสหกรณ์ ตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้ง
 สุดท้ายและการทำกู้ยืมดังกล่าวต้อง

- (1) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินสามปี
- (2) กำหนดการชำระดอกเบี้ยเป็นรายครึ่ง ครั้งหนึ่งมี

ระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี

(1) มีเกษตรกรที่อยู่ ณ ตำบลเดียวกันสองคน เป็นผู้ค้ำประกัน และ
 ผู้ค้ำประกันต้องไม่มีหนี้สินหรือภาระค้ำประกันกับผู้อื่นอยู่แล้ว ณ วันที่ค้ำประกัน

(2) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินสองปี

ข้อ 14 ในกรณีที่บริษัททำกู้ยืมตามข้อ 2 (13) บริษัทจะทำกู้ยืมได้
 รวมกันทุกราย ไม่เกินร้อยละสามของสินทรัพย์ของบริษัท ตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ
 วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย จำนวนเงินที่กู้ยืมแต่ละราย ต้องไม่เกินยี่สิบเท่าของ
 วงเงินเดือนที่ผู้กู้ได้รับจากบริษัท ณ ขณะที่ถูกแต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาท และการทำ
 กู้ยืมดังกล่าวต้อง

(1) มีพนักงานในบริษัทเดียวกันที่มีเงินเดือนคนเดียว หรือสองคน
 รวมกันสูงกว่าเงินเดือนของผู้กู้ เป็นผู้ค้ำประกัน และพนักงานคนหนึ่งให้ค้ำประกัน
 ได้ไม่เกินหนึ่งราย

(2) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินห้าปี

(3) กำหนดการชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นรายเดือน

ข้อ 15 ในกรณีที่บริษัทจัดหาหน้ายที่ดินตามข้อ 2 (14) บริษัทจะดำเนินการได้เฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อการขายที่ดินดังกล่าวเท่านั้นและจำนวนเงินที่ชำระในการจัดหาหน้ายที่ดินนั้น ต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท ตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย ทั้งนี้ บริษัทจะดำเนินการได้ต่อเมื่อได้เสนอโครงการต่อนายทะเบียนประกันชีวิต และได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันชีวิตแล้ว

ข้อ 15 ทวิ การซื้อหน่วยลงทุนในโครงการจัดการลงทุน ตามข้อ 2 (15) บริษัทจะซื้อในหรือนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้ แต่ถ้าซื้อนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต้องซื้อในราคาที่ไม่สูงกว่าราคาปิดครั้งหลังสุดที่มีอยู่ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ซื้อหน่วยลงทุนนั้น ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนทั้งนี้รวมกันไม่เกินร้อยละห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

ข้อ 16 ในกรณีที่บริษัทประกอบธุรกิจหลายอย่างพร้อมกัน จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ตามข้อ (4) และ ข้อ (5) บริษัทจะซื้อได้รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

(2) การซื้อตัวแลกเงินหรือตัวสลับมาใช้เงินตามข้อ 7 ข้อ 7 ทวิ และการให้กู้ยืมตามข้อ 8 บริษัทจะซื้อหรือให้กู้ยืมได้รวมกันไม่เกินร้อยละหกสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

(3) การให้กู้ยืมตามข้อ 9 (3) และ (4) บริษัทจะให้กู้ยืมได้รวมกันไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

(4) การให้กู้ยืมตามข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 และข้อ 14 บริษัทจะให้กู้ยืมได้รวมกัน ไม่เกินร้อยละสามสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

ทั้งนี้ การลงทุนตาม (2) (3) และ (4) บริษัทจะต้องกำหนด

อัตราดอกเบี้ยการให้กู้ยืมตามอัตราดอกเบี้ยที่นายทะเบียนประกาศกำหนด โดย
ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2519

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

เทคนิคการพยากรณ์

ศูนย์วิทยพัชพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค-1 ค่าตัวเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบง่าย (Single Moving Average)

โดยการนำเอาข้อมูลในอดีตมาถ่วงน้ำหนักเท่ากัน เพื่อพยากรณ์อนาคต

$$\text{จาก } F_{t+1} = \frac{X_t + X_{t-1} + \dots + X_{t-n+1}}{n}$$

$$\text{ให้ } F_t = \text{ค่าพยากรณ์งวดที่ } t$$

$$X_t = \text{ค่าของข้อมูลงวดที่ } t$$

$$n = \text{จำนวนงวดที่นำมาหาค่าเฉลี่ย}$$

วิธีค่าตัวเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบง่ายจะ เหมาะกับข้อมูลที่มีลักษณะคงที่ ไม่เปลี่ยนแปลงมากนักแต่ละงวด

ค-2 ค่าตัวเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเส้นตรง (Linear Moving Average)

เป็นการถ่วงเฉลี่ยเคลื่อนที่ 2 ครั้ง เป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับข้อมูลที่มีลักษณะเป็นแนวโน้ม

$$\text{ให้ } S'_t = \text{ค่าตัวเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบธรรมดา}$$

$$S''_t = \text{ค่าตัวเฉลี่ยเคลื่อนที่ครั้งที่ 2}$$

$$n = \text{จำนวนงวดที่เฉลี่ย}$$

$$S'_t = (X_t + X_{t-1} + \dots + X_{t-n+1}) / n$$

$$S''_t = (S'_t + S'_{t-1} + S'_{t-2} + \dots + S'_{t-n+1}) / n$$

$$a_t = S'_t + (S'_t - S''_t) = 2S'_t - S''_t$$

$$b_t = \frac{2}{n-1} (S'_t - S''_t)$$

$$F_{t+m} = a_t + b_t m$$

$$\text{โดยที่ } a_t = \text{ค่า intercept}$$

$$b_t = \text{ค่า Slope}$$

ค-3 Single Exponential Smoothing

เป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับข้อมูลค่อนข้างใหม่ เปลี่ยนแปลงช้าหลักการเดียวกับค่าถ่วงเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบง่ายคือ ใช้ข้อมูลในอดีตมาถ่วงน้ำหนัก แต่น้ำหนักที่ถ่วงข้อมูลอดีตไม่เท่ากัน

จาก

$$F_{t+1} = F_t + \alpha(X_t - F_t)$$

ซึ่งได้มาจาก

$$F_{t+1} = X_t + \alpha(1-\alpha)X_{t-1} + \alpha(1-\alpha)^2X_{t-2} + \dots$$

โดย $0 < \alpha < 1$

ให้ F_t = ค่าพยากรณ์งวดที่ t

X_t = ค่าของข้อมูลงวดที่ t

ดังนั้น $X_t - F_t$ = ความผิดพลาดในการคาดคะเน

ค-4 Double Exponential Smoothing

เหมาะกับข้อมูลที่มีลักษณะเป็นแนวโน้ม ซึ่งให้แนวความคิดเช่นเดียวกับ Double Moving Average

จาก

$$S'_t = \alpha X_t + (1-\alpha)S'_{t-1}$$

$$S''_t = \alpha S'_t + (1-\alpha)S''_t$$

โดยที่ S'_t คือ Single Exponential Smoothing

S''_t คือ Double Exponential Smoothing

$$a_t = \text{ค่า intercept} = 2S'_t - S''_t$$

$$b_t = \frac{\alpha}{1-\alpha} (S'_t - S''_t)$$

$$F_{t+m} = a_t + b_t m$$

m = จำนวนงวดข้างหน้าที่จะพยากรณ์

ค-5 Tripple Exponential Smoothing

เหมาะสำหรับข้อมูลที่มีแนวโน้มโค้ง เช่น Quadratic , Cubic

$$S'_t = \alpha X_t + (1-\alpha)S'_{t-1} \quad (\text{ครั้งที่ } 1)$$

$$S''_t = \alpha S'_t + (1-\alpha)S''_{t-1} \quad (\text{ครั้งที่ } 2)$$

$$S'''_t = \alpha S''_t + (1-\alpha)S'''_{t-1} \quad (\text{ครั้งที่ } 3)$$

$$a_t = 3S'_t - 3S''_t + S'''_t$$

$$b_t = \frac{\alpha}{\alpha(1-\alpha)^2} [(b-5\alpha)S'_t - (10-8\alpha)S''_t + (4-3\alpha)S'''_t]$$

$$c_t = \frac{\alpha^2}{(1-\alpha)^2} (S'_t - 2S''_t + S'''_t)$$

$$F_{t+m} = a_t + b_t m + \frac{1}{2} c_t m^2$$

ค-6 Adaptive-response-rate : Single Exponential Smoothing

แตกต่างจาก Single Exponential Smoothing เนื่องจากวิธี Single Exponential Smoothing จำนวนค่า คงที่ ในขณะที่ Adaptive ยอมรับค่า เปลี่ยนแปลงได้ เมื่อลักษณะของข้อมูล เปลี่ยนไปค่า จะเปลี่ยนโดยอัตโนมัติ

$$F_{t+1} = \alpha_t X_t + (1-\alpha_t)F_t$$

$$\alpha_{t+1} = \frac{|E_t|}{M_t}$$

$$E_t = B c_t + (1-B)E_{t-1}$$

$$M_t = B |c_t| + (1-B)M_{t-1}$$

$$L_t = X_t - F_t$$

ค-7 Holt's Two-Parameter Method

แนวคิดคล้ายกับ Linear Exponential Smoothing เหมาะกับ
ข้อมูลที่เป็นแนวโน้ม

$$S_t = \alpha X_t + (1-\alpha)(S_{t-1} + b_{t-1})$$

$$b_t = r(S_t - S_{t-1}) + (1-r)b_{t-1}$$

$$F_{t+m} = S_t + b_t m$$

ค-8 Winters' Three-Parameter Trend & Seasonality Method

ใช้กับข้อมูลที่ เป็นแนวโน้มและฤดูกาลคล้ายกับ Holt แต่มีสมการ
เพิ่มขึ้นที่ ใช้กับข้อมูลฤดูกาล

สำหรับรับค่าที่เรียบ

$$S_t = \frac{\alpha X_t}{I_{t-1}} + (1-\alpha)(S_{t-1} + b_{t-1})$$

สำหรับการกำจัดเป็นแนวโน้ม

$$b_t = r(S_t - S_{t-1}) + (1-r)b_{t-1}$$

สำหรับการกำจัดเป็นฤดูกาล

$$I_t = \beta \frac{X_t}{S_t} + (1-\beta) I_{t-L}$$

ดังนั้นการพยากรณ์

$$F_{t+m} = (S_t + b_t m) I_{t-L+m}$$

ดังนั้น เทคนิคของ Winters ต้องกำหนดตัวพารามิเตอร์ 3 ตัวคือ

α , β และ r

ค-9 สมการแนวโน้ม (Trend Curve)

สมการแนวโน้มเป็นการวิเคราะห์แนวโน้มอนุกรมเวลา โดยเลือกรูปแบบทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Formulas) ที่สามารถเข้ากับลักษณะของข้อมูลได้เหมาะสมที่สุด การตัดสินใจเลือกรูปแบบใด จะพิจารณาจากค่า R-Square ที่ให้ค่าสูงสุด รูปแบบทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์สมการแนวโน้ม

1. $y = a + bx$
2. $y = a \cdot l^{bx}$
3. $y = a \cdot x^b$
4. $y = a + b/x$
5. $y = 1/(a + bx)$
6. $y = x/(ax + b)$
7. $y = a + b \log x$
($a + b/x$)
8. $y = l$

ให้ค่า y แทนค่าพยากรณ์ x แทนช่วงเวลา และ a, b เป็นค่าคงที่ > 0

ค-10 Classical Decomposition Method

เทคนิคนี้มีข้อสันนิษฐานว่าข้อมูล ประกอบด้วย

1. แนวโน้ม (T)
2. การผันแปรตามฤดูกาล (S)
3. การผันแปรตามวัฏจักร (C)
4. ความไม่แน่นอน (I)

ดังนั้น เทคนิคนี้พยายามแยกข้อมูลออกมาเป็นส่วนๆ เป็น

เพื่อพยากรณ์ต่อไป

ตามแบบของ Decomposition มี 2 ชนิด

1. Multiplicative Decomposition

$$Y_t = T \times S \times C \times I$$

2. Additive Decomposition

$$Y_t = T + S + C + I$$

ถ้าเป็นแบบที่ 2 คลื่นของการเปลี่ยนแปลงฤดูกาลจะเท่ากันในขณะที่แบบที่ 1 คลื่นของการเปลี่ยนแปลงฤดูกาลจะเป็นสัดส่วนกันเรื่อยๆ

การพยากรณ์โดยวิธีเทคนิค Multiplicative Decomposition

ขั้นตอนการทํา

1. หาค่าตัวเฉลี่ยเคลื่อนที่ โดยที่ n = จำนวนของฤดูกาล
เข้าหมายการคำนวณค่าตัวเฉลี่ยเคลื่อนที่เพื่อกำจัดฤดูกาล (S)
และความไม่แน่นอน (I)
2. เนื่องจากค่าตัวเฉลี่ยที่ใต้ $n = 12$ (ข้อมูลเป็นรายเดือน 12
เดือน ใน 1 ปี) จะอยู่ตรงกลาง ดังนั้น จะหาค่าตัวเฉลี่ย 2
เดือน (Centered Moving Average) เพื่อให้ค่าที่ได้ตรงกัน
ในงวดหลังจากทํา Centered Moving Average จะเหลือ
Txc

$$\text{จาก } Y_t = T \times S \times C \times I$$

$$S \times I = \frac{T \times S \times C \times I}{T \times C}$$

ดังนั้น คำนวณหา SxI ได้จาก $\frac{Y}{T \times C}$

3. จากนั้นก็มาคำนวณหา S โดยหาค่าเฉลี่ยของฤดูกาล
4. คำนวณหา T จากข้อมูลที่ถูกลบฤดูกาลแล้ว (Deseasonalized Data)

$$\text{โดยที่ } d_t = \frac{Y_t}{S_t}$$

หาแนวโน้ม T จากสูตร

$$T_t = b_0 + b_1 t$$

$$b_1 = \frac{n \sum t d_t - \sum t \sum d}{n \sum t^2 - (\sum t)^2}$$

$$b_0 = \frac{\sum d}{n} - \frac{b_1 \sum t}{n}$$

5. คำนวณ CxI = $\frac{Y_t}{T \times S}$

6. กำจัดความผิดปกติไม่แน่นอน (I) โดยการทําค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่
จะได้ค่า C

7. คำนวณค่า I จากสูตร $\frac{C \times I}{C}$

8. พยากรณ์ได้ เติมจากสูตร $Y_t = T \times C \times S \times I$

แต่โดยปกติจะใช้ค่า T และ S มาพยากรณ์เท่านั้น

$$\hat{Y}_t = T \times S$$

ค-11 การวิเคราะห์การถดถอยอย่างพหุคูณ (Multiple Regression)

งานกรณีนี้จะหาสมการเพื่อพยากรณ์ โดยใช้ความสัมพันธ์ของตัวแปร

อิสระมากกว่า 1 ตัวขึ้นไป เช่น

เบี้ยประกันชีวิต = $f(\text{CPI SAVING FIX AGENT})$

สมการที่ใช้ในการพยากรณ์

$$Y = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายประพันธ์ พิกุลสวัสดิ์ เกิดวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2504
ที่จังหวัดสงขลา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2525 ปัจจุบันทำงานอยู่ที่ บริษัท แอมบา
อินเตอร์เทรต จำกัด ตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย